CONTENTS

BUDGET SESSION

Volume II No. 7

Dated, the 13th March, 1972

		Page
1.	Starred Questions and Answers	1—17
2.	Unstarred Questions and Answers.	18—21
3.	Calling Attention.	21—22
4.	General Discussion of the Budget.	23—118
5.	Adjournment	—118

Shri Giasuddin Ahmed : By extension I did not mean extension of the University. Let me read out the definition of extension. "Extension means the educational activities concerned with training of farmers and home makers and other groups serving agriculture and veterinary science in improved practices in agriculture, veterinary science and animal husbandry including the dissemination and application of results of research, and the various phases of scientific technology related to agriculture and agricultural production and marketing. It would involve but may not be limited to work through discussions, demonstrations, and other methods for teaching improved practices in agriculture, veterinary science and animal husbandry and the training of workers required for the conduct of these educational activities;". Whether the Government feel that such extension programme should be spread to all over Assam and every district should be a unit of the University for such extension purpose ?

Shri Upendra Das (Minister) : The question of extension of agricultural college at present does not arise because the present agricultural college is producing sufficient agricultural graduates to cater to the needs of all the districts of Assam. So the question of starting a new college does not arise.

Shri Balabhadra Das : Sir, may I know how many agricultural colleges are there in Assam ?

Shri Upendra Das (Minister) : Only one.

Shri Balabhadra Das : How many students are there and how many students are passing out every year ?

Shri Upendra Das (Minister) : I have already stated, 494 graduates have been produced.

Shri Giasuddin Ahmed : How many farmer have been trained in the agricultural college ?

Shri Upendra Das (Minister) : No farmer is trained in the agricultural college.

Shri Giasuddin Ahmed : Then how the college can be purposeful ?

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : গোলোক গঞ্জত এখন এগ্ৰিকালচাৰেল কলেজ কৰাৰ কাৰণে এখন স্মাৰক পত্ৰ দিয়া কথাটো আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

Shri Upendra Das (Minister) ; The memorandum was submitted in March,

1969 and it was discussed in the Assembly. In the said memorandum nothing was said about establishment of an agricultural college in Goalpara. In the memorandum the following things were demanded:

1. Introduction of intensive paddy and jute package programme in,
2. Strong measures to control flood of the Brahmaputra and its Tributaries in,
3. Net-work of Irrigation system in,
4. Liberal Agriculture—loan to cultivators in cash and kinds in,
5. Distribution of sufficient manure and improved high hielding variety of seeds at subsidised rate in,
6. Establishment of at least two soil-testing laboratories in the Goalpara district.

Shri Kabir Ch. Roy Pradhani : Whether a memorandum was submitted for establishment of an agricultural college in Goalpara district ?

Shri Upendra Das (Minister) : No.

Srimati Renuka Devi Barkataki : Whether it is a fact that there was a Policy decision to have a residential Agricultural University and not to have any affiliated college or school of that University ?

Shri Upendra Das (Minister) : There is an Agricultural University Act and in that Act all conditions are laid down.

Shri Giasuddin Ahmed : This Agricultural University is a residential University and it has two campuses. What is the harm if we have more than two campuses for extension purposes ?

Shri Upendra Das (Minister) : There cannot be any harm. Already there are two campuses and so a new campus will be a burden on the State.

Shri Giasuddin Ahmed : So far as I remember, there was an understanding in the Select Committee of this Agricultural University Bill before it was passed into an Act that the districts specialised in cultivating a particular crop will have a research unit. For example, as Goalpara is specialised in Jute cultivation, the district will have a research unit for Jute. Whether Government will consider starting a research unit on Jute in the district of Goalpara ?

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : এইটো লৈ যোৰহাটত বৰ গোলমাল হৈছিল। পোৱাৰ শাবাত জুট বিচাৰ্চ চেণ্টাৰ এটা দিম বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, মন্ত্ৰী মহোদয়ে তেনে এটা প্ৰতিশ্ৰুতি এতিয়া দিব নে ?

মি : স্পীকাৰ : প্ৰতিশ্ৰুতি নাই বুলি কৈছে।

শ্ৰীপ্ৰেমধৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, বিশ্ববিদ্যালয় এখন হবলৈ কলেজ লাগে আৰু কলেজ এখন হবলৈ হাইস্কুল লাগে, আমাৰ অসম এখন কৃষি প্ৰধান দেশ, কৃষকৰ চাহিদা আৰু কৃষি আধুনিকীকৰণৰ ব্যৱস্থালৈ লক্ষ্য ৰাখি কিছুমান অঞ্চলৰ কৃষি সম্প্ৰসাৰণৰ প্ৰস্তাৱনা চৰকাৰে দিব নে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) : Regarding the Question শিক্ষা দিবৰ কাৰণে গ্ৰাম সেৱক ....

(সকলোৰে হৰ্ষধ্বনী)

Shri Dulal Chandra Barua : Is Government aware of the fact that in the Act itself, there is provision to give more importance to extension education than academic education and is Government aware of the fact that the University is already undertaking such kind of programme for opening centres of research and extension in various districts of Assam ?

Shri Upendra Das (Minister) : That will be considered enquired into ?

বিষয় : পাঠশালাত ধান বনা কল স্থাপন।

শ্ৰীকৃষ্ণ কান্ত শইকীয়াই সুধিছে :

*৭১। মাননীয় সমবায় বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে :

(ক) বজালী মাৰ্কেটিং সমবায় সমিতিৰ জৰিয়তে পাঠশালাত এটি ধান বনা কল বহুওৱা হৈছেনে ?

(খ) যদি হৈছে, তেনেহলে সেইটো চলি আছেনে নাই ?

(গ) ধান কলটো বহুৱাওঁতে কিমান টকা খৰচ হৈছে ?

(ঘ) মাৰ্কেটিং সমবায় সমিতিৰ সম্পাদকজনক নিয়োগ কৰা আৰু বৰ্খাস্ত কৰাৰ কৰ্তৃত্ব কাৰ ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (সমবায় বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক)—হয়, সঁচা।

(খ) —চলিছে।

(গ)—১,৬৫,০০০.০০ টকা (এক লাখ পঞ্চষষ্ঠি হেজাৰ টকা)।

(ঘ)—সমিতিখনৰ পৰিচালনা কমিটিৰ।

শ্রীকৃষ্ণকান্ত লহকৰ: পৰিচালনা কমিটিখন কোনে গঠণ কৰে, চৰকাৰে কৰেনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): চৰকাৰে নকৰে, চোচাইটিয়ে কৰে।

শ্রীকৃষ্ণকান্ত লহকৰ: চোচাইটিয়ে নকৰে, চৰকাৰেহে কৰে যেন পাওঁ।

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): বাই ল' মতে কৰে, যদি নকৰে এচিচটেণ্ট ৰেজিষ্টাৰে ঠিক থাক কৰি লয়।

শ্রীঅতুল শইকীয়া: চোচাইটি খনৰ বছেৰেকীয়া মিটিং আছে নে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): হয়, আছে।

শ্রীকৃষ্ণকান্ত লহকৰ: যোৱা চাৰি বছৰ ধৰি কোনো জেনেৰেল মিটিং হোৱা নাই।

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): যোৱা চাৰি বছৰ ধৰি হৈছে নে নাই সেইটো অনুসন্ধান কৰি চাম।

শ্রী মাটাউৰ ৰহমান: এই কমিটিৰ ৰিপোৰ্টবোৰ হিচাবৰ বাবে অদিত হৈছেনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): হৈছে।

শ্রীদুলাল চন্দ্র বৰুৱা: বেলেগ বেলেগ চোচাইটিৰ বাবে, বাই ল একেখনেই নে কি?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): মদেল বাই ল আছে, এইবিলাক সাল-সলনি কৰি নিজৰ সুবিধা কৰিব।

শ্রীমাটাউৰ ৰহমান: অদিতৰ হিচাব কি জনাব পাৰে নে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী): এতিয়া মোৰ হাতত নাই।

Starred Question No 72 was not Called for.

Re: Police Out-post at Desangmukh.

Shri Promode Chandra Gogoi asked:

*73. Will the Chief Minister be pleased to state:

(a) Whether the public and some Government Departments have submitted proposal to the Government to establish a police Out-post at Desangmukh within the Sibsagar Subdivision considering the importance and need of the area?

(b) If so, the steps taken by Government in this regard?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied:

(a)—No.

(b)—Does not arise

Shri Promode Chandra Gogoi : The Chief Minister has said "No" in reply to (a). May I know whether Government will consider the proposal if there is representation from the people of that locality.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Government has looked into the matter and examined the crime position. It has been found that serious crimes are generally not committed in that area and, so, the outpost is not necessary at the moment.

Shri Dulal Chandra Barua : May I know what is the definition of "serious crime" ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Murder and dacoity etc.

Re : Home Guards Organisation.

Shri Dulal Chandra Baruah
Sreemati Renuka Devi Barkataki Asked :

*74. Will the Chief Minister be Pleased to state :

(a) Whether it is a fact that the Government have decided to disband the Home Guards Organisation ?

(b) If so, what are the reasons for such a decision when the Home Guards Organisation constitutes a second line of defence during the emergency ?

(c) Whether Government propose to make alternative arrangements for utilisation of the services of the trained personnel of the Home Guards Organisations ?

Shri Hiteswar saikia (Minister of State, Home) replied :

(a)—No.

(b)—Does not arise.

(c)—Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua : In reply to (a), the Chief Minister has stated "No". May I then know why there has been retrenchment of a large number of Home Guard personnel throughout the State ?

Shri S[illegible]

Director of Civil Defence. Subsequently, the organisation has been bifurcated in to two; civil defence has been placed under one officer, the Home Guardes in order to strengthen the organisation, have been placed under the Commandant General of Home Guards, viz. I. G. P. I do not know if there is any retrenchment.

Shri Dulal Chandra Barua : When we put certain questions, we expect the Chief Minister to be posted with facts. Is Government aware that hundreds of Home Guards have been retrenched and they are now going without job ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Home Guards are there. Whenever there is duty to perform, they are called; otherwise they are at home.

Shri Gauri Sankar Bhattacharjya : Is it not a fact that there are two types of Home Guards—one is the urban type and the other rural ? So far as the urban type is concerned, what the Chief Minister has stated is correct; they are purely voluntary and they do not get any remuneration and are called for occasional duty only during emergency. So far as the rural Home Guards are concerned, they are given a monthly remuneration. Now what has happened is this : so far as the rural Home Guards are concerned, there has been partial demobilisation. After partial demobilisation the Home Guard organisation which was previously under the Commandant general has now been brought under the I. G. P. as ex-office commandant. Will it not be correct to say that the proper answer to (a) will be "partially yes", instead of "No" ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : No, Sir, the answer is right.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Since the Home Guards orgnaisation has been taken over by the I. G. P., will the Home Guards personnel be treated at par with the police personnel ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : No, Sir, they will be treated as Home Guards.

Shri Dulal Chandra Barua : I am surprised to get such kind of replies from the Chief Minister. Is Chief Minister aware of the fact that almost all the Home Guards were retrenched by the Government, some of them were sent to the Border Security Force where they were refused and some

were sent to A. P. Battalion where also they could not get any employment and as a result they are loitering without any employment.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I have already said that the Home Guards are called to duty whenever there is duty to perform and when there is no duty they just remain at home.

Shri Gauri Sankar Bhattacharjya : It seems that the Chief Minister has made a confusion. There were two types of Home Guards under one Commandant general who was also the Director of the Civil Defence Department, It was headed by an I. A. S. Officer, the Director of Civil Defence. Now, it has been bifurcated; the Home Guards have been brought under the I. G. P., though Civil Defence Department still remains as such. As a result, there has been partial demobilisation of Home Guards. For example, in the High Court previously those who stood on guards were Home Guards, now Civil police has been placed there because of partial demobilisation of Home Guards. Will the Chief Minister kindly look into the matter ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, the position is that the Home Guard was reorganised and the strength was increased at the time of the Bangladesh trouble and when the Bangladesh trouble was over, we sent them back to their homes.

Shri Dulal Chandra Barua : This is not the position. Whether the Government is aware of the fact that they were served with notice that their services are no longer required by the Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): That is true when the emergency is over.

Shri Gaurisankar Bhattacharjya : The simple question is whether so far as the rural home guards are concerned are getting Rs. 50/-?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): I will see to it Sir.

Shri Ataur Rahman : May I know from the hon'ble Chief Minister that after the removal of home guards the situation in the rural areas has deteriorated ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I will make an enquiry into it.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Is the Chief Minister aware of the

fact that many of the home guards were discharged and now they are engaged for the works on embankments after this economy cut ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : They do that to earn livelihood.

Shri Premadhar Bora : Are these home guards casual employees ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Yes, it is true Sir. When there is no work we send them back to their home. Now about Mr. Bhattacharjee's point whether we pay them at the rate of Rs. 50/- I will look into it.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether the Government decided on principle to disband the Home guard organisation even partially ? Whether it is a fact that the Government has decided to disband it and as such a circular was sent to respective Commandant in different districts ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I have already said that we did not disband it, we only sent them back, when there was no work.

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ফালে যি বিলাক হোমগাৰ্ডৰ কাম নাই সেই বিলাক নি দৈয়াং ৰিজাৰ্ভৰ উচ্ছেদ আৰু ৰিজাৰ্ভত ৰক্ষণা বেক্ষণৰ কাৰণে নিয়োগ কৰিছে, কিন্তু এই হোমগাৰ্ড বিলাকক দা-দৰ্মহা দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে নেকি সেই সকলে ৰাইজৰ জলকীয়া—বেঙেনা, হাঁহ-পাৰ, লাও-কোমোৰা, খাই ফুৰিব লগা হৈছে। এই কথা চৰকাৰে জানেনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) ঃ মাননীয় সদস্যই কোৱাৰ দৰে সেইটো নহয়।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ যদি ডিচবেণ্ড কৰা হোৱা নাই তেনেহলে আই জি পিয়ে, (যি জন হোম ডিপাৰ্টমেণ্টৰো এচিচটেন্ট) চেক্ৰেটাৰী তেখেতে এই হোমগাৰ্ড বিলাকক বৰ্ডাৰ চিকিউৰিটি ফোৰ্চত লোৱাবৰ কাৰণে কিয় ব্যৱস্থা কৰাইছে ?

(কোনো উত্তৰ নাই)

Re: Bhoiratolajan.

Sreemati Renuka Devi Barkataki asked:

*75. Will the Chief Minister be pleased to state :

(a) Whether Government is aware of the fact that because of the opening

at Bhoiratolajan in Hajo Constituency a huge area consisting 29 Villages remains under water for about 6 (six) months in a year ?

(b) If so, what step Government has taken to control water through this opening ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

(a)—The Bhoiratolajan carries about 30 percent of spill water of Baralia. Flood water from Brahmaputra also enters the area near Hajo through the cut on Brahmaputra embankment near the Pagladiya outfall and also through the Hajo channel.

(b)—The Bhoiratolajan opening is a boulder spill way through which flood water above a particular level in Baralia spills over and finds its way to Brahmaputra through Bhoiratolajan Channel.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Whether it is a fact that the Government had started construction of one mile embankment and left it half done thereby increasing the flood in that area ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Government is aware of the fact and the measures for better drainage at Hajo channel is under examination.

Shri Gaurisankar Bhattacharjya : Whether they have got any idea about the topography ? Discharge of as good as four rivers were sought to be pushed through one sluice gate and the result was that the flood water broke through the embankment; There were as many 4 breaches and hundreds of villages, prosperous villages were affected and made these areas a varitable hell due to this man made floods. Whether the Government is aware of the topography of that area ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The Government has full idea about the topography. The topography is very peculiar there. Mr. Bhattacharjya's observation is right. The water accumulated there should find easy way out so that this area is relieved.

Shri Gauri Sankar Bhatacharjya : But do the Government take appropriate measures ? Either the channel is to be cleared or allow to flow independently. Whether Government proposed to allow to run tributaries independently ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : We are not yet solving the problem as the area is big. Every year the flood water breaches embankment and creates havoc.

Shri Gauri Sankar Bhattacharjya : After all, the main problem is proper drainage.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Government trying to make some embankment.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : In every year, people are suffering lot. Whether Government try to find out the permanent solution ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) The area is economically affected. Something should be done.

Starred Question No' 76 was not called for,

Re: Sonaritola-Beztola -Kumarpara Block Road.

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*77. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that the Government approved the construction work of Sonaritola-Beztola-Kumarpara Block Road of Hajo Town ?

(b) If so, what is the progress of work ?

Dr. Lutfur Rahman [(Minister, P.W.D. (R. and B.)] replied :

(a)—No.

(b)—Does not arise in view of (a) above.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : My question is that during last five years my constituency deprived from any P.W.D. work. May I know from the Minister in charge of P.W.D. that some roads will be constructed during five years plan ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) ; It is not possible.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Whether it is possible to construct roads in Kokrajhar constituency and in constituency from which the Minister comes in the district of Cachar ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : The construction was made according to suggestion of the M.L.A; Sub-committee.

Shri Giasuddin Ahmed : Honourable Minister has said that no work has been done in that constituency. May I know whether any work has been done in any constituency of Assam ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister) : Some works have been progress as per scheme allocatted by the M.L.A. Sub-committee.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Some of the constituencies are getting two lakhs and some are getting five lakhs. There is definitely. May I know by which Regional imbalance formula the government is guided is sanctioning the grant.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): It is done according to principle and formula. Regional backwardness and population is taken into consideration.

Shrimati Renuka Devi Barkatataki : Then Sir, Hajo has largest number of population and biggest the area and according to that formula this constituency should get the maximum amount.

Re: Garmari State Dispensary.

Shri Pitsing Konwar asked :

* 78. Will the Minister-in-charge of P.W.D. (R. & B.), be pleased to state :

(a) The reasons for delay in construction of Garmari State Dispensary in Nowgong District ?

(b) Whether Government propose to expedite construction of the said Dispensary ?

Dr. Lutfur Rahman [(Minister), P.W.D. (R. & B.)] replied :

(a)—The Administrative approval was communicated to the Executive Engineer, only on the 19th January, 1972. Preparation of detailed estimates was taken up thereafter for the purpose of according Technical sanction. On calling tenders high rates were quoted by the contractors due to which the work could not be allotted. Negotiations are being made with the contractors to reduce their rates.

(d) —Yes.

Shri Pitsing Konwar : How long negotiation will be going on for construction of this dispensary.

Dr. Lutfur Rahman (Minister): Tenders were called up to 21.5.72. But the rate were very high.

Shri Pitsing Konwar: Whether revised estimate called for or not?

Dr. Lutfur Rahman (Minister): We are still in negotiation. The grant is from article 275.

Starred Question No 79 was not called for.

Re: Overloading Passenger cases.

Shri Mal Chandra Pegu asked:

*80. Will the Minister-in-- charge of Transport be pleased to state:

(a) How many overloading of passenger cases had been detected by the District Transport Officer, Sibsagar and the Enforcement Inspector of Jorhat during the years 1969-70 to 1971-72?

(b) Who are the owners of the buses where loading cases had been detected and whether the cases had been forwarded to the Court?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Transport) replied:

(a)—Number of overloading cases detected by the District Transport Officer, Sibsagar and Enforcement Inspectors, Jorhat are as follows—

D T. O. Name of Officer	No. of case detected in the year 1969-70	No. of case detected in the year 1970-71	No. of case detected in the year 1971-72
D. T. O.	6 Nos.	Nill	Nill
E. T.	19 Nos.	3 Nos.	7 Nos.
Total	25 Nos.	3 Nos.	7 Nos.

(b)—Lists of bus owners against whom overloading cases were detected is furnished as follows—

List—1969-70

	D.T.O./ E. I. (T)	Regd No. of Buses
1. Shri Someswar Gogoi, Sibsagar	Jorhat	ASJ—6236.
2. Shri P. Doley, Jorhat	Nowgong	ASJ—8601.
3. M/S. Friend's Transport Service, Dergaon.	Jorhat	ASJ—3978.
4. Shri Someswar Gogoi, Sibsagar	"	ASJ—6236.

		D.T.O./ E.I.(T)	Regd. No. of Buses
5. Shri Pharuddin Ahmed	Sibsagar ...	Jorhat	ASJ—6973.
6. Shri Dip Kaur, Jorhat	...	„	ASJ—6504.
7. Shri Girish Ch. Barua, Golaghat	...	„	ASJ—5936.
8. Shri Surjit Singh, Golaghat	...	„	ASJ—7376.
9. Shri Bipin Ch. Baruah, Sibsagar	...	„	ASJ—7000.
10. Shri G. Goswami and S. Ghosh	...	„	ASW—97.
11. Fazlur Rahman, Golaghat	...	„	ASJ—7[illegible]8.
12. Shri Apurba Baruah, Golaghat	...	„	ASW—135.
13. Shri Rattan Singh, Golaghat	...	„	ASW—211.
14. Shri Lakhbir Singh, Golaghat	...	„	ASJ—7777.
15. Shri Malu Singh, Sibsagar	...	„	ASJ—3636.
16. Shri B. Gogoi, Sibsagar	...	„	ASJ—2219.
17. Shri R. K. Bordoloi, Jorhat		„	ASJ—8262.
18. Shri D. K. Borgohain, Sibsagar	...	„	ASJ—7036.
19. Shri B. C. Gogoi ...	...	„	ASJ—[illegible].
20. Shri Hardali Singh, Golaghat	...	D. T. O. & Secy. R. T. A.	ASJ—9921.
21. Shri S. Ghose and G. Goswami, Golaghat.		D. T. O.	ASW—97.
22. Mrs. G. Kaur, Golaghat	...	„	ASJ—9785.
23. Shri Jiban Gogoi, Khoomati	...	„	ASZ—924.
24. Shri Dimbeswar Gogoi ...	...	„	ASJ—9671
25. Shri Mohindra Singh, Golaghat	...	„	ASJ—9841

List—1970-71

1. Shri D. K. Borgohain, Sibsagar	...	E. I. (T.)	ASJ—7086
2. Shri Bishnu OD. Phukan, Titabor		„	ASJ—2504
3. Shri G. Goswami and S. Ghose, Golaghat.		„	ASW—97.

List—1971-72

	D. T. O./ E. I. (T.)	Regd. No. of Buses
1. Hat Hawkers Union, Titabor		ASJ—5963.
2. Shri Nirmal Ch. Pegu, Majuli	,,	ASJ—7987.
3. Shri Purna Kt. Saikia, Jorhat	,,	ASJ—9948.
4. Shri Srebeswar Gogoi, Sibsagar	,,	ASJ—6236.
5. Shri Kamal Goswami, Jorhat	,,	ASL—2209.
6. Shri Manik Ch. Dutta, Jorhat	,,	ASW—341.
7. M/S. Golaghat Traders Union, Golaghat.	,,	ASJ—5320.

Following show the number of cases sent to the Court—

1969–70	5 Nos.
1970-71	Nil.
1971-72	Nil.
Total ...	5 Nos.

Shri Mal Chandra Pegu : May I know from the Minister why the D. T. O.' Jorhat, could not detect any overloading cases during the years 1970-71 and 1971-72. Whether according to rules the D.T.O. should go out and check cases of over-loading on every day.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : The question is not specific.

Shri Mal Chandra Pegu : The Minister in his reply has stated that the D.T.O. did not detect any over-loading case during the years 1970-71 and 1971-72. Whether the D.T.O. did go to the routes to detect cases of over-loading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Probably while he was on the road there was no over-loading in the buses.

Shri Gouri sankar Bhattacharyya : Is it part of the duty of the D.T.O. to go around detecting over-loading cases or to run the administration ?

Shri Harendra Nath Talukdat (Minister) : It is also a part of the duty of the D.T.Os. to go and detect cases.

Shri Ramesh Mohan Kouli : Is it a fact that there were several complaints of over-loading against the bus owners ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Yes. It is so.

Shri Ramesh Mohan Kouli : Why then the D.T.O. did not go around and check cases of overloading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : They will go now.

Shri Ataur Rahman : what is the machinery for detection and punishment for over-loading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : The detection is made by the Enforcement Inspectors and D.T.Os. Some cases go to Court and some are finalised by the D.T.Os.

Shri Balabhadra Das : Has the Government ascertained the causes of so many over-loading cases ? Why overloads are taken ? Has Government taken any steps to prevent over-loading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : We have instructed the Enforcement Inspectors to detect cases.

Shri Balabhadra Das : Why is it then that not a single case of over-loading was detected during the years 1970–71 and 1971–72 ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Sir, I have already replied.

Shri Balabhadra Das ; Do the Government not think that increase of permits is the only remedy to prevent over-loading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : That is a matter of opinion.

Shri Ataur Rahman : Is it that when the D.T.Os. and Enforcement Inspectors go for detecting cases they send prior information so that the bus owners may be alert ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : I have no such information.

Shri Gunendra Pandit : Whether any permit was cancelled in consequence of overloading ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : Sir, that is a new question.

Shri Balabhadra Das : What is the nature of punishment the D.T.Os. can give to the law breakers ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) : The D.T.Os. can suspend permits.

Shri Balabhadra Das : Sir, the Minister has stated that some cases go to Court and some cases are disposed of departmentally. Who tries these departmental cases ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): Departmental cases are disposed of by the D.T Os.

Shri Balabhadra Das: Under Sec. 60 of the Motor Vehicles Act only the Transport authority which granted the permit can only cancel the permit. The permits are given by the Regional Transport Authority. I want to know whether the Regional Transport Authority is functioning ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): Section 60 reads as follows: "(2) Where a transport authority cancels or suspends a permit it shall give to the holder in writing its reasons for (the action taken).

(2-A) The powers exerciseable under sub-section (1) or sub-section (1-A) (other than the power to cancel a permit) by the transport authority which granted the permit may be exercised by any authority or person to whom such powers have been delegated under Sub-section (5) of Section 44."

Shri Mal Chandra Pegu: Sir, the Minister has stated that five cases were sent to the Court during the year 1970-71 and seven cases during 71-72. May I know whether those cases ended in acquittal or in conviction ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): That information is not with me.

Shri Mal Chandra Pegu: Will the Minister be pleased to enquire as to whether those persons who were convicted in Courts have been given permits for running buses ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): Government will look into it.

Shri Balabhadra Das: Sir, I want to know the interpretation of Section 60 (3) of the Motor Vehicles Act wherein it is stated "Where a permit is liable to be cancelled or suspended under clause (a) or clause (b) or clause (c) of sub-section (1) and the transport authority is of opinion that having regard to the circumstances of the case, it would not be necessary or expedient so to cancel or suspend the permit if the holder of the permit agrees to pay a certain sum of money..............."

This power is given to the Regional Transport Authority. I want to know the interpretation.

Shri Gourisankar Bhattacharyya: The Minister has made a confusion between the D. T. O. and the R. T. A. Though it happens that the same person holds the position of the D. T. O. and Secretary to the R. T. A.,

the two posts are different even though held by the same person. Section 19 of the Motor Vchicles Act pertains to the endorsement by the D.T.O. of suspension or cancellation of Driving Licence. Cases under section 60 of the said Act can be disposed of only by the R. T. A. of which the D. T. O. may be the Ex-officer Secretary.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): Off hand I cannot give the legal opinion?

Shri Gourisankar Bhattacharyya : The answer tnat the D.T O's disposed of the cases of overloading probably is not strictly correct.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): That is provided in the Act itself.

Shri Balabhadra Das : Whether the Regional Transport Authority is functioning.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): Yes Sir,

Shri Mal Chandra Pegu : Whether the Enforcement Inspectors check overloading daily or on rare occasions only?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister): They are to do always.

Shri Mal Chandra Pegu : Will the Minister be pleased to call for the diaries of the Enforcement Inspector and the D.T.O. of Jorhat, to see as to whether they have been checking overloading daily.

Shri Harendra Nath Talaukdar (Minister): Government will look into it.

Shri Balabhadra Das ; Who are the members of the Regional Transport Authority?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister :) It is an one man Transport Authority—the Deputy Commissioner.

UNSTARRED QUESTIONS & ANSWERS

Re : Jute Mill In Goalpara District.

Shri Nurul Islam asked :

8. Will the Minister, Industries, etc. be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that the Central Government has decided

to start a Jute Mill, a Cigarette factory and a baby food industry in the District of Goalpara ?

(b) If so, when these Industries will be started ?

(c) Whether Government of Assam has taken any steps what so ever in this regard ?

Shri Md. Idris (Minister, Industries etc.) replied :

(a) Government are not aware of any such proposal.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

Shri Badan Chandra Talukdar : Sir, the Government proposes to make thorough investigation into the failure for starting a Jute Mill in the Goalpara District ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, in fact the Government of Assam, I mean the Industrial Development Corporation of Government of Assam have moved the Government of India for installation of some Jute Mills in Assam, particularly in the Districts of Goalpara, Kamrup and Darrang.

Shri Gouri Sankar Bhattacharyya : Sir, May I know whether Government had encouraged setting up of a Jute Mill and for that purpose about 45 bighas of land was allotted at Pancharatna near the Goalpara Town ? Of course, it was given to the then President of the Goalpara District Congress Committee who is no more, (May his soul rest in peace) The Jute Mill has not come into being.

Whether it is a fact that this 45 bighas of land has been appropriated by the private individual ?

Shri Md. Idris ; (Minister) : Sir, I would have been very glad if the Hon'ble member restrict his question only to the installation of the proposed industries in Goalpara. Therefore, Sir, I am not prepared with the facts about the information in the question put by the Hon'ble Member.

Shri Dulal Chandra Baruah : Sir, May I know whether Government have taken a decision to set up a Jute Mill in Goalpara and the Government of India in principle agreed to such Industries and also Government of Assam was asked to prepare the plan project, if so, why Government have not done so till today ?

Shri Md, Idris (Minister) ; Sir, I have already said that the Industrial

Development Corporation, Government of Assam have moved the Government of India and the Government of India was very pleased to constitute a committee consisting of the Jute Commissioner of India. The Jute Commissioner of India has submitted a report to the Government of India about the feasibility for eastablishing more Jute Mills in Assam and that report has not yet been given to us and on this we have got nothing to do from our end. But we are pressing hard the Government of India for installation of some more Jute Mills in Assam.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Sir, once upon a time the Government of India, at the time of scarcity of Baby food, decided to start a Baby food factory in Assam. May I know Sir, leaving aside the establishment of Jute Mill wheather a Baby Food Factory can be established in Assam ?

Shri Md. Idris (Minister) : I am very sorry Sir. We have not moved the Government of India for any such factory except Jute Mills and other Industries.

Shri Ataur Rahman: Sir, whether Government of India decided to have a Jute Mill in Public Sector ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, if the license is granted by the Government of India then it would be decided whether in the Public Sector or in the Private Sector.

Shri Dulal Chandra Baruah: Sir, as Minister has stated that the Assam Industrial Development Corporation is making correspondances with the Government of India for installation of such kind of Jute Mills, As we know Sir, that the Assam Industrial Development Corporation is practically nil. May I know from the Hon'ble Minister whether instead of giving full authority to the Assam Industrial Development Corporation, Minister, Industries may take up the matter with the Government of India for expeditious action ?

Shri Md. Idris (Minister) : Sir, I am thankful to the Hon'ble Member for his personal interest in the matter. I have already taken up the matter with the Minister, Foreign Trade, Government of India and he assured me that he will deal with it favourably

শ্ৰীমতী ৰেণুকা দেৱী বৰকটকী ঃ ২ নম্বৰ আইতেমলৈ যোৱাৰ আগতে অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো প্ৰশ্নৰ সংক্ৰান্তত। বিধান সভাৰ সচিবালয়ত আমি ৮৮৯ টা প্ৰশ্ন চাবমিট কৰিছো। তাৰ ভিত্তত

৬৪৮ টা প্ৰশ্ন গ্ৰহণ কৰিছে। এই ৬৪৮ টা প্ৰশ্নৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৬৯ টা প্ৰশ্নৰহে উত্তৰ আমি পাইছো। এই কেইটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ পাইছো যোৱা ৮ তাৰিখলৈকে। আৰু ২০।২৫ টা প্ৰশ্ন ইয়াৰ লগত যোগ কৰিব পাৰি। অতৰাংকিত ১১০ টা বিধান সভাৰ সচিবালয়ত দিয়া হৈছে আৰু তাৰ ভিতৰত ৫৪ টাহে গ্ৰহণ কৰিছে। ইয়াৰ ভিতৰত ৮ তাৰিখলৈকে মাত্ৰ ৭ টা প্ৰশ্নৰহে উত্তৰ পোৱা হৈছে। প্ৰত্যেক বাৰেই অধিবেশন শেষ হয় আৰু তেতিয়া শ শ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ নিদিয়াকৈয়ে এৰি দিব লগা হয়। আমি প্ৰশ্ন দিওঁতে এমাহতকৈও বেছি সময় দিছো। কিন্তু চৰকাৰৰ ঘৰৰ পৰা কোনো উত্তৰ নেপাই বিৰোধী পক্ষৰ পৰা আপোনাৰ প্ৰটেকশ্বন বিছাৰিছো।

Shri Mal Chandra Pegu : আৰু এটা কথা আছে। Sir, the question which was submitted earlier by me was not promptly admitted by the Assembly Secretariat. I do not know reason why ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, we are trying to expedite the reply.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, we have given a considerable number of questions to the Assembly Secretariat, but so far we have got $\frac{1}{4}$ replies of our questions. May I request the Chief Minister to take up the matter so that the replies can be sent within 15 days ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Action has already taken Sir. I will look into this.

CALLING ATTENTION.

Item No. 2 : Calling Attention : Shri Dulal Ch. Baruah :

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : The attention of the Government of Assam has been drawn to the news item in Assam Tribune of 25th May, 1972 under the caption "Assam-Naga Border-Settlement possible, but not on the basis of 1925 Notification".

I have already mentioned in my statement before the Assembly on 6.6.72 about my informal talks with Shri Hokishe Sema, Chief Minister of Nagaland at Delhi during May. 1972. During those talks we agreed about exchange of delegations of the Members of the Legislative Assemblies of the two States. I hope that exchange of such delegation will lead to a better understanding of our problems. And at this stage

we may not go into further complications. I would only repeat what I had stated before the Assembly that our basic stand has not undergone any change.

Shri Dulal Ch. Baruah : Sir, after having discussions in Delhi with the Chief Minister of Nagaland, how can he make such kind of statement about the Assam-Nagaland boundary ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Sir, regarding our stand the point is clear in my statement. We were agreed to exchange of delegations of the Members of the Legislative Assemblies of the two States to have a better understanding. If we pursue, the matter will be solved speedily. We have stated our stand and similarly Government of Nagaland also stated their stand. And then there was a top level discussion and exchange of delegations between the two Governments.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya : Sir, whether from the side of our Government this 1925 notification is considered as elastic or inelastic. ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Sir, I have already stated our stand.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya : Sir, my point is whether that stand is elastic or inelastic ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister): Sir, I have stated that.

Shri Gaurishankar Bhattacharyya : Sir, my question is not answred. I want to know whether that stand is elastic or inelastic ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir. I have already stated.

Mr. Speaker : We have at our disposal today 90 minutes in the forenoon. 150 minutes in the afternoon and in evening 180 minutes. The total is 420 minutes only. I have a list before me of 27 members on behalf of the Congress and the opposition has given a list of 4 members. I propose to allot the time as follows :

For Congress Members-270 minutes;
For Opposition Members-120 minutes; and
for Chief Minister-15 minutes.

Now general discussion on the budget.

শ্ৰীৰমেশ মোহন কুলী : অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা কালি মই অসম আৰু অৰুণাচলৰ সীমাৰ কথা উল্লেখ কৰিছিলো। অসম আৰু অৰুণাচলৰ মাজৰ ইনাৰ লাইন কটকটীয়া নোহোৱাৰ ফলত সেই অঞ্চলৰ বাইজৰ অবাঞ্চিত কষ্ট কিছুমান চলি আছে। ১৯২৫ চনতেই বৃটিছৰ দিনতেই এই দুয়ো ঠাইৰ মাজৰ ভিতৰুৱা ইনাৰ লাইন খুলিছিল, কিন্তু অসম চৰকাৰে এই সীমা ৰক্ষণা-বেক্ষণ কটকটীয়া নোহোৱাৰ ফলত বহুতো ঘটনা চলি আছে। যোৱা জুন মাহৰ তিনি তাৰিখে লাইমেকুৰী আৰু মিলনপুৰ আদি অঞ্চলৰ মানুহবিলাকৰ কিছুমানক ধৰি লৈ গৈছে আৰু সেই অঞ্চলবিলাকৰ ধান সংগ্ৰহ কৰি লৈ গৈছে আৰু ঘৰ-দুৱাৰ আদিত জুই লগাই দিছে এইদৰেই অসমৰ গাওঁ অঞ্চলত তেওঁলোকৰ বিশেষ অধিকাৰ চলি আহিছে। এই অঞ্চলবোৰ অসমৰ ভিতৰত পৰেনে অৰুণাচলৰ ভিতৰত পৰে এই কথাটো চৰকাৰে চিন্তা কৰিব লগীয়া হৈছে। তাৰ সীমা শক্তিশালী কৰিব লাগে আৰু নপৰাখিনি অৰুণাচলৰ লগত জাপি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অসম চৰকাৰক মই সকিয়াই দিছো যে যদি ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ বিশেষ ভাবে নলয় তেন্তে নানান প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হব পাৰে।

এতিয়া মই অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ সম্পৰ্কে কিছুমান কথা কবলৈ বিচাৰিছো। এই পিচপৰা অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিসকলৰ ৰক্ষণা-বেক্ষণৰ কথা কাগজে-পত্ৰইহে চলি আছে, তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত ৰক্ষণা-বেক্ষণ হোৱা নাই। চৰকাৰে এই কথা চিন্তা কৰি চাব লাগে। এই অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ লোকসকল আদি পৌৰাণিক ৰীতিনীতিৰ বশবৰ্ত্তী আৰু আদিম অধিবাসী। তেওঁলোকৰ উন্নয়ন আৰু প্ৰগতিৰ পথত মাটিয়েই একমাত্ৰ সম্বল, মাটিৰ ওপৰতে তেওঁলোকে জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিব লাগে। আৰটিকোল ৪৬ ধাৰাত (সংবিধানৰ) কৈছে ....

Sir, Article 46 of the Constitution of India reads as follows :

"The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled castes and the Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation."

এইখিনি কবাৰ কাৰণে আজি মই চৰকাৰৰ বিশেষ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিলো যে ট্ৰাইবেল এডভাইচৰী কাউন্সিলখন অসমৰ উপদেষ্টা কমিটি হিচাপে ৰখাৰ ফলত জনজাতি সকলৰ কোনো উপকাৰত অহা নাই। কোনো স্কীমেই ভালকৈ কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। গতিকে এই কমিটি খনক ষ্টেটিটিউত্বী ক্ষমতা দিব লাগে।

ইয়াৰ পিচত মই শিক্ষাৰ কথালৈ আহো। অসমৰ ভিতৰত ধেমাজীখন আটাই-ইতকৈ পিচ পৰা অঞ্চল, প্ৰাইমেৰী, ভেনচাৰ স্কুল এতিয়াও ২০০ খন আছে। এম ভি প্ৰায় ১০ খন। ১৯৬৩ চনৰ পৰা এই স্কুলবোৰ তেনেকৈয়ে আছে। এই কথা বিবেচনা কৰি শিক্ষা বোৰ্ড এখন গঠন কৰি দিয়া হৈছে, কিন্তু এই শিক্ষা বোৰ্ডে এতিয়ালৈকে পূৰ্ণ পৰ্যায়ত কাৰ্য্যভাৰ লৈ কাম কৰিব পৰা নাই। ডিব্ৰুচকীয়া, লক্ষীমপুৰ, ডিব্ৰুগড় বোৰ্ডৰ পৰা এই বোৰ্ডে চাৰ্জ লব পৰা নাই আৰু এটা কথা, উজনী অসমৰ শিৱসাগৰ ও লক্ষীমপুৰ জিলাত ১৯৭৬-৭৭ চন "জেকচ বড়" বুলি এটা সন্থাই প্ৰায় ৩৫ খন স্কুলৰ ঘৰ দুৱাৰ তৈয়াৰ কৰে। সেই স্কুলবিলাকৰ ঘৰ ভাঙি চিঙি গৈছে। তাৰ এধৰণীয়া চালি হোৱাৰ বাবে, বৰষুণ পৰাত আৰু যথেষ্ট খিড়ীকি নথকাত গৰমত ছাত্ৰই ক্লাচ কৰিব নোৱাৰে। ৬-৭ বছৰ ধৰি সেই স্কুল বিলাকৰ কথা চৰকাৰক কৈ অহা স্বত্বেও আজিলৈকে পুনৰ মেৰামতিৰ কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই।

তাৰ পিচত অধ্যক্ষ মহোদয়, একচেতীয়া ব্যৱসায়ী সকলক কেনেকৈ চৰকাৰে ইন্ধন যোগাইছে আৰু টেক্স দিয়াত ফাকি দিছে তাৰ বিষয়ে দুটামান কথা কব খুজিছো। ধেমাজীত কোঅপাৰেটিভৰ ৰাইচ মিল এটা আছে। এই ৰাইচ মিলে চৰকাৰৰ সাহাৰ্য্য পোৱাতো আজিলৈ গা কৰি উঠিব পৰা নাই। তাৰ কাৰণ এজন ধনী ব্যৱসায়ীক একফালং দূৰতে আৰু এটা ৰাইচমিল দিছে সেই ধনী ব্যৱসায়ীজনে F. C. I বো ধান সংগ্ৰহৰ এজেন্ট ও চিমেন্ট Lifting ৰো এজেন্ট। চৰকাৰে এইদৰে ৰাইচমিল আৰু চিমেন্টৰ পাৰমিট দিয়া আৰু একচেতীয়া ব্যৱসায়ৰ প্ৰতি অনুসন্ধান কৰিব লাগে। ডিব্ৰুগড় আৰু লক্ষীমপুৰৰ জিলাৰ মাজৰ একমাত্ৰ ফেৰীঘাট টোৱেই উত্তৰ আৰু দক্ষিণ পাৰক লগ লগাইছে। সেই ফেৰীঘাটৰ Lessee জন একশ্ৰেণীৰ একচেতীয়া ব্যৱসায় কৰি আছে। এই বিষয়ে চৰকাৰক কেইবাবাৰো কোৱা স্বত্বেও কোনো ব্যৱস্থা চৰকাৰে লোৱা নাই। এই বিষয়ে চৰকাৰে অনতিপলমে ব্যৱস্থা লব বুলি আশা কৰিলো। কাৰণ এইজন লোক Income Tax Defaulter ও Black Money Hoarder হিচাপে যোৱা বছৰেহে ধৰা পেলাইছে।

নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ পৰিবৰ্ত্তে চৰকাৰে এক হেজাৰ লৰা-ছোৱালীক অসমৰ বুকুৰ পৰা নিঃচিন্ন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে। অসম চাহ আৰু কয়লা, তেল আদিৰে পৰিপূৰ্ণ। ইয়াতে নানান উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হোৱা স্বত্বেও ইয়াৰ লৰা-ছোৱালীয়ে চাকৰি নেপাই অনাই বনাই ঘুৰি আছে। এইবোৰৰ আজি

একো নিৰাপত্তা নোহোৱা হৈছে। অদূৰ ভৱিষ্যতে ইয়াৰ কিবা এটা ব্যৱস্থা নকৰিলে এই চৰকাৰৰ যিটো গতি সেই গতিত ৰাইজৰ কোনো পৰিত্ৰাণ নহব।

শ্ৰীমতী সত্যৱতী গোস্বামী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট ডাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে তেখেতৰ শলাগ লৈছো আৰু এনে ধৰণেৰে খোলাখুলি ভাবে সাহস আৰু আন্তৰিকভাৱে কোনো বাজেট আগতে ডাঙি ধৰা হোৱা নাই। তেখেতে আমাৰ আগত যি আয় ব্যয়ৰ হিচাব ডাঙি ধৰিছে, ইমান আন্তৰিকভাৱে আৰু সাহসেৰে ডাঙি ধৰাৰ কাৰণে মই তেখেতক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। এই বাজেটত যিটো ৯ কোটি ২৪ লাখ টকাৰ ধাৰ দুৰ্বাৰকৈ অসম চৰকাৰৰ নামত দেখিত কৰা হৈছে তেখেতে নেদেখুৱা হলে আমি বুজিকে নাপালোহেতেন। অসমৰ এইবাৰ বাজেট ঘাটি হোৱা স্বত্বেও তাত কোনো নতুন কৰৰ বোজা উল্লেখ নথকাত টেক্সৰ হেচাত জুকলা হোৱা আমাৰ ৰাইজে ভালেই পাইছে। বাজেট ঘাটি হলেও তাৰ কাৰণে একো চিন্তা কৰিব লগীয়া কথা নাই, যদিহে ৰাইজৰ কাৰণে জনহিতকৰ কাম, কল্যাণ মূলক আঁচনি ডেভেলোপমেণ্টাল ৱাৰ্ক অব্যাহত থাকে। গতিকে বাজেটত ১২ কোটি টকাৰ ঘাটি একো কথা নহয়। কিন্তু বাজেট পঢ়ি দিল্লী চৰকাৰৰ আমাৰ প্ৰতি কৰা অন্যায় দেখা পাই অবাক হৈছো। ফাইনান্স কমিচনে কি ভাবে টকা মঞ্জুৰী কৰে সেইটো আমি বুজি নাপাওঁ। হয়তো কিবা সৰ্বভাৰতীয় নীতি মানি তেওঁলোকে প্ৰদেশ বোৰক টকা ভাগ কৰি দিয়ে। অসম এখন সীমান্ত ৰাজ্য হিচাপে এখন সমস্যা বহুল পিছপৰা অনুন্নত ৰাজ্য হিচাপে ফাইনান্স কমিচনে অসমৰ প্ৰতি সু বিবেচনা কৰিব লাগিছিল, কিন্তু তাকে নকৰি অসমে বিচৰা ৩শ ২১ কোটি টকাৰ ঠাইত ১৯৫ কোটি টকা মঞ্জুৰ কৰিছে আৰু নানা অজুহাত দেখুৱাই অসমে বিচৰা টকা সম্পুৰ্ণ নিদিয়ে। এই ১২৬ কোটি টকাৰ ব্যৱধান এই সকল ৰাজ্যখনে কোন ফালৰ পৰা পূৰা কৰিব?

অভাৰ ড্ৰাফটৰ সম্পৰ্কত মই এই কথা কব খুজিছো যে দিল্লীৰ নিৰ্দ্দেশত ৰিজাৰ্ভ বেংকে আমাক টকা দিয়া বন্ধ কৰি দিছে। যদি ধাৰৰ পৰিমান ইমান বেচিয়েই হৈছেগৈ যাৰ কাৰণে ৰিজাৰ্ভ বেংকে টকা নিদিয়া হৈছে, তেতিয়া হলে আগতে বা আগৰে পৰাই কিয় আমাৰ ৰাজ্যক সাবধান কৰি দিয়া হোৱা নাছিল? এই টকা দিয়া বন্ধ কৰি দিয়াৰ উপৰিও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাৰ পাবলগীয়া টকাৰ পৰা ৪৫ কোটি টকাৰ ধাৰ মাৰিবলৈ পোনে পোনে ১৭ কোটি টকা কাটি নিছে। ইয়াৰ বাহিৰেও বাকী ২৮ কোটি টকাৰ বাবে শতকৰা ১৫ ভাগ টকা কাটি

নিব। এইটো আমাৰ কাৰণে অন্যায় কৰা হৈছে। অভাৰ ড্ৰাফট বন্ধ কৰি দিয়া বিষয়ত মই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দোষ দিব নোখোজো। কাৰণ আগৰ চৰকাৰে উত শৃংখল ভাৱে ইচ্ছামতে দিপাৰ্টমেণ্ট বিলাকক খৰচ কৰিবলৈ দিছিল। এই ব্যয়ৰ প্ৰতিদান হিচাপে আমি কি পালো; আমাৰ কি সম্পদ তৈয়াৰ হল, আৰু কি পাব লাগিছিল এই বিলাক খবৰ নকৰিলে ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ এটা ইভলোচন বাদি নাছিল। যিটোৰ অত্যন্ত প্ৰয়োজন আছিল। এইটো অৱহেলাৰ কাৰণে বহুতো কম দৰ্মহা পোৱা কৰ্মচাৰীয়ে লাখ লাখ টকাৰ সম্পত্তি কৰিলে। এই বিলাকৰ ভিতৰত বহুতো পি দবলিও দিৰ ঠিকাদাৰ সকলে ইঞ্জিনীয়াৰৰ লগত সম্বন্ধ ৰাখি ৫ হেজাৰ টকাৰ কাম কৰি ৫০ হাজাৰ টকাৰ বিললৈকে আদায় কৰি তেনে ধৰণৰ বহুত উদাহৰণ মোৰ হাতত আছে সেই বিলাক মই সময় সুবিধা পালে উল্লেখ কৰিম। এতিয়া মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰত দাবী কৰো যে এই ৪৫ কোটি ৪৫ লাখ টকা কেনেকৈ খৰচ কৰা হল তাৰ এটা তদন্ত হব লাগে এই টকা ব্যয়ৰ বিনিময়ত যদি আমাৰ ৰাইজৰ কিছু কাম হৈছে তেন্তে সেইটো ভাল কথা কিন্তু যদি হোৱা নাই তেতিয়াহলে তাৰ বাবে যি সকল দায়ী সেই সকলৰ প্ৰতি শাস্তি বিধানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ভাৰতবৰ্ষৰ নিচিনা এখন দৰিদ্ৰ দেশৰ লক্ষ্য লক্ষ্য জনসাধাৰণে কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰে উপাৰ্জন কৰি দিয়া ৰাজহৰ টকা এইদৰে ইচ্ছামতে উভৃশৃংখল ভাৱে খৰচ কৰাৰ বাবে আমাৰ কোনো নৈতিক অধিকাৰ নাই। অভাৰ ড্ৰাফট বন্ধ কৰাৰ কাৰণে মই তেওঁ-লোকক দোষ দিব খোজা নাই। কিন্তু মই এইটোত দুখ পাইছো যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পাবলগীয়া আমাৰ পাওনা টকাও আমি উচিত মতে পোৱা নাই। আমাৰ খাৰুৱা তেলৰ ওপৰত ৰয়েলিটি আমি নাৰ্য্যভাৱে পোৱা নাই। ১৯৪০ চনতে যি ১০ টকা হাৰত আমাৰ ৰয়েলিটি দিছিল এতিয়াও সেই ১০ টকা হাৰতে আছে। ১৯৪০ চনৰ ১০ টকাৰ ১৯৭২ চনৰ ১০ টকা কেতিয়াও একে হব নোৱাৰে।

অসমৰ চাহপাতে বৈদেশীক মুদ্ৰা অৰ্জন কৰে। বৈদেশীক মুদ্ৰা অৰ্জন কৰা অসমৰ চাহৰ ওপৰত ইক্সাইজ দিউতি লগাই ভাৰত চৰকাৰে এটা বিৰাট অংশ লৈ গৈছে। ইয়াতো অসমে পাবলগীয়া অংশৰ তেনেই কম পাইছে। এই বিৰাট অংশৰ টকা লৈ যোৱাৰ কাৰণে অসম চৰকাৰৰ এগ্ৰিকালচাৰেল ইনকাম টেক্স কমি গৈছে। আমাৰ তেল বাৰাউনীলৈ নি বিহাৰৰ চৰকাৰে টেক্স লৈছে। এই সকলো বিলাক বিষয়তে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক সদায়েই অন্যায় কৰি

আহিছে। আৰু দুখৰ বিষয় অসম চৰকাৰক তেওঁলোকে যি দিছে তাকে মানি লৈ আহিছে। মোৰ আশংকা হৈছে এইদৰে কৰি দিল্লী চৰকাৰে ঠিক আগৰ ইংৰাজ চৰকাৰৰ দৰেই ডিভাইদ এণ্ড ৰোল নীতিকেই অনুসৰণ কৰিছে নেকি ?

তাৰ পাচত ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ আৰম্ভনীতে আমাৰ দেশৰ আয় ব্যয়ৰ হিচাব কৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু প্লেনিং কমিচনে ১১৫ কোটি টকাৰ ঘাটি উলিয়াই দেখুৱালে। তাৰ পিচত দেখা গল ইয়াৰ পৰিমান ১৯৭১ চনৰ আগষ্ট মাহত হিচাব কৰাত ১৬৫ কোটি টকালৈ উঠিল এতিয়া ১১৫ কোটি আৰু ১৬৫ কোটি টকাৰ যিটো ব্যৱধান সেই ব্যৱধানটো বৈ গল, আৰু সেই টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসম চৰকাৰক দিব নোখোজে অইন পিনে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ নিৰ্দ্দেশত ৰিজাৰ্ভ বেংকেও অভাৰ ড্ৰাফট বন্ধ কৰি দিছে আৰু আনফালে আমি দিল্লীৰ পৰা যিখিনি টকা পাবলগীয়া আছে সেইখিনি টকাও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক দিব নোখোজে। গতিকে এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে ভাৰত চৰকাৰে অসমৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি বা সমৃদ্ধিৰ পথত আগবঢ়াটো ইচ্ছা নকৰে অথবা আমাৰ চৰকাৰৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ আস্থা নাই।

অসমৰ বাইজে ভদ্ৰভাৱে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ এই অন্যায় অবিচাৰ সহ্য কৰি আহিছে অসমে হয়তো নিজক এচাৰট কৰিব পৰা নাই। ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য ঠাইৰ তুলনাত আমাৰ প্ৰদেশ খনেই আন ইকুৱেল ট্ৰিটমেণ্ট পাই আহিছে। এইদৰে হৈ থাকিলে ইমান ৰেডিকেল ইমবেলেন্সৰ মাজত সমাজবাদৰ ভুৱাক কোনেও বিশ্বাস নকৰে। আমাৰ মাজত এতিয়া এটা ৰেডিকেল ভাৱধাৰা সোমাই পৰিছেহি। কোনে কিমান বেছি ৰেডিকেল হৈ প্ৰেছৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব পাৰে তাৰ ওপৰত জোৰ দিছে এটা কমপ্লেক্স ৰেডিকেচন আহি পৰিছেহি। আমি সমাজবাদ বিছাৰিছো যাতে প্ৰত্যেকেই সমান সুযোগ পাব পাৰে। প্ৰত্যেকেই যাতে মানুহ হিছাবে জীয়াই থাকিব পাৰে। কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে আমি আজি দেখিছো কি ? লক্ষ্য লক্ষ্য বুভুক্ষু মানবৰ দল ৰাস্তাত পৰি আছে আৰু আনপিনে ভাৰতবৰ্ষৰ ৭৫ টা ধনী পৰিয়ালৰ পৃথিবী জোৰা আধিপত্য। আমি সমাজ বাদৰ কথা চিঞৰি ৰাইজৰ কান ঘোলা কৰিছো অইন পিনে আমি নিজেই সমাজত কিছুমান অসমান ব্যৱস্থাই চলাই আহিছো। এপিনে সমাজবাদৰ কথা কৈছো অইন পিনে মানি লৈছো দিল্লীৰ ৰাষ্ট্ৰপতি ভৱনৰ বিৰাট প্ৰাচুৰ্য্যক ৰাষ্ট্ৰপতি ভবনটো মোগল ই আজমৰ বা স্বাহেন চাহৰ আট্ৰালিকা যেন লাগে। ৰাষ্ট্ৰপতিৰ দৰমহা আৰু অন্যান্য খৰচ কৰে মাহেকত

টকা খৰচ কৰি আহিছে। আমি চিঞৰি চিঞৰি সমাজবাদৰ কথা কৈছোঁ, আনফালে আমি নিজেই কিছুমান অসৎ ব্যৱস্থা মানি লৈছো। যদি সমাজবাদ নীতি লব বিছাৰিছো তেন্তে এটা সুচিন্তিত স্পষ্ট নীতি আমি মানি লোৱা উচিত। আচলতে আমি কি কৰিব খোজো? সমাজবাদ মানে আমি ড্ৰিচটিবিউচন অফ পভাৰটি কৰিব খুজিছো নে চচিয়েলাইজেচন অফ ব্ৰেইনচ কৰিব খোজো নে মেক্সিমাম বেলে ফেয়াৰ টু দি মিনিমাম নামবাৰ অফ পিপল কৰিব খুজিছো।

(ভইচ—শুনক শুনক ভাল কথা কৈছে)

তাৰ পাচত মই এতিয়া ৰেভিনিউৰ কথা কব খুজিছো। এতিয়া আমাৰ ৰেভিনিউ বঢ়োৱাৰ কোনো উপায় নাই। আৰু আমাৰ ৰাইজৰ ওপৰত কোনো কৰ কাটল লগোৱাৰো কোনো উপায় নাই। এই খিনিতে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীক এটা চাজেচন দিব খুজিছো যে আমাৰ যি বিলাক এৰিয়াৰ টেক্স বা পাবলগীয়া কৰ আছে সেই বিলাক আদায় কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। চেলটেক্স বিভাগত বহুকোটি টকা পাবলগীয়া হৈ আছে। এই গোটেই খিনি টকা আদায় কৰিব নোৱাৰিলেও অন্তত: তাৰ আধাখিনি আদায় কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি আমাৰ ষ্টেট ইলেকট্ৰিচিটি বৰ্ডক আমাৰ চৰকাৰে ৮০ কোটি টকা ধাৰ দিছে। এই ৮০ কোটি টকা আদায় কৰিব নোৱাৰিলেও অন্তত: তাৰ সুত খিনিকে আদায় কৰিলেও আমাৰ ১২ কোটি টকাৰ দেফিচিত নোহোৱা হব। তাৰোপৰি আমাৰ চৰকাৰে চাপ্লিমেণ্টাৰি বাজেট অনা নিয়মটো বন্ধ কৰি দিব লাগে। এই চাপ্লিমেণ্টাৰি দিমাণ্ডৰ প্ৰভিজিয়ন ৰাখিলে আমাৰ বিভাগ বিলাকে তাৰ অজুহাত লৈ বহুকোটি টকা অযথা ব্যয় কৰে। টকা শেষ হলেই চাপ্লিমেণ্টাৰি দিমাণ্ড পাব পাৰিব বুলি ভাবি ডিপাৰ্টমেণ্টবোৰে টকা খৰচৰ বাবে চিন্তা নকৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ পিচত এটা কথা মই কব খুজিছো যে আমাৰ পৰিপুৰক বাজেট ৰাখিব নালাগে কিয়নো বিভিন্ন বিভাগে পৰিপুৰক বাজেট থকাৰ কাৰণে যেনি তেনি টকা খৰচ কৰে আৰু পৰিপুৰক বাজেটৰ পৰা আকৌ টকা লয়। গতিকে মই অনুৰোধ কৰো যাতে এই পৰিপুৰক বাজেটৰ ব্যৱস্থা নাৰাখে। ইক'নমি ডিৰাইভ যদি কৰিব খুজিছে মই কওঁ কেৱল তলৰ খাপৰ মানুহৰ মাজতে নাৰাখি ওপৰৰ ফালেও অৰ্থাৎ আমাৰ বিধান সভাৰ সদস্য সকলকে ধৰি ওপৰলৈকে এই চেষ্টা চলাব লাগে। ভ্ৰমণ ভাট্টাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ সদস্য সকলৰ বিচিনা মন্ত্ৰী আৰু অফিচাৰ সকলৰ কাৰণেও এটা স্থিৰ ভ্ৰমণভাট্টা থাকিব লাগে। লাগিলে তেওঁলোকে আমাতকৈ অলপ বেছিয়েই হওক কিন্তু এটা স্থিৰ

অংকৰ হব লাগে। কিয়নো অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনিতো জানেই ভ্রমণ ভাট্টাৰ ওপৰত ইনকম টেক্স আদিও নাই। মই মাননীয় সদস্য ৰবীন গোস্বামী আৰু ভূলাল খাউণ্ডৰ লগত একমত যে আমাৰ প্রহিবিশ্বন আইনখন উঠাই দিব লাগে। কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰা তিনিটা দুর্নীতি হৈ আছে। প্রথমতে ইয়াৰ বাবে লাখ লাখ টকা ৰাজ্যখনৰ ৰাজহ নষ্ট হৈছে। আমহাতে আবকাৰী বিভাগক বহুত উপায়েৰে দুর্নীতি কৰাৰ সুন্দৰ সুযোগ দিয়া হৈছে, আকৌ প্রহিবিশ্বন থকা বাবে আন হাইজেনিক অপৰিষ্কাৰ ভাৱে তৈয়াৰি চোৰাং মদ খাই বহুত লোক বেমাৰত পৰে আৰু বহুতৰে লিভাৰ জ্বলি মৃত্যু মুখত পৰে। গতিকে প্রহিবিশ্বন একট খন উঠাই দিলে এই তিনিটা দুর্নীতি আতৰাব পাৰি।

ইয়াৰ পিছত মই দুআষাৰ গৰিবী হটাওৰ বিষয়ে কব খোজো। আমি প্রধান মন্ত্রীৰ গৰিবী হটাও বিশ্বাস কৰি এই সদনলৈ আহিছো এই সদনত আমি বহুতো নতুন সদস্যই আহিছো যিবিলাকে এই কথাষাৰ আন্তৰিকভাৱে বিশ্বাস কৰিছো। সেই কাৰণে এই গৰিবী হটাও আমাৰ কাৰণে শ্ল'গান নহয় ভোট কেচিং ডিভাইচ নহয়। আমি এই বিষয়ত প্লেজ লৈ আহিছো। সকলোৱে দৃঢ় প্রতিজ্ঞ হৈ চেষ্টা কৰিলে সম্পূর্ণ ভাৱে নহলেও কিছু দূৰ হলেও গৰিবী হটাও আঁচনি কৃতকার্য্য কৰিব পাৰিম। যদিও ভাৰতবর্ষৰ পৰা গৰিবী হটাও কৰা মুঠেই সহজ কথা নহয় তথাপি মোৰ বিশ্বাস, দলউপদল নির্বিশেষে একগোট হৈ প্রধান মন্ত্রী আৰু আমাৰ মুখ্যমন্ত্রীক শক্তি যোগালে নিশ্চয় এই বিষয়ত কিছু সমাধান কৰিব পাৰিম আৰু এখন সুস্থ সমাজবাদী সমাজ গঢ়ি তুলিব পাৰিম ধন্যবাদ।

Shri Balabhadra Das: Hon'ble Speaker, Sir, I support and welcome the budget presented by the Hon'ble Chief Minister. The said budget does not mean any new taxation but it does not mean that the budget is successful. It has exempted all people from tax. Since these are there they want to pay tax but in return they want good administration and other amenities. People cannot mind if we impose new taxes but we shall have meet their demands of modern living and other amenities of life. We shall have to see whether we have been able to do it. To me, the earning of the Government comes in the form of revenue, taxation and grant and then comes expenditure. It has been found that there is financial debacle today and the Opposition has been banking on it. One thing has not

been told by any Hon,ble members so far. What is the function of the Opposition here. The Opposition is the watch-dog of democracy. They are here since the days of Independence. On the presence of the Opposition, this financial debacle is coming today. The Opposition is all along here. It was their responsibility to check it. Why my friends have not checked it; why they have failed to discharge their duties. Sir, the time alloted is very short and my speech must also be short. I have certain things regarding taxation. Taxation is concerned to our income. I will speak of one Act. This Government enacted the Purchase Tax in the year, 1967. Before the enforcement of the Act, Section-3 (charging) was amended in 1968. This Charging Section went in conflict with Sec-15 of the Central Act. Then anyway, the Act was enacted in 1967 but the officers were empowerd to enforce it in 1969, that is, two year after. Then they assessed tax; an assessee went to High Court and the Government lost the case. This assessment is wrong. Who framed this law? I am seeing that so many laws are there. There must be fixing of responsibility for enforcement of laws wrongly. If that is done, the concerned persons will be very cautious to do their duties. Then anybody entrusted to do any governmental function will do it with meticulous care so that no mistake creeps in. For this debacle, our Government has lost revenue of several lakhs of rupees. Now I will speak about our Law department. There is a department called—Law department in this Government' and this Law department is supposed to conduct all the cases of the goverment. Now the Labour department does not trust the Law department and the Industries department does not trust the Law department. What they have done, they have appointed their own lawyer for conducting their cases in the High Court. The industries department is losing faith in Law department and they also engaged a lawyer of their own to conduct their business in the high Court, what happens to be a Government advocate of different state.

Shri Dulal Chandra. Barua : Who is that lawyer?

Shri Balabhadra Das : He is Shri Anil Ratan Barthakur, Bar-at-Law. what happned there was a reference on 2nd June in the High Court, and that reference itself was challenged and the ...

There are many advocates in the Law department but they are dis-believed many departments and that is why some departments like Labour and Industries have appointed theirin own lawyers to conduct their cases in the High Court.

Our Government has promised employment to our youths; in this Assembly also many youths are here. I want to know whether this government is doing justice to the youths. I find that in some departments, retired officers with high reputation have been indented and they have been placed at the top of some Corporation. I will cite one or two instances. There are some gentleman whose reputation we have been hearing from the time when Dalai Lama came to India; and later on Chinese aggression came and so many trucks were required and seized by that gentleman and that gentleman is there in the financial affairs. He is also responsible for wrong selection of site of the Gauhati Medical College for which the Medical College has not yet been completed. Once, Shri Baghaiwalla met that particular officer and said, Ganesh you are still here; by this time, you have owned half of Gauhati. So that man is at the top of the financial affairs of the State. I will speak of of another officer.

Mr. Speaker : This is not allowed. You cannot mention names.

Shri Dulal Chandra Barua : As per rule, Sir, he is to intimate you earlier.

Mr. Speaker : Yes.

Shri Balabhadra Das :My interest is this; whether we are helping the cause of the unemployed youths. We are blocking the future of the youths. We are not keeping the trust that the youths are entitled to when some gentleman are intended from outside, from northern India. Our boys are qualified and many of them have been sent to U. K. I met many young Assamese boys when I was there who are well trained. I can mention the name of one gentleman. He was in the Electricity Board. He is a first class engineer from Kharagpur. Then I come to the Transport Department. The Transport Department has done many illegality. There is no RTA in Assam. No RTA was constituted under the Motor Vehicles Act. What was done by our Government ? The RTAs have been removed and the D. C. s have been entrusted with the work and as such there is no valid or legal department to grant permit. Then I come to my constituency. I come from Goalpara

South Division. This is the most neglected part of Assam. Our country is celebrating the silver jubilee of independence but what we have derived from this independence in the last 25 years. Though two industries are going to be set up in the north bank there is no road communication

Mr. Speaker: You may speak about your constituency during cut motion. Now Mrs. Rabha.

শ্ৰীমতী আনন্দী বালা ৰাভাঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী তথা বিভাগৰ দায়িত্বত থকা অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাৰ আগত এই সদনত যি খন বাজেট দাঙি ধৰিছে সেই বাজেটত অৱশ্যে খোলাখুলি ভাৱে অসমৰ বিত্তীয় অৱস্থা তন্ন তন্নকৈ দাঙি ধৰিছে। অসমত ইমান দিনে কিমান টকাৰ ধাৰ আছিল আৰু অসম চৰকাৰে কিমান টকাৰ ধাৰ মাৰিলে, দেশখনে কেনেকুৱা অৰ্থ সংকটৰ সন্মুখীন হব লগা হৈছে এই সকলো কথা ব্যক্ত কৰিবলৈ সংকুচিত হোৱা নাই, তাৰ কাৰণে মই এই সুযোগতে তেখেতলৈ ধন্যবাদ আগবঢ়াইছো।

কিন্তু এই বাজেটখন দেখি আমাৰ মনোভাব হৈছে এই বাজেটখনে আমাৰ সমাজবাদী প্ৰতিষ্ঠা, বিভিন্ন অঞ্চলৰ বৈষম্যতা দুৰীকৰণ, গৰিবী হটাও আদিৰ ক্ষেত্ৰত কিবা সহায় হব নে নাই এইটো চিন্তা কৰিবলগীয়া কথা। অৱশ্যে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাজেটত কম টকাৰ প্ৰায় ১২ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট দাঙি ধৰিছে। এখন 'আন্দাৰ দেভেলপ্‌মেন্ট' দেশত ১২ কোটি টকাৰ ঘাটি একো নহয় যদিহে দেশৰ উন্নয়নমূলক কামত পৰিকল্পনাসহ ভালদৰে আগবাঢ়ি যাব পাৰে। কিন্তু আমাৰ দেশত এটা এটাকৈ চাৰিটা আঁচনিৰ কাম শেষ হল; কিন্তু সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজ বিশেষকৈ কৃষক সকল কিমানদূৰ উপকৃত হৈছে চাবৰ সময় হৈছে। চৰকাৰৰ ঘৰৰ নথিপত্ৰবোৰ হিচাব কৰি ৰাইজৰ কিমান উন্নতি হৈছে, চাই নতুন আঁচনি লোৱাৰ সময় আহি পৰিছে। অৱশ্যে বাজেট ঘাটি হলেও কোনো নতুন কৰ লগোৱা হোৱা নাই যদিও নতুন কৰৰ ইঙ্গিত নোহোৱা নহয়। সেয়েহে মই আশাকৰো বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে ৰাইজৰ ওপৰত নতুন কৰ নলগাই আমাৰ মাননীয় সদস্য গোস্বামীয়ে কোৱাৰ দৰে বিবিলাক এৰিয়াৰ টেক্স আছে, বাহিৰৰ চাহ শিল্প বেলৰে হেড কোৱাৰ্টাৰ আদি ৰাজ্যৰ ভিতৰত পাতি, জীৱন বীমা আদিৰ সেই বিলাকৰ কৰৰ দ্বাৰা আমাৰ ঘাটি বাজেট পূৰণ কৰিব লাগে আৰু দেশৰ উন্নয়নৰ কামত খটাব লাগে। মোৰ ক্ষুদ্ৰ মগজেৰে এই পৰামৰ্শ আগবঢ়াও যাতে চাহ শিল্প, জীৱন

বাঙ্কী আদি ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰি দেশৰ আয় টনকিয়াল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। বিত্তীয় অৱস্থাৰ শঙ্কটৰ আজি আমাৰ কবলৈ দুখ লাগে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে যোৱা নিৰ্ব্বাচনত ডাঙৰ ঘন্টা কোবাই জাতীয় কংগ্ৰেছে যোৱা নিৰ্ব্বাচনত ৰাইজৰ আগত দি অহা প্ৰতিশ্ৰুতিবোৰ যেনে সমাজবাদী সমাজ প্ৰতিস্থা, বৈষম্য দূৰীকৰণ, দুৰ্নীতি দমন, গৰিবী হটাও আদি ৰাইজৰ আগত দি অহা প্ৰতিশ্ৰুতি সমূহ এৰাই যাবলৈ চেষ্টা কৰা যেন অনুমান হৈছে।

অসমৰ নিচিনা দেশ খনত য'ত একেশ এটা সমস্যা আছে এফালে নগালেণ্ডকে আদি কৰি নতুনকৈ গঢ়ি উঠা কেইবাখনো সৰু সৰু ৰাজ্যৰ সীমাৰ সমস্যা, কৃষি সমস্যা, শিক্ষা সমস্যা, অন্নবস্ত্ৰ সমস্যা, নিবনুৱা সমস্যা এই সকলো সমস্যা সহজে সমাধান কৰা সহজ নহয়। কিন্তু সকলো সমস্যাৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ সুক্ষ্ম দৃষ্টি থকা উচিত। আমি বাজেটত দেখামতে শিক্ষাৰ শিতানত বেছি টকা ধৰা হোৱা নাই। কৃষি ক্ষেত্ৰত যিখিনি ধৰিছে কৃষি উন্নয়নৰ বাবেও ই যথেষ্ট নহয়। এই বাজেটত কৃষি উন্নয়নৰ কেইবাটাও আঁচনি আছে। মহকুমা পৰ্য্যায়ত কৃষক সকলৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থাৰ এখন কৃষক প্ৰশিক্ষণ স্কুল আদিৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কথা বাজেটত আছে। কিন্তু আমি দেখাত আজি পৰ্য্যন্ত কৃষক সকলৰ এনে স্কুলৰ যোগেদি কোনো প্ৰশিক্ষণ দিয়া দেখা নাই। এই ব্যৱস্থা কেৱল অফিচৰ ফাইলতে আবদ্ধ হৈ আছে। আজি কৃষক সকলে কিবা এটা ধাৰ বিচাৰিব লগীয়া হলে অফিচাৰৰ দুৱাৰে দুৱাৰে ঘূৰি ফুৰিব লাগে অন্যথাই তেওঁলোকৰ কোনো উপায় নাই। এই সন্দৰ্ভতে মই মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী আৰু কৃষি মন্ত্ৰীক বিশেষ ভাৱে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যেন তেখেতসকলে কৃষক সকলে যাতে সহজে ঋণ আদি পাব পাৰে তাৰ এটা উপায় অবলম্বন কৰে আৰু কৃষক সকলৰ পথাৰ বিলাকত যি ধৰণে পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা আদি হব লাগে, যি ধৰণে নতুন পদ্ধতিত বিধান, সাজ-সৰঞ্জাম পাব লাগে যাতে সেই বিলাক প্ৰয়োপযুক্ত সময়ত যথেষ্ট পৰিমাণে পায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোক সময় বৰ কম দিছে। এইখিনি সময়ৰ ভিতৰতে কেইটামান কথা কওঁ। মই নিজৰ সমষ্টিৰ কথা কৈছো, আজি ২৫ বছৰে গোৱালপাৰা মহকুমাৰ দক্ষিণ অঞ্চলটোৰ কোনো উন্নতি নহ'ল। চৰকাৰে নানা আঁচনি লৈছে। চৰকাৰৰ নথি পত্ৰত আছে যে গোৱালপাৰাখন গোটেই অসমৰ ভিতৰতে পিচপৰা। কিন্তু দুখ লাগে সিদিনাখন ১৯ মে তাৰিখে গোৱালপাৰাত প্ৰকাণ্ড ঘূৰ্ণি বতাহ হৈ গল তাৰ ফলত শ শ মানুহ গৃহহীন হল, অসংখ্য স্কুলৰ

ঘৰ-দুৱাৰ ধুলিস্যাৎ হল, হস্পিটেলৰ ঘৰ-দুৱাৰ ভাঙি ছুৰমাৰ কৰিলে। তদুপৰি আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ঘৰ-দুৱাৰ ভাঙি পৰি প্ৰায় ১ লাখ টকাৰ ক্ষতি সাধন হল। কিন্তু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৃষক সকলক একো সাহায্য দিয়া আজিলৈকে নহল। তদুপৰি মন্ত্ৰী মহোদয়সকলৰ ফালৰ পৰা এজনেও সেই অঞ্চলৰ দুখ-দুৰ্গতি চাবলৈ নোযোৱাত ৰাইজৰ মনত আতংকৰ সৃষ্টি হৈছে। আমি কাগজ-পত্ৰত পঢ়িবলৈ পাইছো যে সাধাৰণ এখন কৃষক সম্মিলনত উপস্থিত থাকিবৰ কাৰণে ৭ জনকৈ মন্ত্ৰী যাব পাৰে; বিপদগ্ৰস্ত ৰাইজক টকাপইছা দি সহায় কৰাতো দূৰৰ কথা মাত্ৰ শান্তনা দিবলৈকো কোনো এজন মন্ত্ৰী নগল। এই ক্ষেত্ৰত বৈষম্য থাকিব নালাগে।

(সময়ৰ সংকেট)

অধ্যক্ষমহোদয়, শিক্ষা শিতানত বাজেটত যি পৰিমানৰ টকা ধৰিছে; সেই টকা উচিত পৰিমানৰ হৈছে বুলি মই নকওঁ। শিক্ষাৰ গতানুগতিক পদ্ধতি পৰিবৰ্ত্তন কৰিবৰ কাৰণে বিশেষ যত্নপৰ হোৱা যেন নালাগিল। মই আশাকৰো কেৰাণী গিৰি তৈয়াৰ কৰা শিক্ষা-পদ্ধতি পৰিবৰ্ত্তন কৰিব। স্কুলবিলাকত ভকেচনেল আৰু টেক নিকেল চাবজেক্ট ভৰাই কাৰিকৰী শিক্ষাত উপযুক্ত কৰি গঢ়ি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। স্কুলৰ পাঠ্য-ক্ৰমৰ লগত টাইপ ৰাইটিং, ষ্টেনগ্ৰাফী আদি বিষয় বিলাক সোমোৱাই দিব লাগে তেতিয়াহলে শিক্ষা-সাং হোৱাৰ লগে লগে এক শ্ৰেণীৰ যুৱকে চাকৰি-বাকৰি কৰাত সুবিধা হব।

(সময়ৰ সংকেট)

এতিয়া আহো শিক্ষাৰ কথালৈ। বৈষম্য দূৰীকৰণৰ কথা খুউব বেছি কোৱা হৈছে। আমাৰ স্বাধীনতা পাবৰ ২৫ বছৰ হল। বৰ দুখ লাগে শিক্ষাৰ মূল ভেটি প্ৰাথমিক শিক্ষাত দুটা ভাগ থাকে। এটা পিয়ৰলী টেম্পৰেৰী বেছিক আৰু আনটো বোৰ্ড বেছিক ইয়াক পাৰ্মেনেন্ট বুলি গণ্য কৰা হয় কিন্তু ইয়াৰ শিক্ষক বা কৰ্ম্মচাৰী সকলে অৱসৰ লোৱাৰ পিচতো পেন্সন আদি পোৱাৰ ব্যৱস্থা নাই। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এই বৈষম্য দূৰীকৰণৰ ব্যৱস্থা অনতিপলমে লব লাগে। ঠিক সেই ধৰণে চেকেণ্ডাৰী এডুকেচনত যথেষ্ট বৈষম্য দেখা পাইছো। চেকেণ্ডাৰী স্কুল সমূহৰ কিছুমান চৰকাৰে চলায়, কিছুমাম ডেফিচিট, চিষ্টেমত চলায় আৰু কিছুমান এডক্ চিষ্টেমত চলায় ডেফিচিট আৰু চৰকাৰী স্কুলৰ বাহিৰে আন স্কুলৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ দৰমহাৰ কোনো নিৰ্দ্দিষ্ট ব্যৱস্থা নাই। চাকৰীৰ

নিৰাপত্তা নাই। এই বৈষম্য দূৰীকৰণৰ বাজেটত অকনো স্থান দিয়া নাই। এই বৈষম্য যেতিয়ালৈকে দূৰ কৰিব নোৱাৰে তেতিয়ালৈকে শিক্ষাৰ সংস্কাৰ হব নোৱাৰে আৰু শিক্ষক সকলৰ কিবা উন্নতি হব বুলি মই বিবেচনা নকৰো। সকলোবিলাক স্কুল পূৰ্ণপৰ্য্যায়লৈ আনি ডেফিচিট চিষ্টেমত চলোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এগ্ৰিকালচাৰ আৰু অন্যান্য technical বিষয় কিছুমান বিদ্যালয় বিলাকত শিক্ষা দিয়াৰ বাৱস্থা কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেট)

তাৰ পাছত আমাৰ যোৱা নিৰ্ব্বাচনী ঘোষণাত চৰকাৰে নিবন্নৱা সমস্যা সমাধানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিও সিদিনাখন গড়কাপ্তানি বিভাগৰ পৰা ১৪ হেজাৰ কৰ্ম্মচাৰীক আৰু ৰিলিফ এণ্ড ৰিহাবিলিটেচন বিভাগৰ পৰা ৪০ জন কৰ্ম্মচাৰীক খেদি দিয়াটো চৰকাৰৰ বৰ অন্যায় হৈছে। গতিকে মই আশা ৰাখিছো বৰ্ত্তমানে চৰকাৰৰ ঘৰত নতুন পদ খালি হলে এইসকলক যোগ্যতানুসাৰে নিয়োগ কৰিব লাগে যিসকলে ইণ্ডাষ্ট্ৰি আদি কৰিব খুজিছে তেওঁলোকক ঋণ আদি দি সহায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰ পাছত মই আৰু এটা কথাৰ প্ৰতি মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো যে সেইটো হল ভগনীয়াৰ সমস্যা। ১৯৬৪ চনতে অহা ৩২১ টা ভগনীয়া পৰিয়াল এতিয়াও অসমত আছে। তেওঁলোকক অনতিপলমে বসতিস্থান দিবলৈ নতুবা তাৰ পৰা আনলৈ স্থানান্তৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। দ্বিতীয়তে আমাৰ দেশত জনজাতিসকলৰ কাৰণে কিছুমান আচুতীয়া সুবিধা ৰখা হৈছে—সেইদৰে অনসুচীত জনজাতিৰ কাৰণেও তেনেকুৱা আচুতীয়া ব্যৱস্থা আছে। এনে আচুতীয়া ব্যৱস্থা মহিলা সকলৰ কাৰণেও ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেট)

তাৰ পাছত গোৱালপাৰা টেনেঞ্চী এক্ট খন আৰু কিছুমান দিনলৈ বলবত কৰি ৰাখিব লাগে। আটাইতকৈ শেষৰ কথাটো হল মহিলাসকলৰ শিক্ষাৰ কাৰণে যিটো টকা ধৰিছে, সেইখিনীয়েই যথেষ্ট হোৱা নাই; কাৰণ কাৰিকৰী শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পুৰুষৰ সমানে মহিলাকো স্থান দিব লাগে। আমাৰ মহিলাসকলক প্ৰত্যেককে হোম চাইনচ্‌ৰ বিষয়ে শিক্ষা দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো। ইমানতে মোৰ আধৰুৱা কথাখিনি সময় নোহোৱাৰ বাবে শেষ কৰি বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

(Mr. Speaker Vacates the Chair and Shri Ataur Rahman, the Chairman, Occupies it.)

(Speech concluded)

*Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Chairman, Sir, I have very attentively heard the observations that have been made by the different Hon. Members in respect of the Budget presented by the Chief Minister here in this House. To my mind this Budget is a most disappointing one. We have had the misfortune earlier also of having heard Budget speeches of the foregoing Finance Ministers holding out quite a lot of false promises. But the Budget placed before the House by the Chief Minister this time is the most disappointing, so much so that it is sure to create a sense of frustration to the people throughout the length and breadth of the country with its consequent adverse impact both in the agricultural and industrial fields. Sir, this Government under the leadership of the present Chief Minister who is also the Finance Minister spoke eloquently about the structural changes in the administration. But now the Budget placed before the House by him is without any concrete proposal or suggestion to that particular effect. Presentation of the Budget is one thing but the financial measures taken up or pursued by the Government is another thing. From that angle of view, the Chief Minister appears to be completely silent. He has placed before us to my mind, nothing but a calander for the year without giving any hope or aspiration to the people for their economic and other up-liftment which is necessary here for the people of Assam. What this Congress Government has pushed Assam is to an extent of not only financial crisis but economic crisis, also. Will there be any sort of protection to the cultural heritage and economic heritage of the state ? Certainly not. We are expecting many things from the Government and one of my Hon'ble friends wanted to put the blame on us. Yes Sir, we are also partially responsible for leading to this chaotic condition of the State for the last 25 years. Our people, the innocent people, simple people do not want to get trouble by themselves. By taking the advantage of innocence as well as due to lack of leadership who were to guide the destiny of the State we have gone to the dog.

Both economic and social fields are captured by others. I am going to prove it by facts and figures. Unless some measures cannot be taken by the Government what we can expect. In the name of 'garibi hatao', 'annya hatao', from the society, that is the last straw of the camel's back, economic exploitation is going on. In all the economic field has been captured by the people and at the same time this Government, in the name of, 'garibi hatao' 'annya hatao' has practically encouraged to exploit, to squeeze the blood of the common people of Assam. I am giving instances. The Hon'ble Chief Minister, who is the in-charge of Finance, after hearing the facts and figures what Government has done for the people, if not what are the measures Govenment is going to take in respect of removing economic imbalance, regional imbalance that are now prevailing in the country for which Assam's economic position is put in the dark. Sir, permits that have been issued by this Government up to 31st March, 1971, amount 2, 660- out of these 642 owned by the local people, 832 owned by 'benamdar, 1186 owned by other then people from Assam. Then out of 183 country liquor shop out of whice 69 owned by the local people, 72 'benamdar', outsiders and 42 directly owned by the outsiders. Again out of 48 foreign liquor shops 12 owned by the local people and 36 owned by outsiders. Out of 107 permanent Cinema houses 40 owned by local, 22 by 'benamdars' i.e. outsiders 45 owned by outsiders, and in respect of temporary licence, I have verified, almost all went to the outsiders. Sir, about E. & D. contracts 82 per cent are out-siders and in respect of R & B. contracts 80 per cent are outsiders and out of the total planned sum that has been allotted for construction work in the field of E. & D. and R. & B. how the money is drained out from the State in the peak season of the year, that is in the months of November, December, January and February- 32 lakhs remaining daily in the rural posters- 32 lakhs daily. It is a correct figure excluding transection that has been mentioned in the same posters. Generally it goes outside the State and this is the economic condition of Assam. Out of 35 Plywood factories, all the 35 are owned by the capitalists of Birla groups and out of total employees ... factories 34 per cent outsiders, who has no economic holdings

in the State of Assam. By big contract supply agencies are given to the outsiders and Government machineries are helping in this particular direction and 98. 99 percent, rather cent percent is owned by outsiders. Kerosine depots are almost owned by the outsiders. Sir, another funniest part of the thing, except Kamrup district, if we take the average 92 per cent petrol pump shops are owned by the outsiders. This is the economic position of the State of Assam. Can we say it Assam for the people of Assam ? If so what are the steps indicated here in the budget submitted by the Finance Minister ? He is completely silent on this aspect of the fact. In respect of giving economic protection in the form of employment or in other form to the unemployed educated youth. Out of some 800 tea gardens 720 are owned by the outsiders and almost all the oil projects are taken by the foreigners or by the outsiders and other Central projects including P. & T., Railways, Oil Refinery Fertilizer Corporation of India and in other public and private sector industries 82 per cent of the employment opportunities went to those outsiders. What definite steps have been taken by this Government during the last long 25 years ? I have found from the speeches, attitude, version expressed by different Ministers they went to shift the responsibility to the erstwhile Government. In its Congress Chief Minister Late Gopinath Bordoloi, Shri Bishnu Medhi, then Congress Chief Minister Shri M. M. Choudhury, then now Shri Sarat Ch. Sinha, Congress Chief Minister are uttering for radical change but where is the radical change. I am surprised to know that the Chief Minister was not briefed properly by his Finance Department. Now Sir this Government say there is no money but I say there is money. They wanted to say that this is a bankrupt position and they prepared the Budget with Nil balance. There cannot be any Budget like that. If the position is so, why did they take a vote on accounts for three months and why did they get the Appropriation Bill passed by the House ? Under what rule the Government took the vote on accounts under different head to meet the expenditure, of this Government and what right, legal, moral or constitutional, this Government has to drive hundreds and thousands of people out of employment ? when the House has given money under different heads, this Government

has no right to cut down the expenditure. If some expenditure is necessary the Government can make it but it cannot stop the entire expenditure. If they do so, a serious situation will develop. For example, if the E. & D. Bunds are not repaired, the people will face a very serious situation. For the fault of somebody why should the people suffer ? The people have contributed much to the public exchequer and therefore why should they suffer ? I have consulted many Constitutional and financial experts and according to them this Government has no legal and moral right to stop expenditure which has been authorised by this House for conducting day to day administration of the Government. I would very much like the Chief Minister to tell us under what rule he has cut down the expenditure and thrown many people out of employment. why the Government didnot cut down the expenditure at the top of the administration ? The people at the top of the administration are getting all facilities and amenities. They are undertaking tours and enjoying life but they want to deprive the common people of their legitimate dues, what right this Government has to deprive the common people of their constitutional right ?

Sir, I now come to the Budget for 1972-73. This Budget is not based on facts. From the version of the Chief Minister, it is apparent that he is a visionary in thoughts and probably in his younger days he was a lover of dreams. Therefore, on imaginary figures he prepared his Budget which if you place before any financial expert, he will say that this is no Budget. Not sufficient data have been given of revenue receipts and expenditure. The forecast receipt is also doubtful in character because that forecast can never be a reality under the prevailing economic circumstances of the State. Sir, the party in power promised many things to the people before the last elections, but when they have found that these promises cannot be fulfilled, they have come to show their bankruptcy. Therefore, Sir, these promises were only election promises. The money is there; it may not be sufficient to take up more and more new projects but the picture they have drawn in such a way that as if the Government is a complete bankrupt. The matter has been exggaerated with a view to divert people's attention from the party made before the last general election. whenever you go to a Minister, he says that there is no money and you are to

wait for an indefinite period. In this way a serious situation is going to be created. Sir, the people's representatives are here and therefore they should be consulted before doing anything by the Government. At least 25% of the revenue should be spent for the welfare of the tax payers. The financial position the Chief Minister sought to depict is such that no Government can carry on with such a situation. Sir, it is amusing to note that the Central Government will deduct an amount from the State's share of control taxes with a view to reduce the overdraft. I do not know what right the Central taxes and other financial assistance from the Centre, Sir, the Finance Commission has clearly stated in their report as to what share the States should get out of the Central taxes. Our Finance Minister can never say that the State has ever been able to get its full share from the Government of India. The shares of the Central taxes should be allocated on the basis of the recomendations of the Fourth Finance Commission and the States' share should be paid to the State Government in three equal annual instalments from 1971-72 to 1974.

As per recommendation the Government of India has got no moral right to deprive or take away our share from the State Exchequer. I do not understand why our Chief Minister could not convince the Government of India in this particular direction. Now, Sir, it is also a fact that discriminatory and stepmotherly treatment is metted out to our State. The other States like Punjab, Hariyana and Tamilnadu they are taking over draft far greater in quantity. But no stricture is issued to them. We are faced with stricture. Is it not the duty of both the State as well as the Government of India to look into the affair beforehand? Was it not their duty to point out to the State Government from time to time to curtail the expenditure or making adjustments of overdrafts in due course? Now, suddenly they jumped up on our neck, and said that we are stopping the overdraft. Sir, we are contributing to the Government of India. Here I must tell you that we have been exploited, specially I want to draw the attention of the young members, that we pay to Central Government, it is not my figures, it is Government's figure, from tea annually, 12½ crores of rupees, from Oil 15½ crores, from other raw materials we are paying 8½ crores,

and in return we are getting a big zero. Nothing has been done for the economic upliftment of this State either in industrial sphere. It is funny to note that our Government has completely failed in its duty, to reorient the system of Finance. Since the British time the same system is carried out. I want to know from the Chief Minister since the overdraft case is not a recent one what our Finance Department was doing so long. Why they could not take steps to clear up the dues? Are we to understand that our machinaries are not functioning at all for which our State is suffering? Now, the condition is such that unless the reasonable amount is sanctioned if the flood is there our people will suffer immensely and there will be huge loss. Who will be responsible for all these mishappening? I have already that the curtailment of expenditure is needed but that ought to have been suggested in the Budget itself. In the Budget speech no such mention has been made. Only aiming at taxation no fruitful purpose will be served. Due to taxation measures it is the common people who will suffer and it will against the society. We can never call such a society as socialistic pattern of society. The Garibi Hatao will remain a slogan unless we can reorient our financial system. If that can be done then our financial position will be on different footing. We can stand on our own foot. Here in respect of industrial development Assam's claim is during first, second and third plan Rs. 27. 50 crores. West Bengal it is 5. 84 crores during the first plan, second plan 179.22 crores and third plan 141. 55 crores. In the same way Orissa's case is 6.51 crores during first plan, during second plan 226 crores and in the third plan 177. 808 crores. It is now clear in what way the Government of India is looking towards us. This has been made by the Government of India in respect of Industrial Development here in the State of Assam. what about other States? From our resources they are making industries. From our raw-materials, West Bengal got nine paper mills. Bihar having started 12 such kind of mills with the raw-matarials supplied from this State. Squeezing abundoned raw-matarials from this state, Government of India's apathy for upliftment of this region is nothing but a mockery. We should seriousty look to it. Now our State

Government has said about the structural change. But it must be practical. But of my 10 years experience all false promises have been given by the government. Now, what is the economy of the people? Could we give more food to the poor section of the people? Out of one crore nearly 49 lakhs of people have got no meal, and the rest twenty five to twenty seven lakhs they are the riches section in the State and became the Capitalist: Most of them are outsiders. Our belly, our brain, out lips left out at the mercy of these people. Dr. Radhakrishnan said in conference that this riches section of people who are living and prospering at the cost of many should pooled out otherwise socialistic structure cannot be build up. But all in vain. They are allowed to adelterate food, securing high profit etc. even they have been given free in controlling the economy of this frontier State.

On the other day Mr. Umoruddin has said the lack of foresightedness of our Government. For non implementation of the schemes, Government surrendered huge amount of money. In 1970-71 this Government surrendered 1.60 lakhs, in the year of 1971-72 they have surrendered nearly over 2 crores. This Government has said that there is no money. But sir, unless all those things are properly checked, more particularly the raw materials, how we can build up our finances.

I want to draw the attention of the honourable Chief Minister to a very important point, i. e. the tea market in India. This market is confine in Calcutta only. This is running annually having 225 crores. Only except the labour payment all are done outside the Assam. The sales tax have been enjoyed by the Government of India or West Bengal. This have market of 10 crores excludings employment opportunities. Tea sales in their headquarters and the profit has been enjoyed by some other agencies at the cost of State Government. So, I suggest that the Trade Adviser at Calcutta may help the Government but the Office practically harm to the Government. That Office should be shifted immediately. We are having 72 agencies through which Government of Assam purchases materials.

In spite of all these things

picture of economy on performance of the budget. This is without any work, evaluating plans and programmes from time to time. The evaluation should be strengthened. There should be a permanent cell in the State level and district and sub-Divisional level. The administration should submit their report annually. And then only Government could realise in what way it is functioning. I hope, Government will take note of it and take appropriate steps. In this connection the P.E.C. have suggested many ways and means. I hope the Chief Minister will take a serious steps on the report recommended by the P.E.C. in respect of finance. This will give a financial budgetary system and definitaly it will change.

Sometimes plans and programmes were made according to the political situation of the State. Much more amount has been spent for the development of Mizo Hills, K & J. Hills and Mikir Hills. Recently there has been growing a new tendency N.C. Hills trying to go from the people of Assam. It is a question of regional economic imbalance. We should not be allowed to do so. Here page 7 of the budget it is stated that is has been prepared only on 15. The reaction of the Government of India is not known to the Government. I do not understand how the Government have prepared this budget. This Government have only 28.08 overdraft. From Government side it was not admitted that the overdraft is 45.05 crores. We do not know how without knowing the actual position the Government of India issuing such kind of order. 7.5 crores ought to have been 75.4. Government is not aware of this. Is it not wrong Sir, on the part of the Government to place wrong facts and figures in the Budget ? This is most defective budget which cannot be accepted on principle. There must be some norms to be followed. The question is this Sir, unless the facts and figures in the budget are corrected, the House has no right to get the budget passed. More so, the Chief Minister in his statement has stated that due to the geographical reasons this divisible assistance is not forth-coming. Sir I do not understand what is the theory of the financial assistance is being followed ? Now Chief Minister said because of the geographical reasons we are not industrially developed. It is on the part of the Government of India to take up the matter

seriously, that is the main point shown by the Chief Minister. He also admitted that the cost of living index is increasing day by day. Did Government machinery inform about it or have taken any steps to control the price of essential commodities? This Government speaks about the Socialistic Pattern of Society but they take little interest for the unfortunate villagers who are deprieved of bare necessities of life. Sir, this is the fate of the Government. I am afraid Sir, in what way this Government is going on. They are crying after "Garibi Hatao. Anyay Hatao"

With these few words Sir, I conclude my speech.

(House adjonrned for lunch till 2 P. M.)

(The Assembly met at 2 P. M. after lunch with the Hon'ble Speaker in the Chair)

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰথমতেই কব খাটিল নোহেৰাকৈ যি খন বাজেট দাঙি ধৰিছে, তাৰ বাবে মুখ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ শলাগ লৈছো। কিন্তু এই বাজেটত কোনো নতুন পৰিকল্পনা দাঙি ধৰা হোৱা নাই। এই বাজেট, পাঠ কৰি এনে ধাৰণা হৈছে যে, এইখন এখন গতানুগতিক বাজেট। ইয়াত আমি এটা নতুন কথাহে দেখিবলৈ পাইছো, সেইটো হৈছে কৃষি নিগমৰ গঠনৰ কথা। কিন্তু এই কৃষি নিগম কেনে ধৰণে হব, তাৰ কোনো বা বাতৰি আমি এই বাজেটত পোৱা নাই। বৰ্ত্তমানে আমাৰ যিবিলাক নিগম আছে, সেই ধৰণেই যদি এই নিগম গঠন কৰা হয় তেনেহলে আমাৰ খেতিয়ক সকলৰ একো বিশেষ উন্নতি নহব। আনহাতে ৰাচিয়াত যি ধৰণৰ যৌথ কৃষি পাম (কলেকটিভ ফাৰমিং) আছে, তেনে ধৰণে আমাৰ ইয়াত কৰিলে বেজ শ্লেভ মাথোন সৃষ্টি কৰা হব। ভাৰামিভিয়া অৰ্থাৎ ইয়াৰ সমাজবাদি পন্থা লব লাগিব, যাৰ দ্বাৰা যাতে ভূমিহীন কৃষক উপকৃত হয়, তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতিলৈ চাই আমি বৰ হতাশ হৈছো। এতিয়া আমাৰ সমুদায় ধাৰৰ মাত্ৰ ৪০১ কোটিলৈ পাইছে। প্ৰত্যেক পৰিকল্পনাৰ অন্তত আমাৰ ধাৰ বৃদ্ধি হৈ গৈছে। কিন্তু আজি যি টকা খৰচ কৰা হৈছে, সেই টকা অকল বৰ্ত্তমানৰ অসমৰ ভূমি ভাগতে খৰচ কৰা হৈছিল নে? মই কওঁ নিশ্চয় হোৱা নাই। এসময়ত নগা ভূমি, মিজোৰাম, মেঘালয় আমাৰ লগত আছিল। তাত জনমূৰি উন্নয়নমূলক কাৰ্য্যত খৰচ বহুত বেচি হৈছিল। ভৈয়ামৰ লগত তুলনা কৰিলে দেখা যাব যে, আমাৰ ভৈয়ামতকৈ এই অঞ্চলসমূহত জনমূৰি খৰচ বেচি হৈছিল। কিন্তু এই ৰাজ্যসমূহৰ সৈতে সমানুপাতে ধাৰৰ বোজা ভাগ বতৰা হোৱা নাই। আমি শ্বিলং এৰি যাবলৈ ওলাইছো। এতিয়া আমাৰ

অসম আৰু মেঘালয় যৌথ ৰাজধানী শ্বিলং হৈ আছে। নগাভূমি মিজোৰাম মেঘালয় যিবিলাকত আমাৰ চৰকাৰৰ সা-সম্পত্তি আছিল সেইবিলাক আমি এৰি আহিছো বা এৰি যাম আৰু তাৰ একো ভাগ বতৰা পোৱা নাই। সেইদৰে শ্বিলং এৰি যোৱাৰ পিছত সা-সম্পত্তিৰ বাবে আমি কি পাম, সেইটো এতিয়াও সুসম্পষ্ট ভাৱে কোৱা হোৱা নাই। বৰ্ত্তমানৰ বিত্তীয় ব্যৱস্থাত কেন্দ্ৰৰ হাতত আছে বৰ্দ্ধিত হব পৰা আয়ৰ থল অৰ্থাৎ ইলাচটিক চৰ্চ অব ইনকম আৰু ৰাজ্য চৰকাৰসমূহ পৰিছে মাথোন বৰ্দ্ধিক হব নোৱাৰা আয়ৰ থল অৰ্থাৎ নন ইলাচটিক চৰ্চ অব ইনকম। কিন্তু আমাৰ উন্নয়নমূলক কামবিলাকত ব্যয়ৰ টকা ৰাজ্যিক চৰকাৰে দিব লাগে। আনহাতেদি আমি নন ইলাচটিক চৰ্চৰ পৰা কৰ আদায় কৰিব লাগে। গতিকে আমাৰ ফালৰ পৰা যত্ন কৰিব লাগে যাতে এই বিত্তীয় বিতৰণৰ ভাগ বতৰা বিলাকৰ নতুনকৈ মূল্যাঙ্কন কৰি বিত্তীয় ভাগ বতৰাৰ আমুল পৰিবৰ্ত্তন হয়। বিৰোধী পক্ষৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগৌৰী শংকৰ ভট্টাচাৰ্য্যই কৈছে যে আমাৰ ইয়াত যি কল কাৰখানা, ব্যৱসায়, আৰু প্ৰতিষ্ঠান আছে তাৰ পৰা আমি আয় কৰ নাপাও কাৰণ তাৰ হেড অফিচবোৰ কলিকতাত আছে ২। ১ টা হেড অফিচ বম্বেতো আছে। অসম মেচ কোম্পানীৰ অফিচ বম্বেত আছে। আমাৰ অসমত প্ৰায় ১ হাজাৰ চাহ বাগান আছে। তাৰে প্ৰায় ৭ শ বাগানৰ হেড অফিচ কলিকতাত আছে। এই ব্যৱসায়ী প্ৰতিষ্ঠান বোৰৰ আয় কৰ কলিকতাত আদায় কৰা হয়। তাৰ ফল হৈছে কি? এই কৰৰ ওপৰত যিটো ৰিবেট, সেইটো ভোগ কৰিছে পশ্চিমবঙ্গ চৰকাৰে, অসমে সেইটো ভোগ কৰিবলৈ পোৱা নাই। আনহাতেদি চাহবাগানৰ প্ৰায় 8 লাখ বনুৱা পৰিয়াল আছে। তাত সৰ্ব্বমুঠ ২৫ লাখ মান জনসংখ্যা হব। এই লোকসকলৰ ৰাস্তা-ঘাট, শিক্ষা চিকিৎসা আদিৰ খৰচো বহন কৰিব লাগিছে ৰাজ্যিক চৰকাৰেই কৰ উৎপাদন কৰা ৰাজ্যৰ সলনি কৰ উৎপাদন নোহোৱা ৰাজ্যই এই আয় কৰৰ অংশ পাইছে। এইটো অন্যায় বুলি মই ভাবো। সেইকাৰণেই মই এই সদনৰ জৰিয়তে এটা এনেধৰণৰ প্ৰস্তাৱ কেন্দ্ৰৰ ওচৰত ডাঙি ধৰিব বিচাৰিছো যাতে এই ক্ষেত্ৰত বিত্তীয় আয় বিতৰণ কৰা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ মাজত যিটো বৰ্ত্তমানৰ সম্বন্ধ আছে তাৰ আমূল পৰিবৰ্ত্তন হব লাগে। তাৰ অন্যথাই আমাৰ উন্নয়নমূলক কামবোৰ কেতিয়াও আমাৰ চৰকাৰৰ আয়েৰে কাৰ্য্যকৰী কৰিব নোৱাৰি। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাজেট বক্তৃতাত কৈছে যে যি বিলাক বনুৱা আইন আছে সেইবিলাক সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ বাবে যত্ন কৰা হৈছে। কিন্তু এই কথাটো সচা

হলে বৰ আনন্দৰ কথা আছিল। "কনট্ৰেক্ট লেবাৰ ৰেগুলেশ্বন এণ্ড এবলিশ্বন এক্ট" (Contract Labour Regulation & Abolition Act, 1966) এই আইনখন যোৱা বছৰৰ এপ্ৰিল মাহত ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যত প্ৰয়োগ হল। কিন্তু অসমত কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। এইখন কাৰ্য্যকৰী হোৱা হলে তাৰ পৰা আমি দুপইছা পালোহেতেঁন। কাৰণ এই আইনৰ ব্যৱস্থা অনুসৰি ঠিকাদাৰ সকল ৰেজিষ্টাৰ হব লাগে এটা কৰ সোধাই। আজিৰ তাৰিখলৈকে এই আইনখন কাৰ্য্যকৰী কৰা আমি দেখা নেপালো। সেইদৰে "বিড়ি এণ্ড চিগাৰ ওৱাৰ্কাচ্চ কনডিশ্বন অপ এপ্লইমেন্ট এক্ট, ১৯৬৬, (Beedi & Cigar Works' Condition Employ ment Act, 1970) এই আইনখনো কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। অৱশ্যে ইয়াত চিগাৰ ফেক্টৰী নাই যদিও বিড়ী ফেক্টৰী আছে। কেইটামান ফেক্টৰীৰ বাহিৰে বাকী বিলাক ফেক্টৰী আইনৰ ভিতৰলৈ অনা হোৱা নাই। বেছিভাগ বিড়ি ফেক্টৰী ধুবুৰী আৰু বিসাসীপাৰত আছে। কেইটামান গোৱালপাৰাত আৰু গুৱাহাটিতো আছে। "কালেশ্বন অৱ ষ্টেটিচটিক এক্ট, ১৯৫৩" এইখন কেনেকৈ বনুৱা আইন হল? নামটো শুনিলে তেনে ধাৰনাহে হয়। কিন্তু প্ৰকৃততে এইখন বনুৱা আইন। এই আইনখন কিছুমান ব্যৱসায়ী প্ৰতিষ্ঠান চাহ বাগান আদিত প্ৰযোজ্য। এই আইনৰ বিধান অনুসৰি সংশ্লিষ্ট ব্যৱসায়িক প্ৰতিষ্ঠানৰ ট্ৰেডইউনিয়ন আছেনে? তাত নিয়োগ কৰা বনুৱা সংখ্যা কিমান? কেনেধৰণৰ মানুহক তাত নিয়োগ কৰা হৈছে বা কিমান দৰমহা দিয়া হৈছে— এই বিলাকৰ এটা বিতং বাতৰি সংগ্ৰহ কৰিব পাৰি। এই আইনৰ এটা দফা আছে যিটো প্ৰযোজ্য কৰিলে, নিয়োগৰ নীতি সম্পৰ্কত যথেষ্ট বা বাতৰি সংশ্লিষ্ট প্ৰতিষ্ঠানটোৰ পৰা আদায় কৰিব পাৰি। আমি জনাত, সম্পূৰ্ণৰূপে এই আইন খন অসমত প্ৰযোজ্য কৰা হোৱা নাই। কেৱল চাহবাগানৰ পৰাহে এই সম্পৰ্কীয় পৰিসংখ্যা যোগাৰ কৰা হয়। অন্যান্য অনুষ্ঠানৰ পৰা এনে বাতৰি বা পৰিসংখ্যা অনা হোৱা নাই। "মটৰ ট্ৰেন্সপৰ্ট ওৱৰ্কৰ্চ এক্ট, ১৯৬১"-- এই আইনখনো আধাহৃধৰীয়া হিচাপে প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। কেইটামান অনুষ্ঠানত এই আইন খন প্ৰযোজ্য হৈছে। কেৱলমাত্ৰ পাব্লিক চেক্টৰৰ এটা অনুষ্ঠানতহে প্ৰযোয্য হৈছে। বাকী বিলাকত হোৱা নাই। "ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ডিচ্পিউট এক্ট, ১৯৪৮ ——এই আইন খন বনুৱা আন্দোলনৰ পুৰাণ বুলি কব পাৰি। এই আইন খনৰ কেইবাটাও ধাৰা আছে। ইয়াৰ ভিতৰৰে এটা ধাৰাত যিসকল মালিকে চুক্তি ভঙ্গ কৰে, তেওঁলোকক ফাতেক জৰিমনা কৰাৰ দিহা আছে কিন্তু আজি ২৫ বছৰ হল, এই

আইন খন কাৰ্য্যকৰী কৰা। কিন্তু ফাতেক জৰিমনা দিয়াৰ ভুৰৰ কথা চুক্তি ভঙ্গ কৰা মালিক সকলৰ বিৰুদ্ধে চৰকাৰে আঙুলি এটাকে তুলিব পৰা নাই। ফাতেক জৰিমনাৰ কথা বাদেই।

(সময়ৰ সংকেট)

আৰু অলপমান সময় দিয়ক চাৰ। এই আইনখনৰ এই দফাটো সোনকালে কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে। সেইদৰে প্লেনটেশ্বন লেবাৰ এক্টখনো সম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। "এমপ্লয়িজষ্টেট ইনচুৰেঞ্চ এক্ট" অনুসৰি মালিক আৰু বনুৱা পক্ষৰ দ্বাৰা বৰঙণি দিব লাগে। এই আইনে সৃষ্টি কৰা নিগমক কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্যিক চৰকাৰে বিত্তীয় সাহায্য যোগাব লাগে। আইনৰ ব্যৱস্থা অনুসৰি চিকিৎসা বিভাগটো ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ ওপৰত পৰে। কিন্তু ৰাজ্যিক চৰকাৰে কৰা স্বাস্থ্যৰ ব্যৱস্থাখিনি যথোপযুক্ত নহয়। বেছিভাগ ক্ষেত্ৰতেই সেইটো চিকিৎসাৰ নামত বিদ্ৰূপহে হৈছে।

আমাৰ মদ নিবাৰণী আইনখন উঠাই দিব লাগে। কিয়নো এইখন প্ৰহিবিশ্বন নহৈ প্ৰহসনহে হৈছে। মাজে মাজে দুটা এটা আইন ভঙ্গৰ অপৰাধৰ কেচ কৰ্ট-কাচাৰীলৈ যায়। কিন্তু কৰ্ট কাচাৰীত কোনটোনো প্ৰচিকিশ্যন আৰু কোনটোনো ডিফেন্স তাক কোনোবাই উন্মুকিয়াই নিদিলে সেইটো বুজিবই নোৱাৰি। গতিকে এই আইনখন অতিশীঘ্ৰে উঠাই দিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেট)

চাৰ, আধাঘণ্টামান সময় দিয়ক। এইবাৰ অলপ নিয়োগ সম্পৰ্কত কওঁ। নিয়োগক পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰা ক্ষেত্ৰত আমাৰ বহুতো থল আছে। আমাৰ চাহ বাগিছা বিলাকে বেঙ্কৰ পৰা ধাৰ লয়। এই ধাৰৰ টকা অসমত সংশ্লিষ্ট বেঙ্কৰ শাখা থকাতো কলিকতাৰ বেঙ্কৰ পৰাহে টকা পইচাৰ যোগান ধৰে। যদি এই টকা-পইচাৰ যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা অসমতে হলহেঁতেন তেন্তে নিয়োগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ থলুৱা মানুহ উপকৃত হলহেঁতেন। ইয়াৰ অন্যথা হোৱাত সেইফালৰ মানুহৰহে উপকৃত হৈছে। অসমত থকা বেংক সমূহৰ শাখাই যদি কলিকতাত থকা বেংকৰ পৰিবৰ্ত্তে অৰ্থৰ যোগান ধৰিলেহেঁতেন, তেনেহলে আমাৰ থলুৱা লোকসকলে নিয়োগৰ সুবিধা পালেহেঁতেন। সেইদৰে ডিফেন্সত যিবোৰ চিভিলিয়ন এমপ্লইজ অসমত নিয়োগ কৰা হয়, তাতো আমাৰ থলুৱা মানুহে চাকৰি নেপাই। এইবিলাক স্থানীয় নিয়োগ বিনিময় কেন্দ্ৰৰ জৰিয়তে

অফিচত কাম কৰিবলৈ মানুহ বাহিৰৰ পৰাহে অনা হয়। এম, ই, এচ, এম-ই-ভি, কেনটিন আদি অফিচ বিলাকত থকা ২০ হেজাৰ নিয়োজিত হোৱা মানুহৰ ভিতৰত ২ হেজাৰ মানুহো থলুৱা মানুহ নহয়। ইয়াৰ উচিত প্ৰতিকাৰ হব লাগে। মই ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

*ডাঃ সুৰেন দাস ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, চাওঁতে চাওঁতেই আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে এখন কৰকাটল বিহীন বাজেট আমাৰ সন্মানিত সদনৰ আগত দাঙি ধৰাৰ কাৰণে আৰু অসমৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতিটো খোলোচা ভাৱে উপস্থাপন কৰাৰ কাৰণে মই তেখেতক অভিনন্দন জনাইছোঁ। লগতে তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত ১২ পৃষ্ঠাত উল্লেখ কৰা মতে যি অলপ নতুন কৰ ভৱিষ্যতে বঢ়োৱাৰ ইঙ্গিত দিছে তাত অলপ সংকিতও হৈছোঁ। এই গৰীব দেশখনত কাৰ ওপৰত কৰ বহুৱাব? অৱশ্যে এই দেশখনৰ প্ৰগতিৰ কাৰণে যোজনাৰ যিটো ব্যয় হব তাক আহৰণ কৰিবৰ কাৰণে যি খিনি সম্পদৰ প্ৰয়োজন সেই খিনিৰ কাৰণে আমি নিশ্চয় চেষ্টা কৰিব লাগিব। তাকে কৰিবলৈ যাওঁতে কিছু কৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব সঁচা। এই কৰ বঢ়োৱাৰ সম্পৰ্কতে মই কেইটামান পৰামৰ্শ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক দিব খুজিছো। তাৰ পাচত যোৱা ১৯৬৮ চনতে মৰাপাটৰ বিক্ৰী কৰ বঢ়াবৰ বাবে আমি যি আইন পাচ কৰি দিছিলো, সেই আইন বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰা হলে আমি যি লাখ লাখ টকা পালোহেঁতেন সেই টকা সোনকালে আমি পোৱাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সেই সময়ত আমাৰ বিত্ত বিভাগৰ যি জন বিষয়া আছিল সেই বিষয়া জনৰ অমনোযোগিতাৰ কাৰণেই সেই আইনখন আমি কামত খটাব নোৱাৰিলো আৰু তাৰ কাৰণেই আমি লাখ লাখ টকা পোৱাৰ পৰা আমি বঞ্চিত হলো। কিন্তু আমি আচৰিত হওঁ যি জন বিষয়াৰ গাফিলটিৰ কাৰণে আৰু অমনোযোগিতাৰ কাৰণে আমি লাখ লাখ টকা পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হলো সেই বিষয়াজন কামৰ পৰা অৱসৰ হোৱাৰ পিচতো তেখেতকে ফাইনেন্স কমিচনৰ এডভাইচাৰ হিচাবে ৰাখিছে। তেওঁৰ নিজস্ব বুদ্ধি বৃত্তি নাই বুলি আমি কব নোখোজো। যদি কাৰোবাৰ তেনে নিজস্ব বুদ্ধি বৃত্তি থাকে তেন্তে সেই বুদ্ধি বৃত্তি নিশ্চয় দেশৰ উন্নতিৰ কামত খটাব লাগিব। এইদৰে যি বিলাক বিষয়াই নিজস্ব বুদ্ধি বৃত্তি দেশৰ মঙ্গলৰ কাৰণে খটাব নোৱাৰে তেওঁলোকক কামৰ পৰা অৱসৰ দিলেও আমি বেয়া নাপাওঁ। আমি

*Speech not corrected.

দেখিছো এই বিষয়া জন যেতিয়া মেডিকেল বিভাগত আছিল তেতিয়াই এই মেডিকেল বিভাগটো গেলাই থৈ গ'ল। তেতিয়াই যি গেলিল গেলিলেই আজিও তাৰপৰা অব্যাহতি পোৱা নাই। সেই কাৰণেই মই মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাব খুজিছো এইদৰে যিবিলাক বিষয়াই নিজস্ব বুদ্ধি বৃত্তি দেশৰ প্রগতিৰ কামত খটোৱাব নোখোজে সেইসকল বিষয়াক কামৰ পৰা অব্যাহতি দিলেও আমি অকনো দুখ নকৰো। কিন্তু যিসকল বিষয়াই দেখ দেখকৈ লাখ লাখ টকা খাই আছে সেই সকল বিষয়াৰ বিৰুদ্ধে আইনৰ দ্বাৰা ব্যৱস্থা লব লাগে। আৰু সেইদৰে টকা খোৱা বিষয়া এজনকে কামৰ পৰা অব্যাহতি দিয়াৰ পাচতো তেখেতকে পুনৰ ফাইনানচিয়েল এডভাইচাৰ পদত ৰখা হৈছে।

তাৰ পাচত মই কব খুজিছো যে বিক্রী কৰৰ ক্ষেত্রত কটকটীয়া ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। চেল টেক্স আমি যিখিনি পাবলগীয়া আছে তাৰ আমি দহ ভাগৰ এক ভাগো নাপাওঁ। আমাৰ যিসকল বেপাৰী আছে সেইসকল বেপাৰীয়ে বিক্রীৰ ক্ষেত্রত এখন ২ নং বহী ৰাখে। এই খাটাৰ কাৰণেই আমি পাবলগীয়া বিক্রী কৰো আমি নাপাওঁ। আমাৰ অসমত যিখিনি বিক্রী কৰে সেইখিনি ২ নং খাটাত ৰাখে। তেওঁলোকৰ ২ নং খাটা নাৰাখিও কোনো উপায় নাই। কাৰণ আমাৰ অসমত যি কেইখন ফাৰ্ম আছে সেই কেইখনে ডাঙৰ ডাঙৰ ফাৰ্মৰ পৰা মাল বস্তু আনিব লগীয়া হয়। আৰু যিবিলাক ফাৰ্মৰ পৰা বস্তু আনে সেই বিলাকেও ২ নং খাটা ৰাখে। এই ২ নং খাটাৰ কাৰণেই আমাৰ চৰকাৰ বহুত বিক্রী কৰৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। সেই কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰি হলেও, আইন কৰি হলেও এই বিক্রী কৰ বিলাক পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আজি আমাৰ অসমত থকা বহুত ফাৰ্মৰ হেড কোৱাৰ্টাৰ অসমৰ বাহিৰত যেনে কলিকতা, দিল্লী, বোম্বাই আদিত থাকে। আৰু আয়কৰ আদি তাত হিচাব কৰে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যিবিলাক ফাৰ্মৰ হেডকোৱাৰ্টাৰ অসমৰ বাহিৰত থাকে সেই বিলাক ফাৰ্মৰ হেড কোৱাৰ্টাৰ বিশেষ আইন কৰি হলেও অসমলৈ আনিবলৈ বাধ্য কৰাব লাগে।

তাৰ পাচত খাৰুৱা তেলৰ ৰয়লিটি আমি যিমান পাব লাগে আমি পোৱা নাই। আৰু সেই খাৰুৱা তেল যত বিক্রী হয় তাত আমি বিক্রী কৰ পাব লাগে।

বহুতো মাননীয় সদস্যই মদ নিবাৰণীৰ কথা কৈ গৈছে। বৰ্ত্তমানৰ মদ নিবাৰণী ব্যৱস্থাটো এটা ভেকোভাওনা হৈছে। এইটো উঠাই দিব লাগে। মদ নিবাৰণী আইনৰ পাচত একচাইজ বিভাগত কাম কৰা কৰ্ম্মচাৰী সকল বহুত

ধন সম্পত্তিৰ মালিক হৈছে আৰু সেই বিলাক দেখিলে তাজুপ মানিব লাগে। গতিকে এই ভেকোভাওনাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। সেই কাৰণেই এই মদ নিবাৰণী আইন উঠাই দিব লাগে। মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই কামত দ্বিধাবোধ কৰিব পাৰে কিন্তু মই ভাবো ভেখেতৰ যি সকল ডেকা সহযোগী আছে সেই সকলে এই কামত নিশ্চয় সমৰ্থন দিব।

তাৰ পাচত মই কব খুজিছো যি বিলাক ভাৰা ঘৰ টাউনত আছে সেই বিলাক টাউনত যি টেক্স দিয়ে, তাৰ কিছু অংশ চৰকাৰক দিব লাগে। তাৰ পাচত টাউনত চৰকাৰৰ যি বিলাক মাটি আছে সেই বিলাক পট্টন দিলে চৰকাৰৰ ভৰাললৈ বহুত টকা আহিব। সেইদৰে যি বিলাক মাটি একচনীয়া ব্যৱস্থাত আজি ১৫-১৬ বছৰ ধৰি কিনা বেচা চলি থকাৰ কাৰণে পৰি আছে আৰু পট্টন দিয়া হোৱা নাই সেই মাটিবিলাক ম্যাদি ভাৱে পট্টন দিলে তাৰপৰা বহুত লাখ টকা চৰকাৰে পাব। গতিকে মই বিত্ত মন্ত্ৰী তথা ৰাজহ মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যি বিলাক চৰকাৰী মাটি টাউনত পৰি আছে সেই বিলাক পট্টন দি তাৰ পৰা ৰাজহ সংগ্ৰহ কৰিব লাগে।

তাৰ পাচত কৃষিৰ সম্পৰ্কত মই কব খোজো যে ইয়াৰ কাৰণে মাটিৰ বন্দৱস্তিৰ আমুল পৰিবৰ্ত্তন সাধন কৰিব লাগে আৰু ব্যক্তিগত পট্টন নিদি কোঅপাৰেটিভ ফাৰ্মিংৰ জৰিয়তে কৰিবলৈ পট্টন দিব লাগে। আৰু তাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় পানী, বিধান, সাৰ আদি অন্যান্য প্ৰয়োজনীয় আহিলা পাতিৰ যোগান ধৰিব লাগে। তাৰ লগতে উৎপাদন সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কোনো মাটি খেতি নকৰাকৈ ৰাখিব নালাগে।

তাৰ পাচত এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে বহু কষ্টৰে আমাৰ ৰাইজে উৎপাদন কৰা শস্য অকালতে বানপানীয়ে আহি বিধ্বস্ত কৰি যায়। আৰু তাৰ ফলত লাখ লাখ টকাৰ জাতীয় সম্পদ নষ্ট হয়। ইয়াৰ প্ৰতিৰোধৰ কাৰণে এহাতে বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ ব্যৱস্থা আৰু আনহাতে খৰাং বতৰত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে ৰাইজৰ মহৎ উপকাৰ হব।

মই এতিয়া মেডিকেল বিলৰ ওপৰত কব খোজো যে আমাৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলে যি মেডিকেল বিলৰ টকা লয় সেইটো চৰকাৰে চাব লাগে। আমাৰ কিছুমান অফিচাৰ আছে যি সকলৰ মাহিলি ডেৰ শ দুই শ টকাৰ মেডিকেল বিল হয়। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে নজৰ ৰখাৰ কাৰণে কিছু পৰিমাণে কমিছে। সেই কাৰণেই আমাৰ চৰকাৰে এইবিলাক কথা চাব লাগে।

(সময়ৰ সংকেট)

নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে ইণ্ডাষ্ট্ৰিত জোৰ দিছে। মই এটা কথাত অনুৰোধ কৰিব খোজো আৰু মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানে যে কামৰূপ জিলাৰ বৰপেটা মহকুমাত মৰাপাটৰ খেতি ভাল হয়। এই কথালৈ লক্ষ্য ৰাখি উত্তৰ কামৰূপত এটা মৰাপাটৰ কল পাতিব লাগে। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণী মাৰিলো।

শ্ৰীৰমেশ চহৰীয়া ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭২-৭৩ চনৰ বাবে বাজেট দাখিল কৰাৰ বাবে বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। বিৰোধী পক্ষৰ পৰা বহুত ধৰণৰ আলোচনাই হৈছে তথাচ মই অলপ কব খুজিছো। এই বাজেট খন গতানুগতিক বাজেট বুলি কলেও সচাৰচৰ বছৰে বছৰে উত্থাপন কৰা বাজেটৰ নিচিনা ইয়াত সমাজবাদৰ বা নতুন সমাজ গঠনৰ কেইটামান স্পষ্ট ইঙ্গিত দিয়া হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত ভূমিনীতি অৰ্থাৎ ১৯৫৮ চনৰ চৰকাৰী ভূমিনীতি মতে চৰকাৰী মাটি পট্টন দিয়াৰ কথা নাকচ কৰি কৃষি পাম নিগমৰ জৰিয়তে মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে সেইটো ভাল কথা হব। কিন্তু তাৰ বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াও হব পাৰে। কিয়নো মাটি নিগমৰ দ্বাৰা পট্টন দিয়াৰ কাৰণে মাটিৰ মালিকিস্বত্ব নাথাকিব আৰু তেতিয়া সেই খেতিয়ক সকলে সেই ডবা মাটিত খেতি কৰিবলৈ অধিক শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ কোনো ইণ্টাৰেষ্ট নলব। কিন্তু নিগমৰ দ্বাৰা মাটি দিয়া হলে কিছুমানে মাটিৰ মালিকিস্বত্ব পাব আৰু নিজা মাটিত খেতি কৰিবলৈ পাই তেওঁলোকে নিজৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল কৰিব পাৰিব। কিন্তু ৰাচিয়াত যেনেকৈ কালেক্টিভ ফাৰ্ম কৰোতে নিজৰ বস্তু বিলাক খেতিয়কে বিসৰ্জন দিয়াৰ ফলত ঘোৰা বিলাক মাৰিবলগীয়া অৱস্থা হৈছিল, তেনে অৱস্থা যাতে নহয় তালৈ লক্ষ্য কৰিব লাগিব।

আজি মাটিৰ সৰ্ব্বোচ্চ পৰিমাণ ৫০ বিঘা কৰাৰ কথা উঠিছে কিন্তু আগতে আছিল ১৫০ বিঘা আৰু তাৰ পিচত হল ৭৫ বিঘা আৰু এতিয়া ৫০ বিঘাৰ কথা উঠিছে। কিন্তু বিধান সভাৰ মজিয়াত এটা স্পষ্ট সিদ্ধান্ত হোৱাটো উচিত হব আৰু এটা স্থিৰ সিদ্ধান্ত লাগিব যে ৫০ বিঘাতকৈ আৰু কমোৱা নহয় বা এইটোৱেই স্থিৰ নীতি কৰা হব। কাৰণ সিও এটা ডাঙৰ প্ৰশ্ন। তেতিয়াহলেহে আমাৰ খেতিয়ক সকলক অনুপ্ৰেৰণা দিব পৰা হব। সেইটোও এটা অপৰিহাৰ্য্য বিষয়। আমাৰ আজি অৰ্থনৈতিক অৱস্থা এনেকুৱা হোৱাৰ মূলতে হল আমাৰ

বাবে মূলধন গঠন হোৱা নাই।

আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিব খোজা ৪৫ কোটি টকাৰ ঠাইত মাত্ৰ পাচ কোটি টকা দিবলৈহে এতিয়া ৰাজী হৈছে কিন্তু এইটো ঠিক হোৱা নাই কিয়নো মেঘালয়, নগালেণ্ড আৰু অৰুণাচল নতুন ৰাজ্য গঠন হোৱাৰ পিচত উদাৰ হস্তে সাহায্য পাইছে আমাৰ মন্ত্ৰী সভাই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি ধৰিব লাগিব বৃদ্ধিৰ হাৰত টকা দিয়াৰ কাৰণে। আজি আমাৰ ৰয়েলিটিও আমি ঠিক পৰিমাণে পোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণেও আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক হেচা দিব লাগিব।

ইয়াৰ পিচত আমাৰ শিক্ষা নীতিৰ বিষয়ে অলপ কওঁ। শিক্ষামন্ত্ৰীয়ে প্ৰশ্নৰ উত্তৰ কৈছিল যে ১৯৭৩ চনৰ পৰা নতুন পাঠ্যক্ৰম প্ৰচলন কৰা হব। যদিও ১৯৭২ চনৰ পৰাই আৰম্ভ কৰাৰ কথা আছিল তথাপিও টেক্সট বুকৰ গোলমালৰ কাৰণে ১৯৭৬ চনৰ পৰাহে এই নতুন পাঠ্যক্ৰম প্ৰচলন কৰা হব। কিন্তু চাব লাগিব নতুন পাঠ্যক্ৰম প্ৰচলন কৰিবলৈ যাওঁতে শিক্ষক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আদিয়ে যাতে কোনো অসুবিধা নাপায়। অৰ্থাৎ বৰ্ত্তমান পদ্ধতিত ৪ৰ্থ মান শ্ৰেণীৰ প্ৰাইমাৰী আৰু ৫ম মানৰ পৰা সপ্তম মানলৈ এম, ই আৰু অষ্টম মান শ্ৰেণীৰ পৰা দশম মান শ্ৰেণীলৈ হাইস্কুল কৰিব বিচাৰিছে। আগৰ কোৰ্চতকৈ বৰ্ত্তমানৰ কোৰ্চ বহুত উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ হব গতিকে উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত শিক্ষক আদিৰ ব্যৱস্থা, উপযুক্ত আহিলা পাতিৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। শিক্ষক আছে নে নাই সাজ-সৰঞ্জাম আছেনে নাই এইবোৰ কথালৈ লক্ষ্য কৰিব লাগিব। কুঠৰী কমিচনেও এই মৰ্ম্মে দিয়া নিৰ্দ্দেশ মাধ্যমিক শিক্ষা বোৰ্ডে গ্ৰহণ কৰিছিল। আকৌ শতকৰা ৩০ জনৰ বেছি লৰা-ছোৱালী পাচ কৰিব নোৱাৰা সাহাৰ্য্যপ্ৰাপ্ত স্কুলৰ স্বীকৃতি বাতিল কৰিব বুলি দিয়া কথা এটা কথাই মনত পেলাবলৈ বাধ্য কৰে, সেইটো হল যদি কোনো স্কুলৰ পৰা শতকৰা ৩০ জন লৰাও পাচ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে নতুন পাঠ্যক্ৰমৰ উচ্চ কোৰ্চ কেনেকৈ আয়ত্ব কৰিব পাৰিব। গতিকে এই চাৰি হাজাৰ খন স্কুলৰ ঘৰ-দুৱাৰ, শিক্ষাৰ আহিলাপাতি, উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত শিক্ষক এই বিলাক যদি মন কৰা নহয় তেন্তে নতুন উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ পাঠ্যক্ৰম কেনেকৈ প্ৰচলন কৰা হব সেইটো কথাও ভাবিব লাগিব।

(সময়ৰ সংকেত)

আজিলৈকে মাত্ৰ ৬২ খন স্কুলহে হায়াৰ চেকেণ্ডাৰি কৰিব পৰা হল। গতিকে এতিয়া নতুন পাঠ্যক্ৰম প্ৰবৰ্ত্তন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বৈপ্লৱিক নীতি লৈছে কিন্তু এই পৰিবৰ্ত্তনৰ কাৰণে চৰকাৰে কি ৰকমৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিছে

সেই বিলাকো চাব লাগিব। কিন্তু আমি জনাত মাধ্যমিক স্কুল বোর্ড'ৰ লগত ইউনিভাচিটিৰ কোনো সহযোগ নাই, বি-টি কলেজবোৰৰ কোনো সহযোগ নাই। শিক্ষাৰ মান উন্নত কৰিবলৈ কেনে ধৰণৰ চিলেবাচ আদি কৰা হব বাইজে আৰু শিক্ষকে তাৰ গম পোৱা নাই। এই বিষয়ত সচেষ্ট হৈ চৰকাৰে যথেষ্ট সংখ্যক টকা পইচা চেংচন কৰি চেমিনাৰ আদিৰো ওৱাৰ্কচপ আদি নতুন পাঠ্যক্ৰম প্ৰবৰ্ত্তনৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেট)

মদ নিবাৰণৰ বিষয়ে কওঁ, চৰকাৰে মদ নিবাৰণী আইন কৰিছে '?', ভূটানৰ পৰা বহু সংখ্যক মদ আমাৰ ইয়ালৈ আনি বিক্ৰী কৰিছে। এনেকুৱা হলে চৰকাৰৰ মদ নিবাৰণী আইন কৰাৰ কোনো দৰকাৰ নাই। এপেক্স মাৰ্কেটিং চোচাইটিক দৰং জিলাৰ পৰা ধান সংগ্ৰহ কৰাৰ দায়িত্ব দিয়া হৈছে। চাহ বাগানৰ যি ধান সেয়া এজন মনপলি এজেন্টক যোগান ধৰিবলৈ দিছে। চাহ বাগান বিলাকৰ ধানৰ যোগান এপেক্স মাৰ্কেটিং চোচাইটিক দিব লাগে। দৰং এখন তুশ মাইল দীঘল জিলা, তাৰ এশ মাইলৰ লগত আমাৰ কোনো সম্পৰ্ক নাই। সেয়ে মঙ্গলদৈ খন অতি সোনকালে জিলাত পৰিণত কৰিব লাগে আৰু লগতে টংলাত মহকুমা গঠন কৰিব লাগে। প্ৰস্তাৱিত জুট মিলটো মঙ্গলদৈৰ পিচপৰা কথা বিবেচনা কৰি মঙ্গলদৈ মহকুমাত স্থাপন কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেট)

শ্ৰীবদন তালুকদাৰ : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে দাঙি ধৰা বাজেট সম্পৰ্কত মাননীয় সদস্য সকলে উভয় পক্ষৰ পৰা আমাৰ ৰাজ্যৰ পৰা এই বাজেটৰ আৰ্থিক ছবিৰ ওপৰত আলোচনা কৰিছে। এই বছৰটোত ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাধীনতাৰ ৰূপালী জয়ন্তী পতা হৈছে, আৰু এই বছৰটোৱেই অসম চৰকাৰৰ লালবাতি জ্বলা বছৰ। এই কাৰণেই যে আমি বহুতো আশা কৰিছিলো আৰু আজি যিটো দলে চৰকাৰ গঠণ কৰিছে সেই দলে নিৰ্ব্বাচনৰ আগলৈকে বহুত আশা ৰাইজক দিছিল, ৰাইজৰ অভাৱ-অভিযোগ, বৈষম্য এই বিলাক দূৰ কৰাৰ কাৰণে বহুতো সভা সমিতিত বহুতো কথা কৈছিল, কিন্তু সেইবিলাক তেওঁলোকে কৰিব নোৱাৰিলে ; ৰাইজেও সেইটো কথা জানিছিল, আৰু জানিছিল যে সেইবিলাক মাত্ৰ শ্ল'গানৰ বাহিৰে আন একো নহয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সমাজবাদৰ কথা চৰকাৰে বহুতো কৈছে, সমাজবাদৰ নামত তুই এটা চমক লগা ৰাজহুৱা কাম কৰি ৰাজহুৱা খণ্ডত কৰিলেই, কেইটামান

উদ্যোগ ৰাষ্ট্ৰীয় কৰণ কৰিলেই সমাজবাদ হব নোৱাৰে। সমাজবাদ কৰিব লাগিলে আমাৰ সমাজত যিবিলাক বৈষম্য আছে সেইবিলাক আঁতৰাব লাগিব। সমাজৰ যিটো নিম্ন স্তৰ আছে তাক তলৰ পৰা ওপৰলৈ উন্নত কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে; আমি হতাশ হৈছো চৰকাৰে তাৰ কোনো ছবি ৰাইজৰ আগত দাঙি ধৰিব পৰা নাই। যোৱা একুৰী পাঁচ বছৰে কংগ্ৰেছ শাসনৰ ফলত ৰাইজে কি পাইছে? ৰাইজে জনমূৰী যিখিনি খাদ্য পাব লগিছিল সেইখিনি বছৰে বছৰে কমি গৈছে। সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজে খাবলৈ পিন্ধিবলৈ পোৱা নাই। এনেকুৱা ব্যৱস্থা হলে আৰু কেইবছৰ মানৰ পিচত সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজ মাঙঠ হব লাগিব, লঘোনে থাকিব লাগিব। বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা অহা দাবী যদি মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাতৰি কাকতত পঢ়িছে তেন্তে জানিব পাৰিছে যে ইতিমধ্যেই বহুতো অঞ্চলত মানুহে খাবলৈ নাপায় হাহাঁকাৰ কৰিছে আৰু অদূৰ ভবিষ্যতে হয়তো কোনো কোনো ঠাইত দুৰ্ভিক্ষই দেখা দিব। যোৱা বছৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগৰ ফলত অসমৰ ভালেমান অঞ্চলত খৰাং বতৰ হৈছিল আৰু সম্পূৰ্ণৰূপে খেতি-বাতি ধ্বংস হৈছিল। সেই অঞ্চলত ৰাইজক চৰকাৰে আজিলৈকে একো দিব নোৱাৰিলে।

পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত কোনো সাহাৰ্য্য চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আজিলৈকে পোৱা নাই খাদ্য যোগানৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ যিটো উদাসীনতা তাকো আজি ৰাইজে দেখিবলৈ পাইছে। খৰাং বতৰৰ ফলত যি দুৰ্য্যোগ ৰাইজৰ হৈছিল সেই সময়ত ৰাইজে চৰকাৰৰ পৰা যিখিনি সহায় আৰু সাহাৰ্য্য পাব লাগিছিল সেই খিনি নোপোৱাত ৰাইজ জীয়াতু ভুগিছে। এই বছৰ বিশেষকৈ কামৰূপৰ কোনো কোনো অঞ্চলত ৰাইজে পানীৰ অভাবত খেতি কৰিব পৰা নাই। যিখিনি খেতি কৰা হৈছে সেই খিনিও পানীৰ অভাবত শুকাই যাব ধৰিছে, কিন্তু চৰকাৰৰ তালৈ দৃষ্টি নাই। খৰাং বতৰৰ ফলত কৃষি বিভাগৰ পৰা পানী যোগানৰ বাবে চেলো ফিল্টাৰ পইণ্ট কিছুমান কোনো কোনো ঠাইত বহুৱাই ৰাইজক চলনা কৰিছে কিন্তু সেইবোৰ কোনো কামত অহা নাই। চেলো ফিল্টাৰ পইণ্ট কিছুমান ঠায়ে ঠায়ে বহুৱাইছে কিন্তু সেইবোৰো কোনো কামত অহা নাই। আনহাতে বহুতো তেনে ফিল্টাৰ পইণ্ট পথাৰতে নষ্ট হৈ যাব ধৰিছে এনেধৰণৰ পাম্প কিছুমান ৮-৯-১০ হেজাৰ পৰ্য্যন্ত দামত কিনি পথাৰতে নষ্ট হৈ যোৱা আমি দেখা পাইছো। এই বিষয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জড়িতে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খুজিছো পানী যোগান আৰু জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা কটা বিভাগৰ ...

কৰা হৈছে। এটা হৈছে কৃষি বিভাগ আৰু আনটো হৈছে ই এণ্ড ডি বিভাগ। এইদৰে একেটা কামকে দুটা বিভাগৰ ওপৰত দিয়াত ৰাইজৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ লক্ষ্য নাৰাখি যথে-মধে টকা খৰচ কৰিছে। যোৱা বেলি খৰাং ৰতৰৰ সময়ত উত্তৰ কামৰূপৰ বিভিন্ন অঞ্চলত হাহাকাৰৰ সৃষ্টি হৈছিল, উত্তৰ কামৰূপৰ বিশেষকৈ ভূটান পাহাৰৰ নামনি অঞ্চলৰ ভালেমান ঠাইত পানী যোগান ব্যৱস্থা কৰি ৰাইজে নিজে শ্ৰম দি কিছুমান বান্ধ আৰু ডোং বান্ধিছিল। কঠালগুৰি অঞ্চলত এটা বন্ধ বান্ধিছিল প্ৰায় ২০ হেজাৰ টকা চান্দা তুলি ৰাইজে খৰচ কৰিছিল, সেই অঞ্চলৰ ৰাইজে তাত কায়িক শ্ৰম দান কৰিছিল। ৰাইজে চৰকাৰৰ পৰা কিছু আৰ্থিক সাহাৰ্য্য বিছাৰিছিল কিন্তু চৰকাৰৰ বিভাগীয় মন্ত্ৰীয়ে পৰিদৰ্শন কৰাৰ পিচতো কোনো ব্যৱস্থা তাত নললে। উত্তৰ কামৰূপ, মঙ্গলদৈ আৰু গোৱালপাৰাৰ কোনো কোনো অঞ্চলত ডোং প্ৰনালীৰে পথাৰত পানী যোগান ধৰা প্ৰথা চলি আহিছে। এই বিলাক যদি বৈজ্ঞানিক ভিত্তিত ব্যৱস্থা লৈ এই ডোং বিলাক উন্নত পদ্ধতিৰে কৰিব পৰা হয়, তেতিয়া হলে এই গোটেই অঞ্চলটো কৃষি ক্ষেত্ৰত এটা বৈপ্লবিকতাৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু সেই অঞ্চলটোৰ ৰাইজ তথা গোটেই ৰাজ্যৰ আৰ্থিক অৱস্থা বদলি যাব। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, পানীযোগানৰ ক্ষেত্ৰত আৰু এটা কথা দেখিছো আমাৰ নলবাৰী চহৰৰ ওচৰত কৃষি বিভাগে ৩ লাখ টকা খৰছ কৰি এটা পাক্কা বান্ধ দিছে, সম্পূৰ্ণ হোৱা মাত্ৰ দুইমাহ হৈছে কিন্তু এই বান্ধটোৰ তলৰ সুৰুঙাইদি পানী যায়। এই সংক্ৰান্তত ৰাজহুৱা অভিযোগ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ হাতত দিয়া হৈছে আৰু স্থানীয় কৰ্তৃপক্ষকো দিয়া হৈছে কিন্তু স্থানীয় কৰ্তৃপক্ষই কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই এই ধৰণেই ৰাজহুৱা ধনৰ অপব্যয় ঘটি আছে। আমাৰ আৰ্থিক অনাটনৰ গুৰিতে এনেকুৱা অপৰিকল্পিত আচনিবোৰ নহয় নে? এইদৰে আমাৰ ৰাজহৰ হাজাৰ হাজাৰ কোটি কোটি টকা অপব্যয় হৈছে কিন্তু কৃষিৰ কি উন্নতি হৈছে, জনসাধাৰণৰ কি উন্নতি হৈছে। আজি মানুহে মানুহ হিচাপে জীয়াই থকাৰ নিম্নতম চাহিদাও চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই। অথচ টকাবিলাক গ'ল কলৈ? এই অপব্যয়ৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো মাননীয় সদস্যই কৈছে যে আমাৰ যিবিলাক মঠাউৰী যেতিয়া বাৰিষা আহিব তেতিয়াহে মঠাউৰী বন্ধা কাম আৰম্ভ কৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে লাওপাৰা অঞ্চলত আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী মহোদয়ে চাই অহা বুলি কাগজে পত্ৰই পাইছো তাত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ মথাউৰী বন্ধা কাম বৰষুণ আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগেহে আৰম্ভ কৰিছে। এই অৱস্থা প্ৰতি বছৰে হৈ আছে। নলবাৰীৰ ওচৰত এবাৰ মথাউৰী ভাঙোতে ৩০.৩২ লাখ

টকা খৰছ কৰি মঠাউৰী বান্ধিলে কিন্তু ৰাখিব পাৰিলে জানো? মোৰ বোধেৰে সেই টকাখিনি খুচুৰা কৰি সেই খুচুৰা পইছাখিনি তাত পেলাই দিয়া হলে কিজানি পানী বন্ধ হ'ল হেতেন। তাত অনুসন্ধান কমিটি কৰা হ'ল কিন্তু আজিলৈকে তাৰ কোনো খবৰ নাই আৰু কাকো শাস্তিও দিব পৰা নাই। এই অপব্যয় বা দুৰ্নীতি বন্ধ কৰিবলৈ হলে বা শাসনযন্ত্ৰ নিকা কৰিবলৈ হলে বিশেষকৈ আমি এটা কথালৈ লক্ষ্য কৰিব লাগিব যে যিবিলাক ৰাজনৈতিক লোক, বিষয়া বা বিধানসভাৰ সদস্যই হওঁক তেওঁলোকে দায়িত্বলৈ অহাৰ লগে লগে তেওঁলোকৰ সম্পত্তিৰ হিচাব নিকাচ কৰিব লাগিব আইনৰ যোগে। তেওঁলোকৰ দায়ীত্বলৈ অহাৰ আগত বা পিচত যেতিয়া হিচাব কৰিবলৈ লয় তেতিয়া দুৰ্নীতি ধৰা পেলোৱাত নিশ্চয় যথেষ্ট সহায় কৰিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেটৰ ওপৰত মাননীয় সদস্যসকলে ইতিমধ্যে বহুত কথাই কৈ গৈছে মই সদনৰ বেছি সময় লব খোজা নাই। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাজেট বক্তৃতাত এটা কথা কৈছে যে বহুতো ক্ষেত্ৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ বা বিত্ত-আয়োগৰ পৰা অসমে যি ধৰণে বিচাৰ পাব লাগে সেই বিচাৰ পোৱা নাই। সেইটো সচা কথা, কিন্তু এইখিনিতে আৰু এটা বিপদৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি যে বিভিন্ন ৰাজ্যৰ পৰা দাবী আহিছে যে ৰাজ্যচৰকাৰ সমূহে পাবলগীয়া কেন্দ্ৰৰ অৰ্থ সাহাযা জনসংখ্যাৰ ভিত্তিত বিতৰণ কৰিব লাগে। এই দাবী ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে মানি লোৱাৰ ইঙ্গিত দিছে। যদি সেইটোৱে হয় ই অসমৰ কাৰণে ভয়ানক বিপদ আনিব। এইখিনিতে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক এটা কথা কব খোজো যে অসমৰ হক স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ কাৰণে দৃঢ় আৰু সবল যুক্তিৰে অসমৰ নায্য প্ৰাপ্যৰ পৰা যাতে অসম বঞ্চিত নহয় তাৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে চেষ্টা কৰিব।

কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত মই আৰু কেইটামান কথা কব খুজিছো। যোৱাবাৰ খৰাং বতৰৰ পাচত খৰাং পীড়িত অঞ্চলত গম খেতিৰ কৰাৰ কাৰণে গমৰ বিজ... দিয়া হৈছিল কিন্তু ৰাইজে খেতি কৰিবৰ সময়ত যি উপযুক্ত পানীযোগান ব্যৱস্থা কৰিব লাগে সেই ব্যৱস্থা কৃষি বিভাগে কৰিব নোৱাৰিলে। তাতকৈ দুখৰ কথা কৃষি বিভাগে বীজ নিগমৰ জড়িয়তে যি বীজ দিছিল সেই বীজৰ পৰা কোনো ফচল নহ'ল। ফলত ধানবোৰ চাউল নহ'ল এই উদাহৰণ যোৱা অধিবেশনত এজন মাননীয় সদস্যই দাঙি ধৰিছিল। সেই অঞ্চলত ৰেহাই মূল্যত আহ্বানৰ সচ বিতৰণ কৰা হৈছিল কিন্তু সেই বীজৰ লগত ১০।১২ বিঘ

আহুধানৰ বীজ সানমিহলী হৈ থকাত বীজ বিলাক নগজিল। এইবিলাক খেতিয়কক জুলুম কৰা কথা। এইবাৰো এই অৱস্থা হব বুলি আমাৰ উত্তৰ কামৰূপ অঞ্চলত ভাল সচৰ কাৰণে দুখীয়া খেতিয়কে কৃষি বিভাগৰ জড়িয়তে বীজ নিগমক আগধন দিছিল কিন্তু নিগমে সময়ত বীজ যোগান ধৰিব নোৱাৰিলে আৰু যি বীজ দিলে তাকো শালি ধান মিহলি আহু কৰি দিছিল ফলত তাৰ পৰা কোনো ফচল পোৱা নগ'ল। এনেকৈয়ে ৰাজহুৱা ধনৰ অপব্যয় কৰিছে। আৰু সেই অঞ্চলত প্ৰায় ১ লাখ টকা বেহাই মূল্যেত দিছিল।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মিতব্যয়িতাৰ নামত বহুত কৰা হৈছে। কিন্তু মিতব্যয়িতাৰ নামত তলৰ কৰ্ম্মচাৰী যি ১৫।১৬ বছৰ ধৰি চাকৰী কৰি আছিল বা যি অস্থায়ীভাবে কাম কৰি আছিল তেওঁক হঠাতে কামৰ পৰা খেদাই দিছে। ইতিমধ্যে ১৪ হেজাৰ অকল গড়কাপ্তানি বিভাগৰ তলতীয়া কৰ্ম্মচাৰীকে কামৰ পৰা বিতাৰিত কৰা হব বুলি ভাবুকি দিছে। মিতব্যয়িতাৰ নামত ওপৰ গধুৰ চৰকাৰে অকল তলতীয়া কৰ্ম্মচাৰীৰ ক্ষেত্ৰতে এই ব্যৱস্থা নকৰি ডাঙৰ ডাঙৰ বিলাকৰ ক্ষেত্ৰতো এই ব্যৱস্থা লোৱা হলে আমি মানি ললোহেতেন। কিন্তু তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত এই কথা প্ৰযোয্য নহয়।

(সময়ৰ সংকেট)

মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা কথা উল্লেখ কৰিছে যে আমাৰ ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰতম আৰু ভূমিহীন কৃষকৰ বাবে আঁচনি এখন লোৱা হৈছে। এই আঁচনিখন আমাৰ চাৰিখন জিলাত প্ৰচলিত হৈ আছে বুলি কৈছে। এই আঁচনিখনে গোটেই চাৰিখন জিলাত সামৰি লোৱা নাই। এই জিলা কেইখনৰ কেইটামান নিৰ্দ্দিষ্ট সমূহীয়া উন্নয়ন খণ্ডক সামৰি লোৱা হৈছে। আমি আশা ৰাখিছো এই আঁচনি এই কেইখন জিলাক সামৰি লোৱাৰ পিচত গোটেই অসমত সম্প্ৰসাৰিত কৰিব পৰা হব। মই কমৰূপ জিলাৰ ডেভেলপমেণ্ট এজেন্সীৰ সদস্য হিচাপে জানো যে এই আঁচনিয়ে সকলো বিলাক গাওঁ পঞ্চায়তক সামৰি লব পৰা নাই। ডেভেলপমেণ্ট এজেন্সীৰ তৰফৰ পৰা বিভাগীয় কতৃ'পক্ষক এই বিষয়ে সকিয়াই দিয়া হৈছে কিন্তু কাম আজিও হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে কব খুজিছো যে এগ্ৰো ইণ্ডাষ্ট্ৰী বিভাগক চাৰ্ভিচ ইউনিট খুলিবলৈ কোৱা হৈছিল কিন্তু খোলা নাই। ফলত কৃষকসকল সেইবিলাক চাৰ্ভিচৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে।

পশুপালন বিভাগে কিছুমান সাহায্য আগবঢ়াইছে। কিন্তু সেই সাহায্য দিয়াৰ আগতে কৃষক সকলক প্ৰশিক্ষণ দিব লাগিব। আমাৰ যি প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ

আছে তাত যথেষ্ট সংখ্যক কৃষকক প্ৰশিক্ষন দিব পৰা ব্যৱস্থা হোৱা নাই। মই এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। প্ৰশিক্ষণ যদি দিয়া নহয় তেন্তে এই সাহায্য অথলে যাব আৰু লগে লগে খেতিয়কৰ ধাৰ বাঢ়ি যাব। আমাৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদ বিলাক আহৰণ কৰি অৰ্থ-নৈতিক দুৰ্যোগ দূৰ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লব লাগিব। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

* শ্ৰীপুষ্পধৰ চলিহা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট ডাঙি ধৰিছে, তাত আমি হঠাতে উপলব্ধি কৰিছোঁ যে অসমৰ নিচিনা সমস্যাবহুল আৰু দূৰাৱস্থা ৰাজ্যখনৰ কাৰণে ইয়াতকৈ উৎকৃষ্ট বাজেট ডাঙি ধৰাতো সম্ভৱপৰ নহয় আৰু বৰ্ত্তমান সমস্যাৰ মাজত আমাৰদৰে ধকৰা এখন দেশে এই পৰিস্থিতিত ৪০১ কোটি টকা ধাৰ থাকোতে, ইয়াতকৈ আৰু সুন্দৰ বাজেট দাখিল কৰাটো কোনো লোকৰে সম্ভৱ নহয়। তত্ৰাচ, আজি আমি যি সমাজবাদ গঠন কৰিবলৈ গৈছো, বা সমাজৰ পৰা দৰিদ্ৰতা দূৰীকৰণ কৰিব বিছাৰিছো- সেইবিলাক বিষয়ত মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো। বৰ্ত্তমান ৰাজ্যিক দূৰাৱস্থাত আমি যিবিলাক আঁচনি কৰিম সেই সকলোবিলাক আঁচনি কৰ্ম্মমুখী হব লাগিব। আমাৰ আঁচনিবিলাক কৰ্ম্মমুখী হবলৈ হলে 'ৰঙা ফিটাৰ মেৰ পাক' অৰ্থাৎ ফাইলৰ সংখ্যা কমাব লাগিব। আজি আমাৰ দেশত যিটো শাসনৰ আমোলাতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থা আছে, সেই ব্যৱস্থাটো নোহোৱা কৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ ফাইলৰ দ্বাৰা যিটো কৰিছো তাৰ ঠাইত কিছুমান ক্ষেত্ৰত ফাইলৰ সংখ্যা কম কৰি হাতে-কামে কৰিলেহে আমাৰ আঁচনিবোৰ কৰ্ম্মতোমুখী হব। আঁচনিবোৰ কৰ্ম্মতোমুখী নোহোৱালৈকে আমাৰ কোনোটো আঁচনিয়েই কৃতকাৰ্য্য নহব। গতিকে আমাৰ প্ৰশাসন ব্যৱস্থাটোৰ আমোল পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব আৰু আমাৰ দেশৰ প্ৰত্যেক জনসাধাৰণৰ পৰা আমোলাতান্ত্ৰিক মনোভাব দূৰ কৰিব লাগিব। লগে লগে যিমানেই উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ নহওক লাগে প্ৰত্যেকজন বিষয়াই তথা প্ৰত্যেক দেশবাসীয়ে কৰ্ম্মপৰায়ণ হব লাগিব। গতিকে ফাইল ঘূৰাই থাকিলে নহব, সেই ব্যৱস্থা পৰিবৰ্ত্তন কৰি দেশৰ অভাব-অনাটনৰ কথা চিন্তা কৰি চাব লাগিব।

কবলৈ গলে আমাৰ দেশখন সচৰাচৰ এখন চহকী দেশ। আমাৰ অসমৰ দৰে আন এখন চহকী প্ৰদেশ ভাৰতত আছে বুলি আমাৰ ধাৰণা নহয়। আমাৰ দেশত যি সম্পদৰাজি আছে, সেই সম্পদৰাজিক আমাৰ দেশবাশীয়ে ব্যৱহাৰ

---

*Speech not corrected.

কৰিবলৈ পোৱা নাই আৰু সেই মূল্যবান সম্পদৰাজিক আনেহে লুণ্ঠন কৰি নিছে। তাৰ ফলত আমি দিনে দিনে দুখীয়া হৈ গৈ আছো। আজি শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিবলৈ পাইছো কি? যোৱা কুৰি বছৰৰ ভিতৰত আমাৰ ৰাজ্যত কিমান শিল্প প্ৰতিষ্ঠা হল? আমি দেখিবলৈ পাইছো যে শিল্প-প্ৰতিষ্ঠাৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান বাহিৰৰ লোকক লাইচেন্স আদি দি চহকী কৰিছে। আমাৰ যিবিলাক বনজ সম্পদ-ৰাজি আছে, যিবিলাক খনিজ সম্পদৰাজি আছে, সেইবিলাকৰ লাইচেন্স এনে কিছুমান মানুহে পাইছে যিবিলাক বহুবছৰ ধৰি অসমক শোষণ কৰি আছে। অথচ, আমাৰ থলুৱা লোকৰ কোনো এজনকো তেনেকুৱা লাইচেন্স দিয়া নাই। তাৰ ফলস্বৰূপে আজি চহকী হৈছে বাহিৰৰ মানুহহে আৰু আমাৰ অসমৰ জন-সাধাৰণৰ অৱস্থা একেবাৰে শোচনীয় হৈ পৰিছে। যাৰ ফলত সদায়েই পিচপৰি যাব লাগিছে। কিন্তু কথা হল ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন? সেই কথা আমি আজি বিচাৰ কৰি চাব লাগিব। গতিকে এই ২০ বছৰে আমি যিমানখিনি পিচপৰি ৰলোঁ, তাৰ তুলনাত আমি কিমানখিনি আঁচনি লৈ কেনেদৰে আগবাঢ়ি যাব লাগিব সেইটো লক্ষ্য কৰিব লাগিব আৰু আমাৰ চেষ্টা অনুযায়ী আঁচনিবোৰ কৃতকাৰ্য্য হৈছে নে সেইটো চাব লাগিব।

যেতিয়া শিৱসাগৰত অ', এন, জি, চি'য়ে তেলৰ খাট স্থাপন কৰিছিল, তেতিয়া আমি অনুভৱ কৰিছিলো যে আমাৰ থলুৱা লোকৰ বহুতে এই তেল-খাটত চাকৰি আদি পাব। সেই উদ্দেশ্যে হাজাৰ হাজাৰ খেতিয়কে খেতিৰ মাটি আদি এৰি দিলে, কিন্তু তথাপি কোনো থলুৱালোকক তাত নিযুক্তি দিয়া নহল। বৰ্ত্তমান এই তেল-খাটৰ বিষয়াসকলক এনেয়ে খুৱাই-বোৱাই ৰাখিবলগীয়া হৈছে আৰু নানা ক্ষেত্ৰত সহায়ো কৰিব লগীয়া হৈছে। মই আৰু এটা কথাত মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো যে ১৯৬৭ চনতে সদনৰ সকলো সদস্যক লৈ আৰু কেন্দ্ৰীয় অইল-ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ বিষয়াসকলক লৈ এটা অভিযোগ কেন্দ্ৰীয় চৰ-কাৰলৈ পঠোৱা হৈছিল; তাত কোৱা হৈছিল যে তেল-খাটৰ কৰ্ম্মচাৰী নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ থলুৱা লোকক চতুৰ্থ আৰু তৃতীয় পৰ্য্যায়ত নিয়োগ কৰিব লাগে আৰু তাৰ বাবে স্থানীয় বিনিয়োগ কেন্দ্ৰৰ যোগেদি সকলোৰে নাম আনিব লাগে। তথাপি থলুৱালোকে কোনো নিযুক্তি নোপোৱাত আমি কেইজনমানে গৈ অ,' এন, জি, চি'ৰ চেয়াৰমেন জনক লগ ধৰি সকলো কথা সুধিলো। তেতিয়া তেখেতে কলে যে আপোনালোকৰ বিনিয়োগ কেন্দ্ৰই নামবিলাক পঠাইছে আৰু কেইজনক আমি নিযুক্তি দিছো। কিন্তু তাত অসমীয়া থলুৱা লোক এজনো নাই

তাত কেনেকৈ দুৰ্নীতি সোমাল সেই কথাটো আজি সকলোৱে ভাবি চাব লাগিব। আমাৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত চেয়াৰমেনে কলে যে তাৰ বাবে আমি দায়ী নহওঁ। এই কথাটো মই আজি ইয়াত কোৱাৰ উদ্দেশ্য হল যে আজি আমাৰ বিনিয়োগ কেন্দ্ৰত যি দুৰ্নীতিয়ে শিপাইছে, সেই দুৰ্নীতি অসমৰ সকলো সদস্যই নিৰ্ম্মূল কৰি পুনৰ গঠনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব আৰু তাৰ বাবে এমপ্লয়মেণ্ট ৰেভিউ কমিটিয়ে যি পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে তাৰ পূৰ্ণ-পৰ্য্যায়ৰ ব্যৱস্থা লব লাগিব।

তাৰ পাচত আমাৰ ৰাজ্যত বহুতো আন-ৰিয়েলাইজড টেক্স ১১ কোটি ৮০ লাখ আছে। অকল আন-ৰিয়েলাইজড টেক্সটোৱেই নহয় তাৰোপৰি বহুতো টেক্স অনাদায়ী হৈ আছে। এই গোটেইখিনিৰ পৰিমাণ হল ১৭ কোটি ৪৩ লাখ টকা। আজি আমি সমাজবাদ ৰচনা কৰিবলৈ গৈছো। কিন্তু আমি কি দেখিছো? আজি আমাৰ দেশত থকা দুখীয়া মানুহ ক্ৰমে বেচি দুখীয়া হৈ গৈছে আৰু চহকী মানুহ ক্ৰমে বেচি চহকী হৈ গৈছে।

(ভইচ, বাঘ চাব নালাগে বোন্দাকে চোৱা)

মাননীয় সদস্য কেইজনমানে কৈছে যে, আজি আমাৰ এয়াইজ বিভাগত বেনামী ট্ৰেনজেকচন চলিছে আৰু অসমৰ আবকাৰী বিভাগটো এতিয়া বহিৰাগতৰ হাতত। সেইদৰে ফৰেষ্টৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা গৈছে যে আমাৰ ইয়াত যিবিলাক প্লাইউদ ফেক্টৰী আছে সেই বিলাকত আমাৰ কিমান মানুহে পাৰমিত পাইছে? আজি আমি এইবিলাকৰ বিচাৰ বিচাৰিছো।

(ভইচ, পৰীক্ষা কৰি বেনামাবোৰ কেনচেল কৰিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়ক) আজি প্লেনিং, ফাইনেন্স আৰু বিভাগীয় মুৰব্বী সকল একেলগে বহি এই কথা বিলাক এক সমন্বয়ে থিৰ কৰিব লাগে। এই বিভিন্ন বিভাগৰ মাজত যাতে এটা কঅৰ্দিনেচন থাকে তাৰ বাবে লক্ষ্য কৰা উচিত। এতিয়া আমি দেখিবলৈ পাইছো যে, আমাৰ ১৯৮১ চনৰ ভিতৰত যি টাৰগেট আছিল ৰাস্তাৰ ওপৰত ৩৫ হাজাৰ ৪০৬ কিলোমিটাৰ, কিন্তু আজি ২০ বছৰে মাত্ৰ ১৮ হাজাৰ ৬ শ ১৫ কিলোমিটাৰ ৰাস্তাৰ কামহে হল। বাকী ৯ বছৰত আমি লক্ষ্যত উপনীত হব পাৰিমনে নোৱাৰিম সেই কথা চিন্তা কৰিবৰ কাৰণে মই মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলো। আমাৰ ইলেকট্ৰিচিটি ডিপাৰমেণ্টৰ ক্ষেত্ৰতো প্ৰফুল্ল বৰুৱাৰ কমিচনে যি ৰিকমেনদেশ্যন দিছে তাৰ দ্বাৰা আমাৰ বহুতো লোকচান হৈছে। তাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে অসমৰ জনসাধাৰণে চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনাইছে।

মাটিৰ ক্ষেত্ৰত মই ইয়াকে কব খুজিছো যে, মাটিহীন খেতিয়কক মাটি বিতৰণ কৰিবলৈ যাওঁতে আমাৰ বিষয়া সকলো দুৰনীতিৰ মেৰপাকত সোমাই পৰিছে। এই সম্পৰ্কত মই আগৰ ৰাজহমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী আৰু শ্ৰীবিশ্বদেৱ শৰ্মা দেৱক এই বিষয়ে জনাইছিলো কিন্তু এই বিষয়ে আমি কোনো উত্তৰ নাপালো। মই শিৱসাগৰ সমষ্টিৰ কথাকে কওঁ। তাত মাটি বিতৰণত বেমেজালী হৈছে।

লেণ্ড ইমপ্লিমেনটেচন কমিটিয়ে গুৱাহাটীত মাটি বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত নেতৃস্থানীয় লোক আৰু শীৰ্ষ স্থানীয় বিষয়াৰ মাজত মাটি বিতৰণ কৰি ভয়ংকৰ বেমেজালীৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই বেমেজালী বিলাক শীঘ্ৰে দুৰীভূত কৰাৰ ব্যৱস্থা লৈ আমাৰ বৰ্ত্তমান মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে জনসাধাৰণৰ মাজত যেন এটা আদৰ্শ দাঙি ধৰে তাৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বহুত কবলগীয়া আছিল। কিন্তু সময়ৰ অভাৱত মাত্ৰ এটা কথা কৈ শেষ কৰিম। ৰাজধানী স্থানান্তৰ সম্পৰ্কে যি সমস্যাৰ উদ্ভৱ হৈছে, সি প্ৰধানকৈ বিত্ত বিষয়ৰ সমস্যা। কিন্তু কোনো ক্ষেত্ৰতে অসমৰ ৰাজধানী চিলঙত থকাটো একেবাৰে অযুক্তিকৰ। ইয়াৰ পৰা ৰাজধানী নিব লাগিব। অথচ অসমৰ টকা নাই। আনফালে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক মাহী আইৰ চকুৰে চাইছে। আজি মই মুখ্যমন্ত্ৰীক এটা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে তেখেতে আজি কেন্দ্ৰক এটা প্ৰশ্ন কৰিব লাগে যে, অসমক দুভাগ কৰি মেঘালয় আৰু অসম কৰাটো অসম চৰকাৰ জগৰীয়া নহয়। আজি এশ বছৰে অসমৰ ৰাজধানী বুলি সকলো টকা চিলঙতে খৰচ কৰা হৈছে। আৰু সেই ৰাজধানী মেঘালয়ত পৰিছে। ফলত অসমে ইয়াৰ পৰা হঠাতে ৰাজধানী তুলি নিবলগীয়া হৈছে। এই কাৰণে অসম চৰকাৰ দায়ী নহয়। ইয়াৰ কাৰণে দায়ী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিভাজ্য নীতি। গতিকে ৰাজধানী স্থানান্তৰ কৰাৰ সকলো খৰচ কেন্দ্ৰই বহন কৰিব লাগিব। এতিয়া কোৱা হৈছে যে, কেন্দ্ৰৰ পৰা ১২ কোটি টকা দান হিচাবে আৰু ১২ কোটি টকা লোন হিচাবে দিব। এনে ধৰণৰ কোনো কথাই আমি শুনিবলৈ নিবিচাৰো। এতিয়া কেন্দ্ৰৰ ওচৰত টানি দাবী কৰিব লাগিব যেনেকৈ বিভাজনৰ কাৰণে অসম দায়ী নহয় আৰু তাৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে এই দুৰৱস্থাৰ সময়ত কোনো খৰচেই বহন কৰিব নোৱাৰে ইয়াৰ বাবে কেন্দ্ৰই দায়ী। গতিকে সমস্ত টকা কেন্দ্ৰই বহন কৰিব

শিক্ষা সম্পৰ্কে মাননীয় অভিজ্ঞ সদস্য সকলে নানা মতামত দাঙি ধৰিছে। সেই সুৰতেই মই মাত্ৰ এষাৰ কথা কওঁ যে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যি দিচপাৰেটি হৈছে সেইবিলাক গুচাব লাগে। আজি দেখা গৈছে কিছুমান স্কুল আৰু কিছুমান কলেজ দেফিচিট আৰু কিছুমানে এদ-হক গ্ৰান্ট পায়। চৰকাৰে নীতি পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগে। নহলে বহুত স্কুল আৰু কলেজে চাফাৰ কৰিব-লগীয়া হয় আৰু ফলত বহুতো ভাল ভাল স্কুল উঠি যাব লগীয়া হৈছে। গতিকে মই মুখ্যমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যাতে তেওঁ বিষয়টো গম্ভীৰ ভাবে চিন্তা কৰি এই অসামঞ্জস্যতা দুৰ কৰে।

মই ইয়াৰ পিচত কুটিৰ শিল্পৰ বিষয়ে এষাৰ কওঁ। আমাৰ কুটিৰ শিল্পৰ বিষয়া সকলৰ কাৰণে ঠায়ে ঠায়ে অফিচ পাতি দিয়া হৈছে কিন্তু মই বৰ পৰিতাপৰে উল্লেখ কৰো যে, এই কুটিৰ শিল্পৰ সম্প্ৰসাৰণৰ কাৰণে এই বিষয়া সকল কোনোবা ঠাইলৈ গৈছেনে? অসমত কহাৰ গাওঁ, জাপিসজীয়া গাওঁ আদি আছে। যিবিলাকত সুন্দৰ সুন্দৰ শিল্পৰ চানেকী আছে, সেই উদ্যোগ বিলাকক কোনো ধৰণৰ সাহায্য দিয়া হৈছেনে?

আজি আমাৰ শিৱসাগৰ জিলাতে থকা কুটিৰ শিল্পৰ অনুষ্ঠান বিলাক সংশ্লিষ্ট বিষয়া সকলে পৰিদৰ্শন কৰি দিহা-পৰামৰ্শ আদি দিছেনে? কুটিৰ শিল্পৰ কাৰণে চৰকাৰৰ আঁচনি আছে আৰু সেই মতে তেওঁলোকে সেইবোৰ কৰক। কৰিলে আমাৰ সেই দুখীয়া মানুহবিলাকে হাতত দৰ্খাস্ত লৈ আমাৰ অফিচাৰ সকলক চালাম দি থাকিব নেলাগিব। হোজা গাৱঁলীয়া আমাৰ মানুহখিনিয়ে সেইখিনি কথা নেজানে আৰু নজনাৰ কাৰণেই আমাৰ কুটিৰ শিল্প পুনৰ উদ্ধাৰ হোৱা সম্ভৱপৰ নহয়। মই আৰু বেছি দীঘলীয়া নকৰো। আৰু একমিনিট মানহে কম। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ উন্নত প্ৰণালীৰে খেতি কৰাৰ আঁচনি লৈছে। আজি আমাৰ দেশৰ পবা গৰিৱী আৰু অন্যায় হতা-ৰৰ কাৰণে চৰকাৰে ন-দফীয়া আঁচনি আমাৰ চৰকাৰে লৈছে। এই আঁচনি যাতে কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে আমাৰ এম, এল, এ সকল ঘৰে ঘৰে গৈ কেনেকৈ আমাৰ বেংক বিলাকে খেতিয়ক সকলক ঋণ আদি দি সহায় কৰিছে, কেনেকৈ সেই সুবিধাবোৰ ৰাইজে গ্ৰহণ কৰিব লাগে বা গ্ৰহণ কৰিব পাৰি সেইবিষয়ে আমাৰ দুখীয়া খেতিয়ক সকলক বুজাই দিব লাগে। প্ৰত্যেক জন বিষয়াই তেওঁলোকৰ কামবোৰ সুচাৰুৰূপে সমাধান কৰিব লাগিব। ইয়াকে কৈ মই সামৰিলো।

শ্ৰীদেবেন বড়া : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সদস্য সকলে বক্তৃতা দিয়াৰ সময়ত আমাৰ মন্ত্ৰীসকল উপস্থিত থাকিব লাগিব।

(Chairman Shri Ataur Rahman vacates the Chair and the speaker occupies it.)

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ অসম বিধান সভাত যোৱা ৫ তাৰিখে আমাৰ জনপ্ৰিয় মুখ্য মন্ত্ৰী তথা বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয় আৰু অসমৰ সিংহ তথা প্ৰতিভাশীল পুৰুষ শ্ৰীসিংহ ডাঙৰীয়াই যি বাজেট আৰু লগতে যি বাজেট বক্তৃতা দাঙি ধৰিছে তাক মই সৰ্ব্বান্তকৰণেৰে আদৰণি জনাইছো।

তেখেতৰ এই বাজেট আৰু বাজেট বক্তৃতাত অসমৰ জনসাধাৰণে আশা কৰা হিচাবে গোটেই খিনি প্ৰকাশ নাপালে যদিও তেখেতে কোনো দ্বিধাবোধ নকৰাকৈ নিসংকোচে এটা কথা প্ৰকাশ কৰিলে সেয়েহে আমি নথৈ সুখী হৈছো। সেইটো হ'ল আমাৰ দেউলীয়া অৰ্থনৈতিক অৱস্থা। যোৱা ২৫ বছৰে অসম চৰকাৰে চলাই অহা শাসনৰ ফল স্বৰূপে আজি আমাৰ অৰ্থনৈতিক কালটো কেনেকুৱা এটা পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হৈছেহি, সেই কথাটো তেখেতে এই বাজেট বক্তৃতাত স্পষ্টভাৱে দাঙি ধৰাৰ কাৰণে আমি সচাঁকৈয়ে তেখেতক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব লাগিব। কিন্তু যিয়ে নহওক, এটা কথা মই মানি লবলৈ টান পাইছো, সেয়া হ'ল ব্যয় সংকোচণৰ নামত নিম্ন বেতনভোগী কিছুমান সৰু সৰু চাকৰীয়ালক চাকৰীৰ পৰা খেদি পঠিওৱাৰ কৌশলটো এই কথাটো সচাঁকৈয়ে চাকৰীয়াল সকলৰ কাৰণে দুৰ্ভাগ্যজনক। মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক এটা কথাৰ প্ৰতি আঙুলীয়াই দি কব খুজিছোঁ যে কাৰ দোষত আজি আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা এনেকুৱা দুখলগা পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হবলগা হ'ল? ইয়াৰ মূল কাৰণ উদঘাটন কৰিব লগা হৈছে। কোন বিষয়া বা আমোলাৰ ভুলৰ কাৰণে আজি আমি প্ৰাপ্যৰ পৰা বঞ্চিত হব লগা হৈছে, যাৰ কাৰণে আজি আমাৰ Economic Bankruptcy আহি পৰিছে? মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক কব বিচাৰিছো তেখেতে যেন অনতি পলমে শাসন যন্ত্ৰৰ top to bottom এটা অনুসন্ধান কৰি যি সকল লোকৰ কাৰণে আমাৰ এই অৰ্থনৈতিক Bankruptcy হৈছে সেই সকলক ৰাইজৰ আগত উলিয়াই দিয়ে। আজি এই অৱস্থাৰ পৰাই এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যেন ইমানদিনে আমাৰ কোনো ভঁৰাল ৰখীয়া নাছিল বা প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰত তেনেকুৱা কোনো দেশ

হিতৈষীমানুহ নাছিল, বা আমাৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰত এনেকুৱা কিছুমান স্বাৰ্থান্বেষী মানুহ আছে যি সকলে সুপৰিকল্পিত ভাৱে চৰকাৰৰ বিপক্ষে শত্ৰুভাচৰণ কৰি আহিছে। গতিকে সেই সকলক ৰাইজৰ আগত উলিয়াই দিলে চৰকাৰতকৈ ৰাইজেই প্ৰকৃত ব্যৱস্থা হাতত লব পাৰিব বুলি মই ভাবোঁ।

আজি সচাঁকৈয়ে কবলৈ হলে আমি এক দুখলগা অৱস্থাত আহি পৰিছোঁ। মই ছাত্ৰ হৈ থাকোতে পঢ়া ৰসৰাজ লক্ষীনাথ বেজবৰুৱা দেৱৰ কবিতাটিৰ কেইআষাৰ কথা আজি মোৰ বাৰুকৈয়ে মনত পৰিছে। সেয়া হ'ল "আমি অসমীয়া নহওঁ দুখীয়া কিহৰ দুখীয়া হম, সকলো আছিল সকলো আছে নুগুনো নলওঁ গম। এই কথাবোৰ আজিও মই মৰ্ম্মে মৰ্ম্মে উপলব্ধি কৰিছোঁ। যদি আমি নিৰপেক্ষ ভাবে পৰ্য্যবেক্ষণ কৰি চাওঁ। তেতিয়াহলে আমি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হব পাৰিম, যে অসম কেতিয়াও দুখীয়া নাছিল আৰু ভৱিষ্যতেও হব নোৱাৰে, কিন্তু আজি আমাৰ পৰিণতি কি? "সুপৰিকল্পিত আৰু সুদৃঢ় প্ৰশাসন যন্ত্ৰ চলাই অহা হেতেন অসমে আজি দাৰিদ্ৰতাৰ বোজা বহন কৰিব লগা নহলহেঁতেন" এই মূল তথ্যটো আমাৰ এই বছৰৰ বাজেটৰ মাজেদি স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ পাইছে।

আজি আমাৰ যিসকল প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰত আছে, তেখেত সকলে কিমান উদাসীন ভাবে অৰ্থ ব্যয় কৰিছে (?) 'যেন এইখন ৰাজ্য তেওঁলোকৰ নহয়' 'এই দেশখনৰ অধিবাসীৰ ওপৰত যেন তেওঁলোকৰ কোনো দায়িত্বই নাই", তেওঁলোকে যদি সেইদৰে ভাৱে তেতিয়াহলে মই দাবী কৰো তুৰন্তে তেখেতসকলে এই ৰাজ্য খনৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰৰ পৰা আতৰি যাওক ই আমাৰ ৰাজ্যৰ বাবে বাঞ্ছনীয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আয় বঢ়োৱাৰ ক্ষেত্ৰত আৰু ব্যয় সংকোচণ কৰিবলৈ যাওতে যি সমস্যাৰ সৃষ্টি হব আৰু তাক কেনেদৰে সমাধান কৰিব পৰা যাব সেই বিষয়ে মাননীয় সদস্য সকলে যি যুক্তি ডাঙি ধৰিছে সেইবিলাক কথা সচাঁকৈয়ে অনুধাৱন যোগ্য, আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিষয়ে বিশেষ মনোযোগ, দিব বুলি অনুৰোধ কৰিছোঁ। কিন্তু সমাজবাদৰ নামত কিছুমান বগাহাতী পুহি থকা কথাটো আমি মানি লব নোৱাৰো। মাননীয় সদস্য শ্ৰীদুলাল খাউণ্ড ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে Ashok paper mill-ত যি দৰে বগাহাতী পুহি ৰখা হৈছে তেনেধৰণৰ বগাহাতী কেৱল Ashok paper Mill-তেই নহয় অইন অনুষ্ঠানটো তেনে ধৰণৰ বগাহাতী পুহি থকা হৈছে।

আজি ব্যয় সংকোচৰ কাৰণে কিছুমান সৰু সুৰা কৰ্মচাৰীক চাকৰীৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ যো-যা চলিছে। কিন্তু আজিৰ দিনতো কিছুমান অৱসৰ প্ৰাপ্ত মানুহক চাকৰিৰ পৰা অৱসৰ পোৱাৰ পাচতো কিয় পুনৰ এক্সটেনচন দিয়া হৈছে সেইটো আমি ভাবি নাপাওঁ। এই সৰু সুৰা কৰ্মচাৰী বিলাকৰ ঠাইত এই অৱসৰ প্ৰাপ্ত মানুহ খিনিক যদি বৰ্খাস্ত কৰিলেহেঁতেন তেন্তে বাইজে চৰকাৰক অভিনন্দন জনালেহেঁতেন।

(সময়ৰ সংকেট)

মোৰ বহুত কব লগীয়া আছে, মোক কিছু সময় দিয়ক। তাৰ পাচত বিভিন্ন বিভাগত বিভিন্ন শিতানত বিশেষকৈ গোৱালপাৰা জিলাৰ উন্নয়নৰ কাৰণে যি ধন আগবঢ়োৱা হৈছে সেই ধন গোৱালপাৰাক যদি পিচপৰা হিচাবে ধৰা যায়; তেনেহলে, মই ভাবো আজি গোৱালপাৰাৰ প্ৰতি বহুত অন্যায় কৰা হৈছে। এই অন্যায়ৰ কথা অকল আজিয়েই নহয়, এই অন্যায় আজি ২৫ বছৰে কৰি আহিছে। আজি যদিও গোৱালপাৰাত অশোক পেপাৰ মিল কৰা হৈছে, পেট্ৰকেমিকেল কৰা হৈছে, এই দুয়োটা প্ৰকল্প দিয়েই আমাক সান্ত্বনা দিয়া হৈছে বুলি মই ভাবোঁ। এই দুয়োটা প্ৰকল্প গোৱালপাৰাত হোৱাৰ কাৰণে গোৱালপাৰা বাসীৰ কি সুবিধা হৈছে? কোনো উদ্যোগ আদিত ভাল চাকৰি ওলালে তাত গোৱালপাৰাৰ ডেকাই সেই চাকৰী নাপায়। তাৰো-পৰি গোৱালপাৰাৰ দক্ষিন পাৰলৈ ৰেললাইন সম্প্ৰসাৰণ কৰাৰ কথা আজিও চৰকাৰে চিন্তা কৰা নাই। মই এইখিনিতে চৰকাৰক সকিয়াই দিব খুজিছো যে আমাৰ চৰকাৰে এই বিষয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰি গোৱাল-পাৰাৰ দক্ষিণ পাৰেদি ৰেলপথ সম্প্ৰসাৰণৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে অতিশীঘ্ৰে এক বিৰাট ধৰণৰ আন্দোলন গঢ়ি উঠাৰ সম্ভাৱনা আছে।

(সময়ৰ সংকেট)

আৰু এটা কথা যোগীঘোপা পঞ্চৰত্নৰ মাজত দ্বিতীয় দলং নোহোৱাৰ ফলত মানুহে যে কি ধৰণে ভোগীয়াতু ভুগি আছে সেই কথা আজি সকলোৱেই জানে গতিকে এই দলং নকৰালৈকে যোগীঘোপা পঞ্চৰত্নৰ মাজৰ ফেৰি "toll" উঠাই দিব লাগে। গোৱালপাৰা জিলাৰ উত্তৰ পাৰ আৰু দক্ষিন পাৰৰ মাজত থকা পাৰা পাৰৰ এই বিভ্ৰাটৰ কাৰণেই প্ৰশাসনীয় কামবোৰত বিশেষ অসুবিধাই দেখা দিছে আৰু বিশেষকৈ উত্তৰপাৰৰ ৰাইজে দুৰ্য্যোগ ভুগি আহিছে। এই বিলাক অসুবিধা দূৰ কৰিবৰ কাৰণেই অভয়াপুৰিক সদৰ ঠাই হিচাবে লৈ উত্তৰপাৰ

অঞ্চলত গোৱালপাৰাৰ ৪ৰ্থ মহকুমাটো খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

জলসিঞ্চনৰ বিষয়ে বহুতো আঁচনি ধৰা হৈছে। কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাইছো যে এই বিলাক আঁচনিতেও আছে। আৰু যি কেইটা লোৱা হৈছে সেই কেইটা একেজন মন্ত্ৰীৰ সমষ্টিতে সীমাবদ্ধ কৰি ৰখা হৈছে অভয়াপুৰি অঞ্চলটো বানপানী বিধ্বস্ত অঞ্চল; কিন্তু ইয়াত মথাউৰী কৰাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। আনহাতে খেতিৰ কাৰণে খৰাং বতৰত সেই অঞ্চলত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা নাই। এইটো বৰ পৰিতাপৰ বিষয়। চিকিৎসা শিক্ষা আদিৰ ক্ষেত্ৰতো যথেষ্ট ডিচপেৰিটি ৰখা হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে এটি কথালৈ আঙুলীয়াব (সমন্বয় সংকেট) খুজিছোঁ। সেয়া হ'ল মোৰ সমষ্টিৰ দাগাই গাৱঁত দক্ষিণ বিজনী এম ভি স্কুল খন পাতিৰৰ আজি ৯ বছৰ হ'ল, কিন্তু এই ৯ বছৰে আজিলৈকে চৰকাৰে সেই স্কুল খনত এক পইচাও দিয়া নাই। এই বিষয়ে মূখ্যমন্ত্ৰী আৰু শিক্ষামন্ত্ৰী দুয়ো জানে। মই অনুৰোধ জনাওঁ যেন এই স্কুলখনলৈ কিছু মঞ্জুৰী আগবঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। আজিৰ এই আৰ্থিক সংকটৰ নামত আমাৰ টকা নাই বুলি কৈ ডেকা এম, এল, এ, সকলক দেশৰ কাম কৰাৰ পৰা বঞ্চিত কৰাটো উচিত নহব।

নিবনুৱা সমস্যাৰ ক্ষেত্ৰত মই কব বিচাৰিছো যে আজি এই সমস্যাটোৱে এটা জটিল আকাৰ ধাৰণ কৰিছে। সেই কাৰণেই এই সমস্যাটো অতি গুৰুত্ব সহকাৰে চাব লাগে। এই প্ৰসংগতে এইটো কলেও অসংগত নহব যে কেৱল কেইটামান চাকৰী দিব পাৰিলেই নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান হব। কিন্তু এই কথাও অস্বীকাৰ কৰিলে ভুল হব যে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ দায়িত্ব নাই। মই কব বিচাৰিছো যে আমাৰ অসমৰ নিবনুৱা সমস্যা থাকিব নোৱাৰে যদিহে আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ ডেকা সকলক ঠিকাৰ কাম বা অন্যান্য উদ্যোগ প্ৰতিস্থান সমূহত কৰ্মসংস্থানৰ সুযোগ সুবিধাবোৰ দিব পাৰে। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলোঁ।

শ্ৰীজগদীশ দাস: মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, ১৯৭২—৭৩ চনৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি খন বাজেট ডাঙি ধৰিছে তাৰ কাৰণে মই তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো। জনসাধাৰণৰ মঙ্গলৰ কাৰণে, নিস্বাৰ্থ ভাবে তেখেতে যেনে দৰে চেষ্টা কৰিছে আৰু ৰাজ্য খনৰ আৰ্থিক দুৰৱস্থা দূৰ কৰিবলৈ যি দৰে যত্নপৰ হৈছে তাৰ বাবে মই তেখেতৰ শলাগ লৈছো। তেখেতে এই

বছৰ ১১ কোটি ৮০ লাখ টকাৰ ঘাটি পৰা বাজেট এখন উত্থাপন কৰিছে। অৱশ্যে এই ঘাটি যোৱা বছৰৰ তুলনাত এক তৃতীয়াংশহে হব। আৰু এটা কথা তেখেতে কৈছে যে আমাৰ বহুত কৰৰ টকা; প্ৰায় ১৩ কোটি ৫ লাখ টকা অনাদায়ী হৈ আছে। এই অনাদায়ী টকা খিনি আদায় কৰিব পাৰিলেও হয়তো বছৰৰ শেষত এই ঘাটি কিছু পৰিমানে কমি যাব। ৰাজ্য খনৰ আৰ্থিক এনে দুৰৱস্থাটো ৰাজ্য চৰকাৰে প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ ফলত বিপদৰ সন্মুখীন হোৱা খেতিয়ক ৰাইজক দিয়া তাকৱীয়া কৃষি ঋণ সমূহ আদায় কৰাটো অসাধ্য হৈ পৰা হেতুকে তেনে ঋণৰ টকা অপ্ৰাপ্য পাওনা হিচাবে বাদ দিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ কাৰণে দুৰৱস্থাৰ পৰিপেক্ষিপ্তত যি বিলাক খেতিয়কৰ পৰা কৃষি ঋণ আদায় কৰিব পৰা নাই সেই ঋণ বাদ দিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অভিনন্দন জনাইছো। ইয়াৰ উপৰিও নগাওঁ জিলাত ২৬ হেজাৰ একৰ মাটিত অধিক ব্যাপক ভাবে মৰাপাটৰ খেতি কৰাৰ কাৰণে বিশেষ আঁচনি লব খুজিছে কৃষিৰ উৎপাদন বঢ়াবলৈ আৰু কৃষকক সকলো ফালৰ পৰা সহায় কৰিবলৈ কিছুমান চাৰভিচ ইউনিটো কৰিব খুজিছে। এই বিলাক নতুন আচনি তেখেতে হাতত লোৱাৰ কাৰণে মই তেখেতক ওলগ জনাইছো। আজি আমাৰ আগত দুটা লক্ষ্য আহি পৰিছে, এটা হৈছে দাৰিদ্ৰতা দূৰ কৰা আৰু আনটো হৈছে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰা। আমাৰ বাজেটখনৰ মূল উদ্দেশ্যটো এই দুটাৰ ফালে ধাল খোৱা হব লাগিছিল, কিন্তু এতিয়া যেনেকুৱা এটা বিত্তীয় পৰিস্থিতিয়ে দেখা দিছে তাৰ পৰা আমাৰ কিমান কৃত-কাৰ্য্য হব কব পৰা নাই। আমাৰ গাওঁ অঞ্চলত শতকৰা ৯৩.৩ ভাগ মানুহে বাস কৰে তাৰে ৪৭.৬% ভাগ গাৱলীয়া মানুহ দাৰিদ্ৰতা সাধাৰণ পৰ্য্যায়তকৈ নিম্ন স্তৰত আছে। গাৱত বাসকৰা প্ৰায় ৭২ লাখ মানুহ একেবাৰে দুখীয়া। এই মানুহখিনিক আমি অৰ্থৰ ফালৰ পৰা আত্মনিৰ্ভৰশীল কৰিবৰ কাৰণে যেনেধৰণৰ আঁচনি লবলাগিছিল তেনে ধৰণৰ আঁচনি আমি লব পৰা নাই। ইয়াৰো পৰি আমাৰ ৰাজ্যখনত প্ৰায় ৪০ লাখ কৰ্ম্মহীন মানুহ আছে? তাৰে প্ৰায় ২৬ লাখ মানুহ চাকৰীৰ অন্বেষণত ঘুৰি ফুৰিছে। এই মানুহ খিনিক যে আমি চাকৰী দিব পৰা নাই সেইটো আমি উপলব্ধি কৰিব পাৰিছো। আমাৰ চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ যি উদ্যোগ ক্ষেত্ৰ তাত মাত্ৰ ৮৯০০০ চাকৰী ওলাব বুলি আমি আশা কৰিছিলো কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে সেই ৮৯০০০ চাকৰীৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৪ হেজাৰ চাকৰীহে আশা কৰিব পৰা হৈছে। ইতিমধ্যে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত

প্ৰায় ১৩ লাখ মানুহক চাকৰী দিয়াৰ কথা আমি ভাবিছিলো, কিন্তু যিহেতুকে ৪ হেজাৰ মানুহকহে সংস্থাপন কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে তেনে স্থলত ১৩ লাখ মানুহক চাকৰী দিব পৰা হব বুলি কব নোৱাৰো। আজি যিটো আৰ্থিক দুৰৱস্থাই ৰাজ্যখনত দেখা দিছে সেই দুৰৱস্থা আজি এইকেদিনত হোৱা নাই, স্বাধীনতা একুৰি পাচ বছৰৰ ভিতৰত এই দুৰৱস্থা হৈছে। আমি স্বাধীনতা পাইছো হয়, কিন্তু আমি অৰ্থৰ স্বাধীনতা আজিও পোৱা নাই। গাৱঁৰ সৰহ সংখ্যক মানুহেই দুখীয়া, সেই মানুহ বিলাকৰ খাবলৈ বা পিন্ধিবলৈ এটুকুৰা কাপোৰ নাইকীয়া অৱস্থা হৈছে। আজি এনে এটা অৱস্থাত সেই মানুহবোৰক উন্নত কৰাৰ কথা যেনেভাবে ভাবিব লাগিছিল, আৰ্থিক উন্নয়ণৰ কথা যি ভাবে চিন্তা কৰিব লাগিছিল তেনে ভাবে কৰিব পৰা নাই। এই সময়ত মিতব্যয়িতা সংকোচন কৰিব লগা হৈছে। মিতব্যয়িতা সংকোচন অবলম্বন কৰাৰ ফলত আমাৰ বহুত মানুহ নিবনুৱা হৈছে। বহুতো উন্নয়ণ মুলক আঁচনি ৰদ কৰিব লগীয়া হল, নতুন উদ্যোগৰ নিৰ্ম্মাণ কাৰ্য্য বন্ধ কৰিবলগীয়া হল; এনে অৱস্থাত নিবনুৱা সমস্যাই বৃদ্ধি হৈ গৈছে। বিত্তীয় এই দুৰৱস্থাৰ কাৰণে মই ভাবো আমাৰ ফাইনেন্স ডিপাৰ্টমেণ্টটো জগৰীয়া তেতিয়া যি গৰাকী মন্ত্ৰী এই বিভাগৰ আছিল তেখেতো জগৰীয়া। আজি ২৫ বছৰ কাল যেনে ধৰনেৰে অপচয় হৈছে সেই অপচয় বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে কোনো চেষ্টা নকৰাৰ ফলত আজি এই বিত্তীয় পৰিস্থিতিয়ে দেখা দিছে। আজি অলপ দিনৰ আগতে যিটো পাবলিক একাউন্স কমিটি হৈছে তাৰ পৰা বুজা গৈছে ফাইনেন্স ডিপাৰ্টমেন্টে সেই টকা মঞ্জুৰী দিবৰ কাৰণে ৩১ মাৰ্চলৈ বাট চাই থাকে। ৩১ মাৰ্চৰ ভিতৰত লাখ লাখ টকা ব্যয় কৰিবৰ কাৰণে বিত্তীয় বিভাগে গ্ৰাণ্ট দিছে কিন্তু সেই টকা কেনে ধৰণেৰে খৰচ হয়, বা কৰিব লাগে সেই বিষয়ে চাওঁতা কোনো নাই। গতিকে মই এই সদনৰ জড়িয়তে এটা কমিটি কৰি এই অপচয়ৰ কাৰণসমূহ উদঘাটন কৰিবলৈ আৰু তাৰ ব্যৱস্থা লবলৈ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাইছো।

আজি আমাৰ দেশখনৰ সংখ্যালঘু আৰু সমাজৰ দুৰ্ব্বল শ্ৰেণী বিশেষকৈ অনুসূচীত জাতি আৰু পিচপৰা জাতিসমূহৰ মানুহবিলাকেই আটাইতকৈ দুখীয়া। এই মানুহ বিলাকৰ আৰ্থিক উন্নয়ণৰ কাৰণে সকলো দিশৰ পৰা আমি চাব লাগিব আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্থিক উন্নয়ণৰ কাৰণে সাহায্য যেনেধৰণেৰে দিব পৰা যায় তাৰ ব্যৱস্থা অতি শীঘ্ৰে কৰিব লাগে। মৰিগাওঁ মহকুমাৰ কাম

স্পষ্টাকৰাতে বল। ব্যয় সংকোচন নীতিৰ ফলত চৰকাৰে বান নিয়ন্ত্ৰণ, স্বাস্থ্য, পথ আদিৰ অতি লাগতীয়াল কাম বন্ধ ৰাখিব লগীয়া হৈছে। বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাম যদি কেনেবাকৈ বন্ধ ৰাখিব লগীয়া হয় তেন্তে তাৰ পৰা যথেষ্ট ক্ষতি হব। মুঠতে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক ভবিষ্যতে যাতে আমাৰ ৰাজ্যখন ভাল হয় তাৰ কাৰণে যেনেভাৱে চেষ্টা কৰিব লাগে তাকে কৰিবলৈ দাবী জনাইছো আৰু আশা ৰাখিছো ৰাজ্যখনৰ সকলো দিশৰ পৰা উন্নতিৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব। শেষত মুখ্য মন্ত্ৰীক আমাৰ সকলো সহযোগ আগবঢ়াই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

(Mr. Chairman, Shri Ataur Rahman vacated the chair and Mr. Speaker occupied it at 3.58 P.M.)

শ্ৰীতৰুণ চুতীয়া: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৭২—৭৩ চনৰ বাবে যি বাজেট উত্থাপিত কৰিলে সেই বাজেটত অসম ৰাজ্যখনৰ বিত্তীয় অৱস্থা পৰিষ্কাৰ প্ৰকাশ কৰিছে। তেখেতে দাখিল কৰা বাজেটত ৪০১ কোটি টকা ধাৰ হোৱা কথাটো প্ৰকাশ কৰি ৰাইজৰ আগত প্ৰকৃত বিত্তীয় কঠিনতাৰ পৰিস্থিতিটো দাঙি ধৰিছে। সেই বাবে বাজেটত তেখেতে জোৰ দিছে যে মিতব্যয়িতা আমি কঠোৰ ভাবে পালন কৰিব লাগিব। এইটো প্ৰকৃতে প্ৰয়োজনীয় কথা আৰু এই সম্পৰ্কেই মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক দুটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো। কেইবাজনো মাননীয় সদস্যই উল্লেখ কৰিছে যে তলশ্ৰেণীৰ কৰ্ম্মচাৰী চাতাই কৰা হৈছে।

কেইবাজনো মাননীয় সদস্যই কৈছে যে তল শ্ৰেনীৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলক চাতাই কৰা হৈছে। এইটো সচাকৈয়ে দুখ লগা কথা। তল শ্ৰেনীৰ কৰ্ম্মচাৰীসকলক চাতাই কৰাৰ পৰিবৰ্ত্তে ওপৰ শ্ৰেনীৰ কৰ্ম্মচাৰীৰ সংখ্যা কমাই দিলে এইটো ফলপ্ৰসু হব। কাৰণ ওপৰ খাপৰ কৰ্ম্মচাৰীৰ বেতন বেছি। এজন ওপৰ খাপৰ কৰ্ম্মচাৰীৰ ঠাইত ৫—১০ জন তল খাপৰ কৰ্ম্মচাৰীক সংস্থাপন দিব পৰা হব। মিতব্যয়ি নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰোতে এই কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। তাৰ পিচত আমাৰ ওপৰৱালা কৰ্ম্মচাৰী কিছুমানে ব্যক্তিগত সুবিধাৰ কাৰণে তল খাপৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলক নিজৰ কামত খটুৱায়। উদাহৰণ স্বৰূপে মই কব খুজিছো যে ডিব্ৰুগড় লেবাৰ অফিচৰ এখন গাড়ী আছিল যি গাড়ী এতিয়া নাই; কিন্তু সেই গাড়ী খনৰ ড্ৰাইভাৰ জনক তাৰ এজন মুখীয়াল বিষয়াই নিজৰ কামত লগায় আৰু ড্ৰাইভাৰে চৰকাৰৰ পৰা আজি ৬/৮ বছৰে দৰ্ম্মহা পাই

আছে। এনে ধৰণৰ অপচয়ৰ প্ৰতি চৰকাৰে তীক্ষ্ণ দৃষ্টি ৰাখিব লাগে। আজি কেইবছৰ মান আগতে এজন মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে আমাৰ চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰী সকলে যদি ভালকৈ কাম নকৰে তেতিয়া হলে তেওঁলোকক একো কৰিব নোৱাৰো— প্ৰমোচন দিবহে পাৰো। এনেকুৱা এটা অৱস্থা চৰকাৰৰ কিয় হব লাগে? এই ধৰণৰ ব্যৱস্থা থাকিলে আমাৰ প্ৰশাসন যন্ত্ৰটো কেনেকৈ ভাল হব? আমাৰ চাৰ্ভিচ এণ্ড কন্দাক্ট ৰুল সংশোধন কৰি হলেও সমাজৰ কামৰ কাৰণে তেওঁলোকক প্ৰস্তুত কৰিব লাগিব। প্ৰমোচনৰ ক্ষেত্ৰত, ইনক্ৰিমেণ্টৰ ক্ষেত্ৰত, কনফাৰমেচনৰ ক্ষেত্ৰত কঠোৰ নীতি গ্ৰহন কৰি হলেও কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ যোগেদি বেছি কাম আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। তাৰ পিচত কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ সংখ্যা বেছি হৈছে। গতিকে কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ এটা অংশ Productive আঁচনিৰ কামলৈ divert প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। সেই সম্পৰ্কে চৰকাৰে চিন্তা কৰিব বুলি মুখ্য-মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ঘাটি পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে হয়তো নতুন কৰ বহুৱাৰ ব্যৱস্থা হব পাৰে। নতুন কৰ বহন কৰাৰ ক্ষমতা আমাৰ ৰাইজৰ বৰ্তমান অৱস্থাত নাই। মাননীয় সদস্য ডঃ ৰবীন গোস্বামীয়ে কোৱাৰ দৰে মইও কওঁ যে মদ নিবাৰনী আইন পৰিহাৰ কৰি মদৰ বিক্ৰী পুনৰ প্ৰচলন কৰিবলৈ দি মদৰ ওপৰত বেছি কৰ লগাব লাগে। তেতিয়া হলে বেছি কৰ আদায় কৰিব পৰা হব। মাননীয় সদস্য ডঃ সুৰেন দাসে কৈছে যে আমাৰ শিল্প প্ৰতিষ্ঠানৰ হেড্ অফিচ বিলাক বাহিৰত হোৱাৰ কাৰণে আয়কৰৰ পৰা বঞ্চিত হব লগা হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত মইও কওঁ যে, এনে আইন কৰিব লাগে। বাহিৰৰ শিল্পপতি সকলে আমাৰ ইয়াত মূলধন খটুৱাই ইয়াৰ পৰা লাভ লৈ গৈছে। গতিকে ইনভেষ্টমেণ্ট টেক্স লগোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়া হলে আমাৰ ৰাজ্যৰ আয় বাঢ়িব। চিনেমা হল, পেট্ৰোল পাম্পৰ আদি লাভজনক কাৰবাৰ আৰু সেইবাবে এই কাৰবাৰ জাতীয়কৰণ কৰিব লাগে।

নগৰ অঞ্চলবিলাকত চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ঘৰ-দুৱাৰ আদি সাজি ভাৰা দিব পাৰিলে চৰকাৰৰ পুঁজি বৃদ্ধি কৰিব পৰা যাব। তাৰোপৰি আমাৰ ৰাজ্যত এনে কিছুমান লোকে কাৰবাৰ কৰি আছে-যিবিলাক আজিলৈকে চৰকাৰৰদৃষ্টিগোচৰ হোৱা নাই; উদাহৰণ স্বৰূপে কাবুলি বিলাক— তেওঁলোকে আমাৰ ৰাজ্যত মূলধন নোহোৱাকৈয়ে কাৰবাৰ কৰিছে আৰু দুখীয়া ৰাইজৰ ওপৰত শোষণ চলাই প্ৰচুৰ লাভ কৰিছে; সেইবিলাকৰ ওপৰত আয়কৰ লগাব লাগে। তেতিয়াহলে আমাৰ চৰকাৰৰ পুঁজি বৃদ্ধি পাব। আমাৰ ৰাজ্যৰ মাটিৰ খাজনা দুখীয়া খেতিয়কৰ

পৰা মৌজাদাৰসকলে আদায় কৰি লৈ আনে; কিন্তু বহুতো মৌজাদাৰে চৰকাৰক জমা নিদি আত্মসাত কৰে, ফলত চৰকাৰৰ ভঁড়ালত সেই খাজনাৰ টকা জমা নহয়। গতিকে ৰাইজৰ পৰা মাটিৰ খাজনা আদায় কৰাৰ ব্যৱস্থাটো মৌজাদাৰ সকলক নিদি পঞ্চায়তক দিব লাগে। তেতিয়াহলে কোনো বেমেজালি নহব বুলি মোৰ ধাৰণা আৰু ৰাইজৰ টকা অনায়াসে চৰকাৰৰ পুঁজিলৈ আহিব। এই ক্ষেত্ৰত মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। বৰ্ত্তমান আমাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যাৰ ক্ষেত্ৰত মই কব বিচাৰিছো যে অসমত কিছুমান বিদেশী মালিকৰ চাহ-বাগিছা বিক্ৰী হব ধৰিছে। আমাৰ অসম চৰকাৰৰ এটা টি-কৰ্পৰেচন আছেই। তাৰোপৰি আমাৰ চাহ শ্ৰমিক সকলৰ "এটেইকল" নামৰ সমবায় প্ৰতিষ্ঠান আছে। এই প্ৰতিষ্ঠান দুটাই বাগানবোৰ কিনিবলৈ বিচাৰিছে, কিন্তু চাহ বাগান বিলাক বাহিৰত বন্দবস্তি কৰি বিক্ৰী কৰাৰ বাহিৰে এই চাহ বাগানবোৰ কিনিব পৰা নাই। কাৰণ ৰিজাৰ্ভ বেংকৰ পৰা পাৰ্মিচন লোৱাৰ সময়তহে আমি গম পাওঁ। গতিকে আমাৰ ৰাজ্যৰ থলুৱা মানুহে বা সমবায় প্ৰতিষ্ঠানে বা-টি কৰ্পৰেচন যাতে চাহ বাগানবোৰ কিনিব পাৰে চৰকাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এতিয়া সংশোধনৰ কাৰণে দাখিল কৰা "লেণ্ড চিলিং এক্ট"ৰ দ্বাৰা আমাৰ মাটিৰ সৰ্ব্বোচ্চ পৰিমাণ ৫০ বিঘালৈ কৰাৰ দিহা কৰিছে। চাহ-বাগিছা বিলাকত যিবিলাক মজদুৰে বহুবছৰ ধৰি মাটি দখল কৰি খাই আছে তেওঁবিলাকক সেই মাটিৰ দখলি স্বত্ব দিব খুজিছে। সেইটো সচাঁকৈয়ে ভাল কথা হৈছে। কিন্তু তাৰ লগে লগে আৰু এটা পৰিস্থিতিয়ে দেখা দিছে। সেইটো হৈছে যে কিছুমান প্ৰতিপত্তিশীল তথা লাভখোৰ মানুহে সেই মাটিবোৰ বেনামি ভাৱে দখল কৰিছে আৰু দখল কৰাৰ চেষ্টা চলাই আছে। চাহবাগানত কাম কৰা আৰু মাটিৰ মালিকী স্বত্ব ভোগ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা মানুহবোৰ নিৰক্ষৰ আৰু টকা-পইচা নোহোৱা মানুহ। গতিকে বাগানৰ সেই মাটিবোৰৰ ক্ষেত্ৰত মজদুৰ সকলক 'ৰাইট অব্ অউনাৰশ্বিপ' দিলে সময়ত সেই মাটিবোৰ ধনী মানুহবোৰৰ হাতলৈ গুচি যোৱাৰ ভয় আছে। গতিকে এতিয়া আমাৰ যিটো ফাৰমিং কৰ্পৰেশ্বন কৰিব খুজিছে তাৰ দ্বাৰা যেন বাগানৰ সেই মাটিবোৰ খেতি মাটিলৈ ৰূপান্তৰ কৰা হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰক মই অনুৰোধ কৰিছোঁ। বাগানবোৰত প্ৰায় তিনি ভাগৰ এক ভাগ মানুহেই নিবনুৱা। সেই নিবনুৱা মানুহ বিলাকক উন্নত ধৰণৰ বৈজ্ঞানিক যন্ত্ৰ-পাতি যোগান ধৰি বাগানৰ সেই মাটিবোৰত খেতি কৰাৰ দিহা কৰিলে বাগানৰ নিবনুৱা বহুতখিনি সংস্থাপিত হব।

বহুতো কথা কবলৈ থকা স্বত্বেও সময়ৰ অভাৱত এইখিনি কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলোঁ।

*শ্ৰীজানকী নাথ সন্দিকৈ: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিছে সেইখনত কেৱল ঘাটিয়েই দেখুউৱা নাই তাত বহুত টকা সংকোচিতও কৰা হৈছে। এই সংকোচনৰ ফলত আমাৰ বহুতো অৱস্থা নাইকীয়া মানুহৰ চাকৰি গৈছে। তাৰোপৰি এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ বিশেষকৈ আৰু এটা কথা লক্ষ্য কৰিব লগা হৈছে। সেইটো হৈছে আমাৰ যিটো পেট্ৰকেমিকেল ইণ্ডাষ্ট্ৰি সেইটো বহুবাৰ বঙাই গাৱঁত। এই উদ্যোগ যিহেতু ভাৰত চৰকাৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব আৰু আজি গুজৰাটত এই শিল্পৰ ব্যৱস্থা থকাৰ কাৰণে গুজৰাটত মানুহে যেনেকৈ ইয়াত আগভাগ লব পাৰিব, বঙাই গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহে তেনেকৈ আগভাগ লব পৰাৰ কোনো শিক্ষা আৰু দক্ষতা নাই। তাৰ ফলত আজি পেট্ৰকেমিকেল কমপ্লেক্স ইণ্ডাষ্ট্ৰিত বাহিৰে ভিতৰে যিখিনি প্ৰাইভেট চেক্টৰত শিল্পানুস্থান গঢ়ি উঠিব সেইখিনি আগুৱাই নিয়াৰ দায়িত্ব কাৰ? আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰেই। গতিকে এতিয়াৰ পৰাই যদি আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে অলপ ব্যৱস্থা নলয় তেতিয়া হলে বঙাইগাঁৱত কি হব? এখন গুজৰাটী গাওঁ তাত গঢ়ি উঠিব। এইটো ধ্ৰুব সত্য। আজি আপোনালোকক এই পবিত্ৰ সদনত কৈছো যে বঙাইগাঁৱৰ পিছপৰা ৰাইজ আৰু অঞ্চল সমূহৰ উন্নয়ন কৰা নহব। তাত তেওঁলোকক কেৱল উচ্ছেদ কৰাৰহে ব্যৱস্থা কৰা হব। আজি উজনি অসমত অইল এণ্ড নেচাৰেল গেছ কোম্পানী, অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেড, ফাৰ্টিলাইজাৰ কৰ্পোৰেশ্বন আদি যি বিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে তাত দেখা পোৱা গৈছে যে আমাৰ দুখীয়া ৰাইজবোৰ উচ্ছন্ন হৈ গৈছে বা প্ৰকৃততে অংশ নেপাই মাটি বাৰী বেচি আত্মহাৰা হব লগা অৱস্থা হৈছে। এই কথাটো আপোনালোকে নিতান্তই লক্ষ্য কৰিব লাগিব। সেইদৰেই বঙাইগাওঁ অঞ্চলতো এতিয়া সেইধৰণেৰে মানুহ উচ্ছেদ হৈ যোৱাৰ অৱস্থা আৰম্ভ হব। পেট্ৰকেমিকেল কমপ্লেক্স ইণ্ডাষ্ট্ৰিত ভাৰত চৰকাৰে কিছুমান বস্তু তৈয়াৰ কৰি দিব। তাৰ পিছত সেই বস্তুবোৰৰ লগতে যিবিলাক সৰু সৰু শিল্প তৈয়াৰ কৰিব পাৰি ব্যক্তিগত ভাৱেই হওক বা ২।৪ জন লগ লাগিয়েই হওক সেই বিলাক কাম কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ গোটেই অসমতে গাওঁ অঞ্চলত কোনো অসমীয়া মানুহৰ শক্তি নাই। টকা নাই, বুদ্ধি-বৃত্তি নাই বা প্ৰয়োজনীয় জ্ঞান নাই। ভাৰত চৰকাৰে যি বিলাক বস্তু তাত তৈয়াৰ কৰিব সেই বস্তুবোৰ তাত এনেয়ে পেলাই থব

* Speech not corrected.

যোগাবিম। কিছুমান সরু ইউনিটৰ দ্বাৰা আমাৰ নিত্য প্ৰয়োজনীয় কিছুমান ব্যৱহাৰ্য্য বস্তু আমি তাত কৰিব পাৰিব লাগিব। সেই বিলাক যদি আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে গঠন কৰিবলৈ চিন্তা নকৰে তেতিয়াহলে কোনে সেই বিলাক কৰিব ? আজি গুজৰাটী ভাইসকলে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যদক্ষতা থকাৰ কাৰণে, সেই সেই বিষয়ত জ্ঞান থকাৰ কাৰণে আহি সৰু সৰু ইউনিটৰ কাম বিলাক তেওঁলোকৰ হাতলৈ লব। তেতিয়া বঙ্গাই গাঁৱৰ ৰাইজৰ অৱস্থা কি হব ? সেই কাৰণেই মই আমাৰ জনপ্ৰিয় চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো যে এই ধৰণৰ সৰু সৰু ইউনিট আদি খুলিবৰ কাৰণে যি ধৰণৰ অৰ্হতাৰ প্ৰয়োজন সেইখিনি শিকোৱাৰ কাৰণে আমাৰ যুৱক সকলক বাৰু বিদেশলৈ পঠোৱাৰ কথা বাদেই গুজৰাটলৈকে পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰক। অৱস্থাৰ ফালৰ পৰা আমাৰ অসমীয়া মানুহ বিলাক একেবাৰেই তল খাপত। গতিকেই তেওঁলোকে পা-পইচা খৰচ কৰি সেইবোৰ খুলিবলৈ হয়তো ইচ্ছা নকৰিবও পাৰে। সেইকাৰণে আমাৰ চৰকাৰে তেওঁলোকক আৰ্থিক সাহাৰ্য্য দি হলেও এনেধৰণৰ আনুসঙ্গিক উদ্যোগ বিলাক খুলিবৰ কাৰণে সুবিধা কৰি দিয়ক। আৰু সেয়ে নহলে এই বৃহৎ উদ্যোগ হোৱাৰ পৰাও একো নহব। ২০০/৪০০ মানুহে হয়তো তাত কাম পাব পাৰে। বা হয়তো দুইহেজাৰ লোকেই পালে যেনিবা, সেইটো কৰিলেই জানো আমাৰ চৰকাৰৰ দায়িত্ব পালন কৰা হব বা এই অঞ্চলৰ ডেকা-গাভৰুৰ উন্নতি কৰিব পাৰিব ? নিবনুৱা সমস্যাই জানো সমাধান হব ?

এই বিলাক ইণ্ডাষ্ট্ৰি পাতিবৰ কাৰণে ঘৰে ঘৰে গৈ আমাৰ ডেকা ডেকেৰী সকলক প্ৰয়োজনীয় উৎসাহ উদ্দীপনা, আৰু সহাৰি যোগাব লাগিব। নহলে এই উদ্যোগটো বঙ্গাইগাৱঁত নহৈ দিল্লী, কলিকতা, বোম্বাই আদিত হলেও আমাৰ আপত্তি কৰিব লগা একো নেথাকিব। কেৱল বায়ু, পানী খায়েই আমাৰ বঙ্গাইগাৱঁৰ মানুহ আগেয়ে জীয়াই থকাৰ দৰে এতিয়াও জীয়াই থাকিব। পেট্ৰকেমিকেল ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ নামত যাতে আমি গলধাক্কা খাই নেফাৰ দাতিয়ে দাতিয়ে মাটি বিছাৰি ফুৰিব লগা নহয় সেইটোৰ কাৰণে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ। এই বিলাক কাম যাতে আমি সময় থাকোতেই আৰম্ভ কৰো। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যদি উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত আৰু আন আন বিলাক ক্ষেত্ৰত অলপ হাত ধৰি খৰচ নকৰো তেনেহলে আৰু কেইদিনমানৰ ভিতৰতে আমাৰ দেশ আন্ধাৰ হৈ যাব। সেই কাৰণে আমি কৈছো যে তেল শোধানাগাৰ নতুন পেট্ৰোকেমিকেল আদি আৰু অন্যান্য যিবিলাক চিমেণ্ট ফেক্টৰি কাগজ কাৰ-

খানা আদি আছে সেই বিলাকত কাম কৰিবলৈ আমাৰ লৰাক প্ৰকৃত শিক্ষা দি আনিব লাগিব। কিয়নো আজি আমি কোনো দিশতে আগবাঢ়িব পৰা নাই। আজি আপোনালোক সকলোৱে জানে আমাৰ চৰকাৰে যিমান বিলাক কৰপোৰেচন যেনেকৈ ৰোড ট্ৰেন্সপোৰ্ট কৰপোৰেচন, চিড কৰপোৰেচন, আদি হৈছে সকলোতে চৰকাৰে লাভ কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে ইয়াত যিবিলাক লোকে কাম কৰিছে সেই মানুহ বিলাকৰ কোনো অভিজ্ঞতা নাই। এতিয়া আকৌ কৃষি নিগম কৰিবলৈ ওলাইছে কিন্তু আপোনালোকে সকলোৱে জানে যে চাহ বাগান বিলাকত অসমীয়া বনুৱা কিমান পায় বাৰু? চাহ বাগানত কাম কৰিবলৈ বাহিৰৰ পৰা বনুৱা আনিব লগীয়া হয়। অসমীয়া মানুহে বাধ্যবাধকভাৱ মাজত থাকি কাম কৰিবলৈ ভাল নাপায়। স্বাধীনচিতীয়া ভাৱে কাম কৰিবলৈ দিলে অৱশ্যে অসমীয়া মানুহে ভাল কাম কৰিব পাৰে। তেতিয়া-হলে তেওঁলোকৰ পৰা সাধাৰণতকৈ তিনিগুণ কিয় দহ গুণ বেছি কাম কৰি দেখুৱাব পাৰিব। মোৰ আগতে বহু কেইজন সদস্যই এই সদনতে বহুতো সমালোচনা আদি কৰি গৈছে। পানী যোগান আদি ব্যৱস্থা, যান্ত্ৰিক উপায়ৰ দ্বাৰা মাটি চহোৱা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সুলভ মূল্যত সাৰ বিতৰণ কৰিব লাগিব। এই তিনিটা বস্তু দিলেই আমাৰ খেতিয়কে ভাল কাম কৰি দেখুৱাব পাৰিব আৰু অধিক শস্য উৎপাদন কৰিব পাৰিব। সৰহ শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ হলে উন্নত সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগিব। যদি সাৰ আদিৰ ক্ষেত্ৰত দুখীয়া খেতিয়কক সহায় কৰিবলৈ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আগবাঢ়ি নাহে কোনো আঁচনি লৈ তেনে-হলে দুখীয়া খেতিয়কে কোনো কাম কৰি দেখুৱাব নোৱাৰিব। কিয়নো মই নিজে খেতি কৰা মানুহ আৰু খেতি কৰা মানুহৰ মাজত আছো। দেখিছো যে এঘৰ মানুহে কমেও পাচ পুৰা ভাল মাটিত কৰিলেহে ২-৩ জন লৰা-ছোৱালীৰে সৈতে পৰিয়াল এটা পোহপাল যাব পাৰে; আৰু লৰা ছোৱালীক স্কুল কলেজত পঢ়ুৱাব পাৰে। কিন্তু উৰ্ব্বৰা মাটি নহলে পাচ পুৰা মাটিত খেতি কৰিলেহে এটা পৰিয়াল কোনো ৰকমে পেটে ভাতে খাইহে থাকিব পাৰে। গতিকে তেওঁবিলাকলৈ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা সাহায্য আগবঢ়াবই লাগিব। কেৱল খাৰ আদি দিয়েই চৰকাৰে কাম শেষ বুলি ভাবিলে নহব।

(ভইচ: যত লাগে ঋণ বুঢ়া গৰু কিন)

অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ পিচত কব খুজিছো যে মোৰ সমষ্টিৰ ওচৰত কাষতে সোণাৰী অঞ্চলৰ পৰা মন অঞ্চললৈ নগা লোক অহা যোৱা কৰে। এই

ৰাস্তাৰ কাষে কাষে ডাঙৰ ডাঙৰ কেইবাখনো বাগান আছে যেনে জবকা। এই ৰাস্তাৰে নগাসকল আমাৰ সীমাৰ ভিতৰলৈ ভুবাবো সোমাই আহি সাত মাইল ভিতৰত সোমাইছে। যিটো ৰাস্তা জয়পুৰৰ পৰা সোনাৰীলৈ গৈছে সেইটো ব্লেক টপিং হৈ আছে। আকৌ শুকান জুৰী অঞ্চলতো প্ৰায় চাৰি মাইল সোমাই আহিছে আৰু চকী পাতিছে। গতিকে এই বিলাক কথালৈ মুখ্য মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। আকৌ এটা ৰাস্তা ধোদৰ আলিৰ পৰা কান্নু গাওঁলৈ আৰু মুনলৈ যাব পাৰি এই চাৰি মাইল ৰাস্তা নেফা চৰকাৰে লৈছিল কিন্তু সেইখিনি ৰাস্তা নেফা চৰকাৰৰ প্ৰতিপালৰ পৰা আমাৰ চৰকাৰে লব লাগে। এই বিষয়ত মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। নহলে সেই অঞ্চলো মোককচাং আমগুৰি ৰাস্তাৰ দৰে নগা সকলে বাৰে বাৰে ক্লেইম কৰিবহি।

আন এটা কথা শিক্ষা আৰু জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত কব খুজিছো যে এই দুই বিভাগত কিছু কাম হৈছে আৰু গড়কাপ্তানী বিভাগতো কিছু কাম হৈছে। কিন্তু পিচপৰা অঞ্চল বিলাকত য'ত প্ৰাইমাৰী স্কুল আদি ৰাইজে কৰিছে সেই অঞ্চল বিলাক জনজাতীয় লোকৰ বাসস্থান, গতিকে সেইবিলাক ঠাইত প্ৰাইমাৰী স্কুল আদিত বিশেষ নজৰ দিব লাগে। এইটো দেখা দেখি কথা যে তেওঁবিলাকক আগুৱাই নিব নোৱাৰিলে ইমান টকা খৰচ কৰাৰ কোনো অৰ্থ নাথাকিব। টাউন বিলাক ইতিমধ্যে স্কুল আদি হৈ আছে, গতিকে সেই অঞ্চলত কমাব নোৱাৰি গাওঁৰ পিচপৰা, জনজাতীয় অঞ্চলৰ স্কুল বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত খৰচ কমাবলৈ গলে ৫।৬ মাইলৰ দুৰত্বত ৰাইজৰ আশাসুধিয়া চেষ্টাত গঢ়ি উঠা স্কুল সমূহ তিষ্ঠি থাকিব নোৱাৰিব। ২/১ এজন শিক্ষকেৰে আৰম্ভ কৰা এই স্কুল বিলাকে চৰকাৰৰ পৰা পাতি পইচা এটাও সাহায্য নাপায়, বিনা বেতনে ইমান দিন কাম কৰি থকা শিক্ষক সকলে কোনো দৰমহা আদি নাপায় তেনেহলে এই অঞ্চলৰ লোক বিলাক পিচ পৰিয়েই থাকিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, গড়কাপ্তানী বিভাগৰ কথা কবলৈ লওঁতে কব লাগিব যে বহুত ৰাস্তা আধাকৰা হৈয়েই ব'ল। বিশেষকৈ পিচপৰা অঞ্চলত ৰাস্তাঘাটৰ কাম কোনো কালেই আগবঢ়া নাই। মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো যাতে এই বিলাক অঞ্চলৰ ৰাস্তা-পদুলি মেৰামতিৰ কাম যথাযথ ভাৱে হয়। ধোদৰ আলি বুলি যিটো ৰাস্তা আছে আপোনালোকে জানে এইটো গোলাঘাটৰ পৰা ডিগবৈলৈ গৈছে। এই ৰাস্তাটোত ৪ মাইল দিল্লীঘাটৰ পৰা সোনাৰীলৈ গ্ৰেভেলহৈ আছে। বাৰিষা হলে এই ৰাস্তাটোত

একাঠু বোকা হয়, তাত মটৰগাড়ী চলিব নোৱাৰে। পৰিবহন বিভাগৰ পাঁচ এসপ্তাহ দুসপ্তাহ বন্ধ থাকিব লগা হয়। আপোনালোকৰ কোনোবা যদি এই ৰাস্তাৰে গৈছে তাৰ স্বৰূপ বুজিব পাৰিব।

(সময়ৰ সংকেট)

এই ৰাস্তা টুকুৰা পাকা কৰা কাৰণে আঁচনি আদি প্ৰস্তুতো কৰা হৈছিল কিন্তু কাম হাতত লোৱা দেখা নাই। গতিকে এই কথাটোৰ কাৰণে বিভাগীয় মন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেট)

আমাৰ পঞ্চায়ত বিলাক not meant for business. পইচা পাতি নাই। আমাৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়তে দুখন ট্ৰেক্টৰ কিনিলে। এখন ৬ মাহ চলিল আৰু এখন ১ বছৰ চলিল। এতিয়া তাক অ'কচন চেল কৰিবৰ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে কিন্তু ইমান বেছিকৈ বেয়া হ'ল এতিয়া কোনেও বিদ নিদিয়ে। কিন্তু ওচৰৰে এখন বাগানৰ কাৰণে ফাৰগোচন কোম্পানীৰ পৰা লোৱা টেক্টৰ ১৯৫২ চনতে কিনা এতিয়াও ২৪ ঘণ্টা কাম চলাই আছে। গতিকে আমাৰ শাসন যন্ত্ৰৰ এই অৱস্থা। বি ডি ওই কাৰো লগত আলোচনাও নকৰে বা কাৰো কথা নুশুনেও। এষ্টিমেটমতে তেওঁ কাম কৰিব নোৱাৰে, কম টকাৰ ড্ৰাইভাৰেৰে গাড়ী চলাব লগীয়া হৈছে কাৰণ টকাৰ অভাৱ। গতিকে এইবিলাকৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মোৰ বক্তৃতা সামৰণি মাৰিলো।

Md. Idris (Minister, Industries) : Mr. Speaker Sir, I am grateful to the hon'ble members who have taken great interest in the field of industries and also in the industries development in the State. Sir, I am fully aware that as in all other fields of human activities, there is also a scope for improvement in the sphere of industries. It will be my earnest endeavour to imrove and revitalise my departments in the shortest possible period. Here I am not making a speech but I have jotted down the following points for your information.

As the hon'ble members are aware, we have already started examining how best and how fast the various programmes included in the Congress Election manifesto could be implemented. In that context we have decided to adopt a preferential stores purchase policy for giving preference while purchasing Governmental stores to industries located

within the State. It has also been decided to establish pilot projects under the auspices of the Industries Department, which will subsequently be handed over to suitable local enterpreneurs who would be associated with these projects from their inception. We already have got an industrial policy for giving suitable incentives etc., Which was adopted in 1968. Meanwhile the Government of India have adopted a policy for giving finance on liberal terms to industries located in certain selected districts which are industrially backward. Six districts in our State are eligible for this assistance, namely Goalpara, Kamrup, Nowgong. Cachar, Mikir Hills and North Cachar Hills Districts. Two of these districts, viz., Goalpara and Mikir Hills, also qualify for 10% capital grant or subsidy for industries set up in them. The Government of India have also undertaken a Scheme for giving transport subsidy up to 50% of the transportation cost from Siliguri to the location of the concerned industries in the State, in respect of raw materials and finished products, to new industries or to the existing industries undertaking a substantial expansion of their capacity. We also are examining the question of revision of our industrial policy suitably, more particularly for giving more encouragement to small scale and cottage industries.

As the policies are to be implemented through certain machineries, the question of reorganising the Industries Deptt. as also the various corporations under it, is also engaging our attention.

Some hon'ble members felt that as compared to West Bengal nothing much is being done in our State for industrialisation. In this connection it needs to be remembered that conditions in West Bengal are not identical with those in our State. West Bengal is a State which is already industrially developed, while ours is not. Accordingly we suffer from the limitation of transport and communications. The basic problem of West Bengal is one of getting over a certain set back which is temporarily suffered due mainly for political reasons. But our problem is a more difficult one namely, one of converting a basically agro-based Society into an industrial society. In view of the industrial progress already achieved by them, it will be appreciated that it is considerably easier for State like West Bengal to set up or encourage establishment of small scale, medium

or large scale industries, than for industrially under-developed States like ours. In spite of this, the hon'ble members would be glad to know that during the period from 1961 to 1968, the total number of registered small scale industries in the State increased by about 32% as against an increase of about 310% registered in West Bengal.

While fully appreciating the anxiety of hon'ble members for rapid industrialisation of our State, I would also appeal to them for their co-operation in creating a proper climate in the State for this purpose.

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা: ৰেজিষ্টাৰ কৰা বিলাকৰ ভিতৰত এতিয়ালৈকে কিমান ফাংচন কৰি আছে ?

শ্ৰীমঃ ইদ্ৰিছ : শতকৰা হিচাবে হিচাব দিছো।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : ৰেজিষ্টাৰ হোৱা কথাটো বুজিছো, কিন্তু ফাংচন কৰিছেনে নাই। পশ্চিম বঙ্গ : they are earning profit.

মহম্মদ ইদ্ৰিচ : মই আগৰ পেৰা কেইটাত কৈ গৈছো। মাননীয় সদস্যই মনোযোগ দি শুনাহলে পুনৰ নুসুধিলে হেতেন।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : ভেখেভে পাৰচেণ্টেজ এটা দিছে, এটা কথাইৰ পৰা ৩০ হলে শতকৰা ৫০ ভাগ ৰাইজ কৰে। ৫ৰ পৰা ৯ হলে শতকৰা ৮০ ভাগ। গতিকে ৫ৰ পৰা ৯হলে ৮০ দেখুৱাব পৰা যায় কিন্তু ২০ৰ পৰা ৩০ হলে কম হৈ থাকে।

মহম্মদ ইদ্ৰিছ : ২০ৰ পৰা ৯ ও হব পাৰে। পশ্চিমবঙ্গৰদৰে আমাৰ ইয়াত কৰিব নোৱাৰি।

Md. Idris (Minister, Industries) : Would it be too much in this context to expect the hon'ble members occasionally to say a few words of appreciation also of the good work done by the Department and its officers from time to time ?

I am afraid, due to paucity of time it will not be possible for me to deal with all the matters raised during the course of the debate. However, I am sure I will have adequate opportunities in the near future to deal with these matters in this House. I would, therefore, like only to deal with a few of these matters.

Some Hon'ble Members felt that the Industries Department had

acquired some Railway land at Amingaon for allotment to industries. However, I find that the land in question was to be taken over by the Gauhati Development Authority for allotment to industrialists of their choice. The administrative Department, for Gauhati Development Authority is the Town and Country Planning Department.

The matter of Ashok Paper Mills was also raised. Inspite of the best efforts of the Government of Assam, no paper Mill could be established in the State till then, nor was there any prospect of Government of India or any other party setting up a Paper Mills in the State at that time. As such, when a proposal came from Ashok paper Mills Limited which was under liquidation, that this Company had machinery practically in new condition, the Government of Assam considered that it was worth while examining this project, if it could be established definitely and with minimum investment possible on the part of the Government of Assam. As such a Committee was set up along with representatives of Industrial Finance Corporation Government of Bihar and Government of Assam and with representatives of major share-holders and creditors to find out the best way of rehabilitating the Company and the scheme was approved by the Hon'ble High Court of Calcutta on 4-2-70

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, for a point of information may I know from the Hon'ble Minister what is the meaning of practically new condition ?

Shri Mohammad Idris : (Minister) Sir, the new condition means which is new. Sir, this machinery was purchased in 1965 and there after it was not used. Therefore, it was stated as practically in new condition.

Then, Sir, the background of this case was published in a newspaper on the occasion of the foundation stone laying ceremony by the Prime-Minister of India on the 3rd October, 1970. The main points of rehabilitating are given below ;-

These are the points on which my friend Mr. Khound wants to know.

(1) The Government of Assam could get an industry by investing a cash amount of not more than Rs. 1·5 crores whereas a new Mill even for a 100 tonnes per day of paper and pulp would have cost some thing of the order of Rs. 20 crores.

(2) The shares of the existing share-holders would be reduced to 15 percent, the value at which the Government of Assam bought shares from the other share-holders and from the Industrial Finance Corporation.

(3) The sundry creditors would write off 50 percent in cash.

(4) The secured creditors would defer the repayment of principal till the company goes into production.

(5) The interest would be converted into equity capital by the secured creditors.

(6) Jogighopa would have a pulp plants of 120 tonnes per day and a Paper Mill of 90 tonnes per day, whereas Darbhanga will have a Paper Mill of 40-45 tonnes per day.

The points which have been raised by one of the Hon'ble Members have been printed and published in an audited balance sheet so that the various shareholders get an idea about the past history of the Company. The comments of the Board of Directors of the Company are also published therein. Due to some of the extra burdens which made the Company to go into liquidation, like demurrage charge, high transport cost, repair of machines lying in Bombay, fewsundry creditors and some of the administrative expenses, the entire equity capital of the Company had to be reduced by 85 percent. By this reduction the infractuous expenditure of the company prior to 1970 has been more than offset. In this reduction of capital, however, Government of Assam has not suffered in any way as the Government of Assam at the very beginning bought shares at 15 percent of their face value, thus keeping the purchase value of the shares absolutely in tact.

The existing machines are as good as new. However, as we are establishing an industry to manufacture pulp and paper in 1972, with machine supplied in 1963-65, it is imperative that these machines should be brought up to date in technology and performance. According to the specification both Bihar machine and Jogighopa machines have been drawn up in such a way that there is inter-changibility and effect of modernisation on both the plants. As such both the machines have incorporation in the form of modern technology and innovations. It is not a fact that one of the plants would be an old plant and the other

would be a new plant. The technical consultants are required in industry like this to obtain basic know-howwhich is not available in the country. However, due to development of consultancy in the country only the basic know how is brought from outside. Similarly, for supervision of erection and commissioning some foreigners have to be brought from outside the country. I can assure the Hon'ble Members that not only this Company but all other companies under the State Government control would minimise in every way the number of foreign personnel as technicians brought into the country so that the technical knowhow and skill available in the country are used to the miximum extent possible. However, whenever any foreign personnel because of his special skill and knowledge and experience has to be brought from outside the country, such personnel has to be paid fees which are prevalent in international market and these rates are standard rates and have to be paid with prior approval of Government of India who examine both the reasonableness of the fee and non-availability of such personnel within the country. Therefore, this is not a fact that Assam has arbitrarily fixed the remuneration.

Shri Dulal Chandra Khound : Sir, I want to know one thing from the Minister, in the agreement there is a provision for training of experts by the Consultants Sogee in France. May I know if anybody has been sent for training.

Shri Md. Idris, (Minister) : That is a different thing. So far as appointment of technical personnel is concerned, I have said that this has been done with the prior approval of the Government of India. As far as the Cachar Sugar Mill is concerned, it is a fact that the site of this Mill has now been changed from Durlavcherra, where the foundation stone was laid, to Chargola Refugee Camp site as the latter site now belongs to the Government and is also a better site in other way and involves lesser financial outlay. It is not a fact that this site would benefit any particular tea estate. This site was earlier under occupation of the refugee, Bangladesh refugee, and hence it is vacant and considered as site for this Mill.

An hon'ble member mentioned that the Employment Review Committee found that 80 per cent of the employees of Companies established by the State Government or in which State Government have shares

came from outside the State. But on a Scrutiny of the 2 reports of this Committee, no such finding could be located.

As already explained from time to time in this House, the Government are taking all possible steps to re-open closed industrial units. But it will be appreciated that in spite of the best of intentions and efforts, it is not always possible to re-open all closed units or to do it immediately. This has been the experience of other States also.

One of the hon'ble members stated that the O. N. G. C. has accumulated huge arrears on account of oil royalty. But this is not correct. The actual position is that a couple of lakhs of rupees might remain outstanding for a short period at any given time, pending verification and adjustment. (Voice: what is the amount and why these were not realised?) After all, royalties are realised after adjustment and verification of course, this has been delayed.

Sir, just now an hon'ble member has expressed his apprehension about the employment of the local boys. This is a matter of grave concern not only to the members of this House, but also to the people of Assam, Sir, I also share the anxiety of the hon'ble members that the young people and unemployed educated youths of our State must get employment in this petro chemical complex located at Bongaigaon. The hon'ble member has mentioned that training facilities for paper mill and also for Bongaigaon project should be planned. In fact, I have informed the House that we have approached the Government of India to inform us what sort of technical personnel they would need to man this industrial project at Bongaigaon. When we will be in receipt of the informations about the exact number of technicians, exact number of engineers etc, surely we will arrange plan training and other things accordingly, and the House will be taken into confidence about this information.

Sir, the hon'ble members will be glad to know that during this year we have asked the Assam State Electricity Board to make some payments against its dues to the Government and it is expected that in spite of its difficult financial position, the Board would make a

Sir, I take this opportunity to thank the hon'ble members for their helpful suggestions and look forward to their continued co-operation in our joint efforts for the development of our State.

Thank you Sir.

Shri Biswanath Upadhyaya : Sir, it appears from the statement of the Minister, Industries the site for the sugar mill at Cachar has been changed from Durlavcherra in Chargola. In this connection a few days back I met the Industries Minister and told him that on this issue a delegation wanted to meet him. The Minister agreed to meet the delegation. But before meeting the delegation how the Minister can say that the site has been finally changed ?

Shri Suranjan Nandi : On this matter I want to say something.

Shri Md. Idris, (Minister. Industries) : The Chief Minister will reply to this point. But no delegation has ever met me.

Mr. Speaker : The hon'ble members aware that we will sit up to 8 P. M. to-day with a tea break for half-an-hour. Now, I would request the hon'ble members, the members of the Press and the officers to proceed to Room No. 14 for tea.

The House stands adjourned till 5.15 P. M.

(Adjournment for Tea)

(After tea-break, the House reassembled at 5·15 p.m with Mr. Speaker in the Chair).

Shri Subhankar Singha : Mr. Speaker, Sir, To present budget with chronic deficit has had been rather a convention of the Government of Assam so long since independence. But it is Shri Sarat Singhajee, the Chief Minister in the capacity of Finance Minister or both, has revised the fiscal policy and adopted a policy so as to present the budget for the year, 1972-73 with less deficit. This is rather a turning point in the history of presentation of budget on the floor of the House of this Assembly since independence. The budget seeks to redeem the pledges given in the election menifesto by the leader. Apart from it, it seeks to design to set-up socialistic pattern of society in the State, even if the State is reported to have arrived at a stage of bankruptcy. This is why I cannot but congratulate Shri Singhajee on such kind of presentation of budget

even in the crisis of finance very tactfully. The pledges given by the Congress on the eve of election in its election menifesto are many. Chief among them are to eradicate poverty, to fight out corruption and to provide the unemployed youths with the opportunities of jobs. But this problem when sought to be faced up, poses some challenges; but practically if they are sought to be faced up, not difficult at all. No problem is beyond solution. If, we, the legislators work unitedly, go ahead with unity and harmony. At the very outset, all the problems should be tackled in respect of providing jobs to the unemployed youths. I will dwell on some wretchedness in respect of P W D employees. Much has been dwelt on this issue; I have got nothing new in it; still it is nothing but a re-iteration. Some 14,000 employees have been retrenched. Does it mean - to provide the youths with employment, instead of providing employment, it means retrenchment? Mr. Speaker, Sir, I want to analyse the meaning of the term-'Garibi Hatao'. It be meant in two ways —to eliminate poverty from the world or to drive the poor out of the world. Either of these two is right. But I am sure and I am confident of it that as our leader who is well-intentioned and who is very much interested in the modification of the fiscal policy, that problem will be faced up very easily. In addition to that, the condition of the tea gardens is very wretched. There is a tea garden in my constituency, that is, Lakhipur Tea Estate. Probably, our Labour Minister is aware of the fact that tea garden which was disposed to one Silcharian named Nilu Chowdhury by Lal Mohan Bhattacharjee of Calcutta about two years back, that garden is managed neither by the proprietor nor by the INTUC, Silchar Branch; that is being run by the labourers, a cooperative Society being formed there. Can I draw the attention of the Government of Assam, the Labour Minister in particular, so as to kindly look into the matter so that these wretched labourers as well as the tea garden it self can be saved from the clutches of poverty. I happened to make tours in my constituency. The situation of tea garden is very wretched. It is worth mentioning a bit more, The tea garden labourers live on fruit unripe rather they take meals once a week. Whatever expenditure has been

incurred in connection with development of tea garden in Cachar, even 5% of the same has not been spent for the development of the tea garden workers. Mr. Biswanath Upadhaya has drawn the attention of the House so as to get their position developed through the ceiling of land lying at the disposal of the proprietors of the garden. I find most of the garden disposed of to others. The dwellers of the tea garden did not get liberty to take settlement of this land. I think, the Government is aware of it. Can I appeal to the Government to see that the lands, lying at the disposal of the tea gardens, in surplus, are brought under the ceiling Act and settled with the tea garden labourers. In the meantime, cooperative societies being formed for that ? one thing more, which is very peculiar; that is, in the days of democracy, these gardens get no benefit of Panchayat Act. is yet to be extended in the garden area. So may I request the Panchayat Minister to kindly look into the matter so that they can exercise their adult franchise in the realm of Panchayati Raj ? The next item on which I want to dwell is agriculture. Many hon'ble members have dwelt on the matter but I want to put forward a new suggestion to the hon'ble members and that is to get agriculture, linked up with industry. In the speech of the hon'ble Chief Minister, he has mentioned that 70% of the people are cultivators but some say that it is 90%. However, doctors differ. Still then I want to say that ours is an agricultural State. Unless and until agriculture progresses the province cannot progress. Some of my hon'ble friends from the Assam valley requested the Government to take preventive measures for saving the area from drought. I am a man from flood affected area. The Agriculture Minister was kind enough to make a peep into our area and he too had the pleasure say in sonai Development office Kasluim tiulah to help for protection of the area from flood and I and Mr. Nurul Haque Choudhury, MLA, had taken him to Kaptanpur Haor. Both Sonai and Lakhipur, constituencies are flood affected areas. If preventive measures for the protection from flood of these arears are taken, I can boldly say, and none of the Cachar MLAs can challenge it, that no food problem for Cachar will be there. Beginning from 1955 on each of the E&D Ministers has assured that sluices over Gorgori, Gakhara and Hakchur Khals

will be constructed and accordingly the proposals are under active consideration. Of course, administrative and technical sanctions are yet to be received though detailed estimates for Rs. 18, 37, 696.50P were prepared by the Silchar F. C. &I. Division. In respect of education, Sir, I being a teacher, want to dwell on the matter. In the matter of education, less fund has been allotted for the L. P. school. Unless children are channelised in the proper way in the primary stage, nothing can be done in the colleges. The Education Minister has been pleased enough to provide budget for givi g deficit grant to non-deficit colleges but not for non-deficit high school, nor for M. E. school. I had been a Headmaster of a certain non-deficit high school for about 12 years without having anything from the school. I have bitterest experince in regard to it. Therefore, may I request the Education Minister to look into the matter. Manipuri education has been introduced in Cachar since the year 1956 but no teacher has been allotted for the expansion of Manipuri education. How can the Manipuri schools be run ? when the Manipuri schools are run by general teachers who do know Manipuri language. Khasi and Mizo brothers have got a chance to offer own language because Khasi and Mizo languages have been made optional. Our Manipuri language was recognized by the Calcutta University long before these languages were recognised. To include in A. P. S. C. as optional subjects in the Assam public service Commission Examinations solicited I agree with Mr. Narzary when he says that these backward and tribal communities are oppressed but still then, I have got faith in the leadership of Sinhaji.

Mr. Speaker : Shri Lilakanta. Das

শ্ৰীলীলা কান্ত দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় বিত্তীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বৰ্ত্তমান দেশৰ পৰিস্থিতিত বাইজৰ আগত যিখন বাজেট দাঙি ধৰিলে তাৰ বাবে মই তেখেতক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছো। তেখেতৰ এই বাজেটখন এখন অনুভুতিশীল বাজেট, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা আমি আশা ৰাখিছো ভৱিষ্যত অসমৰ আৰ্থিক অৱস্থাই অসমীয়া জাতিৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা স্পষ্ট কথা যে অসমৰ থলুৱা মানুহক যদি এটা সু-চিন্তাৰ মাজেৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাজায় তেতিয়া হলে ভৱিষ্যত অসমৰ মানুহৰ স্থান নাইকীয়া হব পাৰে। সেই কাৰণে মই কব খুজিছো অসমৰ বাজেটৰ যি

ব্যৱস্থা এই বিত্তীয় পৰিস্থিতিত সেই ব্যৱস্থাই অসমৰ থলুৱা মানুহৰ প্ৰকৃততে আজি পৰিস্থিতি হিতসাধন কৰা হোৱা নাই। এইটো কথা ঠিক যে ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতি উন্নত কৰাৰ অৱস্থা যেতিয়ালৈকে আহি নপৰে তেতিয়ালৈকে অসম চৰকাৰে গাওঁঅঞ্চলৰ মানুহৰ উপকাৰ সাধন কৰা সম্ভৱ-পৰ নহয়। অসমৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত কৰিবৰ কাৰণে মই যোৱা অধিবেশনৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত কৈছিলো আৰু পৰামৰ্শ আগবঢ়াওঁ যে আমাৰ অসমত যিথিনি শিল্প আছে বিশেষকৈ চাহ শিল্পই অসমৰ মাটি দখল কৰি থৈছে আৰু এই চাহ শিল্প সম্পূৰ্ণ ভাবে অসমৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰা অসম চৰকাৰৰ প্ৰধান কৰ্ত্তব্য বুলি মই ভাবো। লগতে অসমত থকা সকলো চিনেমা হ'ল জাতীয়কৰণ কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমান আমাৰ যি গনতান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থা সেই গনতান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি আমাৰ যি বিত্তীয় ব্যয় সংকোচন নীতি অবলম্বন কৰা হৈছে সেই নীতি সকলো ক্ষেত্ৰতে গ্ৰহন কৰা প্ৰয়োজন। বিশেষকৈ আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ যিসকল কৰ্ম্মচাৰী আছে সেই সকলৰ দৰমহাৰ এটা নিৰিখ কৰি দিয়াৰ প্ৰয়োজন বুলি মই ভাবো। সেই কাৰণে আমাৰ ৰাজ্যৰ নিম্নতম ২৫০.০০ টকা আৰু উচ্চতম ১৫০০.০০ টকাৰ ভিতৰত দৰমহা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাটো এটা প্ৰধান কৰ্ত্তব্য বুলি মই ভাবো। তাৰ পিচত আমাৰ যি সকল উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ কৰ্ম্মচাৰী আছে সেই সকল কৰ্ম্মচাৰীৰ কাৰণে চৰকাৰে যি বাস-গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰিব লগীয়া হয়, সেই বাসগৃহ নিৰ্ম্মাণত বিশেষকৈ নতুন ৰাজধানীৰ ক্ষেত্ৰত সম্পূৰ্ণ এটা গণতান্ত্ৰিক ভিত্তিত সাধাৰণ ভাবে চৰকাৰী বাস গৃহ নিৰ্ম্মাণ কৰাৰ ব্যৱস্থা লব লাগে। মই এটা উদাহৰণ দি কওঁ যে ঘিলামৰা ই এণ্ড ডিৰ এচ ডি অ'ৰ যিটো চৰকাৰী থকা ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিলে প্ৰায় পইসত্তৰ হেজাৰ টকা খৰচ কৰি সজা হয়, যদি এজন মানুহ থাকিবৰ কাৰণে প্ৰায় পইসত্তৰ হেজাৰ টকা খৰচ কৰা হয়, ইয়াৰ বাদেও তেওঁলোকৰ চকিদাৰ, পিয়ন, মালি আদিৰ কাৰণে বেলেগ খৰচ কৰিব লগীয়া হয়, এনে ব্যৱস্থা আমাৰ গনতান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থা হব নোৱাৰে। আজি এইটোৱেই আমাৰ দেশৰ প্ৰধান কেৰোণ হৈছে। আমি আজি সমাজবাদৰ কথা কৈছো। আমাৰ কৰ্ম্মচাৰী সকল সম্পূৰ্ণ আমোলা তান্ত্ৰিক। কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ চৰকাৰী বাস-গৃহ বিলাক সাধাৰণ ভাবে নিৰ্ম্মাণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰি তাৰ পৰা সঞ্চয় কৰাৰ ব্যৱস্থা

তাৰ পিচত অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি মই এই চেগতে মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে অসমৰ ভিতৰত উত্তৰ লক্ষীমপুৰ জিলাখন যোৱা ২৫ বছৰে চৰকাৰে অৱজ্ঞা কৰি আহিছে। বিভিন্ন ৰাজেত মঞ্জুৰীত যোৱা ২৫ বছৰৰ ভিতৰত লক্ষীমপুৰ জিলাখনৰ ব্যবে কি কি কাম কৰিছে ?, কি কি উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে ? সিয়েই সম্পূৰ্ণ প্ৰমান কৰি দিব। দুখৰ বিষয় লক্ষীমপুৰ জিলাখনৰ কাৰণে আজি পৰিমিত চৰকাৰে কোনো আঁচনি কৰা নাই। যোৱা ২৫ বছৰৰ ভিতৰত কেইবাগৰাকী মন্ত্ৰীয়ে মন্ত্ৰীত্ব কৰি গল, কিন্তু বহুত জনেই ধেমাজী মহকুমা দেখি নাপালে। আজি এই বিষয়ে কেইবাজনো সদস্যই অভিযোগ কৰিছে; মই সুখী হৈছো যে মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীসিংহ ডাঙৰীয়াই লক্ষীমপুৰ জিলাখনৰ কথা ভাল ভাবে অনুভৱ কৰিছে, তেনেকৈয়ে যাতে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জিলাখনৰ যাতায়াত বাননিয়ন্ত্ৰণ, কৃষি, উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত ভাবে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা হাতত লয় আৰু অসমৰ সকলো জিলাৰ ভিতৰত পিচপৰা লক্ষীমপুৰ জিলাখনক আগবঢ়াই নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব। লক্ষীমপুৰ জিলাৰ বিৰোধী পক্ষৰ এগৰাকী সদনৰ সদস্যই বৰ্ত্তমান লক্ষীমপুৰ জিলালৈ সাত জন মন্ত্ৰী ভ্ৰমনত যোৱাৰ কাৰণে অভিযোগ কৰাত মই অতিশয় দুঃখীত হৈছো। এই সীমান্তৱৰ্ত্তী জিলাখনৰ সকলো পৰিস্থিতি বুজ লবৰ কাৰণে ৰাজ্যৰ সকলো মন্ত্ৰী এই জিলালৈ যোৱাটোহে মই দাবী কৰো। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে লক্ষীমপুৰ জিলাৰ কথা ভালকৈ অনুভৱ কৰি শিক্ষা, কৃষি, বাননিয়ন্ত্ৰণ, যাতায়ত, উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াই নিব বুলি আশা কৰিলো। লক্ষীমপুৰত যাতায়তৰ অৱস্থা জৰাজীৰ্ণ। লক্ষীমপুৰৰ মানুহে শিৱসাগৰ, ডিব্ৰুগড় আৰু যোৰহাটৰ লগত যোগাযোগ কৰিবলৈ বাবিধা কি সমস্যা হয়, তাক মন্ত্ৰীসকলে ভালকৈ জানে। লক্ষীমপুৰ জিলাৰ উন্নয়ণৰ ক্ষেত্ৰত কৃপনালি নকৰি সীমান্ত জিলা হিচাবে সকলো কালৰ পৰা ৰক্ষণা-বেক্ষণৰ ব্যৱস্থা হাতত লব বুলি আশা কৰিলো।

ৰঙ্গিয়া আৰু চিলাপথাৰলৈ যিটো ৰেল লাইন চলিছে— সেইটো কেনে ধৰণে চলিছে আৰু পৰা কি কাম হৈছে সেইটো মনোযোগ দিবনে ? কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ এই লাইনটোৰে স্থানীয়লোকে বিশেষ একো সুবিধা পোৱা নাই অসমীয়া মানুহৰ অভিযোগ দুৰ কৰিবৰ কাৰণে এই লাইনটো খোলা নাই। লিকাবালিলৈ মিলিটেৰী সকলৰ অন্যান্য বস্তু যোগানৰ কাৰণেহে খোলা হৈছে। এই লাইন টা খুলিলে যদিও কোনো অসমীয়া মানুহে তাত চাকৰি আদি পোৱা নাই। তাৰোপৰি ৰেলৰ ডবাৰ অৱস্থা ভাল নহয় আৰু সেইদিনাৰ ট্ৰেন ...

কোনো প্ৰচেষ্টা কৰা নাই। জনসাধাৰণৰ লগত সময়ৰ খাপ খোৱাকৈ এই লাইনত ৰেল চলাচল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।

আনহাতে উজনি অসমত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং এখন দিয়াৰ সম্পৰ্কত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তথা অসম চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব আছে— কিন্তু কোনেও গুৰুত্ব দিয়া নাই। উজনি অসমত উত্তৰ পাৰ আৰু দক্ষিণ পাৰ সংযোগ কৰাৰ দায়িত্ব দুয়োটা চৰকাৰৰে আছে। উজনি অসমত ব্ৰহ্মপুত্ৰখন বহল। তথাপি অসম চৰকাৰে ইচ্ছা কৰিলে নিশ্চয় চৈখোৱা ঘাটত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং সজাৰ এটা উপায় উদ্ভাৱন কৰিব পাৰে। কিন্তু এই সম্পৰ্কে বাজেটত কোনো উল্লেখেই নাই। বৰ দুখৰ বিষয় অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতি সকলক আজিও উন্নত জাতি বুলি কোনেও কব নোৱাৰে। আনহাতে গৰীবি হটাওৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এই অনুসূচীত জাতি বিলাকৰ উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষ আঁচনি যুগুত কৰাৰ প্ৰয়োজন। আমি মহীশূৰ, হাৰিয়ানা তথা ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্য বিলাকত দেখিছো— তেখেতসকলে অনুন্নত অঞ্চলবিলাক উন্নতি কৰিবৰ কাৰণে ২৭৫ ধাৰাৰ ওপৰিও ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা আৰু কিছুমান ওপৰঞ্চি কাৰ্য্যসূচী হাতত লয় আৰু সেইদৰে পিচপৰি থকা অঞ্চল বিলাক উন্নত কৰিছে। গতিকে আমাৰ ৰাজ্যতো এই ২৭৫ ধাৰাৰ বাহিৰেও আৰু বিশেষ ধৰণৰ কাৰ্য্যসূচী হাতত লৈ পিচপৰা সমাজ আৰু অঞ্চল বিলাক উন্নত কৰিব লাগে। কবলৈ গলে আমাৰ চৰকাৰে আজি এই অনুসূচীত জাতি জনজাতিৰ কাৰণে একোৱেই কৰা নাই। আনকি ২৭৫ ধাৰাত যিবিলাক আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হয় সেই বিলাককো কাৰ্য্যকৰী নকৰে। ইয়াৰ হিচাব যদি দাখিল কৰা যায়, তেন্তে তাতেই সকলো প্ৰমাণ পোৱা যাব। তাৰোপৰি আমাৰ ৰাজ্যত অনুসূচীত জাতিৰ কাৰণে যিবিলাক অৰ্থ খৰছ কৰা হয়, সেইবিলাকো উচিতমতে খৰছ নকৰে।

১৯৭০ - ৭১ চনত অনুসূচীত জাতিৰ কাৰণে যি টকা মঞ্জুৰী কৰা হৈছিল, সেই টকা সেই চনৰ ৩১ মাৰ্চ্চতেই বিভাগীয় চেক্ৰেটৰীয়ে ড্ৰ কৰি লৈ গৈছে আৰু এতিয়ালৈকে সেই টকা কতো ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাই। অনুসূচীত জাতিৰ কল্যান সাধনৰ কাৰণে যাৰ নামত টকা উলিয়াই নিলে তেওঁক সেই টকা দিয়া হোৱা নাই আৰু ৰাইজকো বিতৰণ কৰি দিয়া নাই। আনফালে তেনেধৰণে কৰিলে আজি যিটো ধ্বনিৰে চৰকাৰে গৰিবী হটাও বুলি কৈছে, সেইটোৰ কোনো মূল্য নাথাকিব আৰু ই সম্পূৰ্ণ ভিত্তিহীন হৈ পৰিব।

... মঞ্জুৰ কৰা টকা ১৯৭১-৭২ চনতো কিয় পোৱা হোৱা নাই।

এইবিলাক কেনেধৰণে খৰছ হৈছে সেইবিলাক চৰকাৰে অনুসন্ধান কৰিছে নেকি? গতিকে পিচপৰা অনুসূচীত জাতিৰ উন্নতি কৰিবৰ কাৰণে অনুসূচীত জাতিৰ কল্যানৰ কাৰণে এটা সুকীয়া দপ্তৰ খুলিব লাগে আৰু তাত অনুসূচীত লোকক নিয়োগ কৰিব লাগে। তেনেকৈ নকৰিলে অনুসূচীত জাতিৰ কোনো দিনে কল্যান সাধন কৰা নহব। বৰং সকলো নষ্ট কৰাহে হব। সেই কাৰণে সৰ্ব্বশেষত মই এই বিষয়টো মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰি অধ্যক্ষৰ আজ্ঞা অনুযায়ী মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীমতী ৰেবতীবালা দাস: অধ্যক্ষ মহোদয়, ৫ জুনত আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট ডাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। তেখেতে প্ৰায় ১১ কোটি ৮০ লাখ টকাৰহে ঘাটি বাজেট পেচ কৰিছে। অন্যান্য বছৰৰ তুলনাত এইবছৰৰ ঘাটি মাত্ৰ এক তৃতীয়াংশহে। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যি ১৫ জনীয়া মন্ত্ৰীসভা গঠন কৰিলে তাৰ বাবে তেখেতক ওলগ জনাইছো। কিন্তু মহিলা সদস্যৰ সংখ্যালৈ লক্ষ্য কৰি মন্ত্ৰীসভাত মহিলাৰ সংখ্যা বঢ়াব বুলি আশা কৰিলো। সমবায় বিভাগৰ বিষয়ে দুষাৰমান কওঁ, সমবায় আন্দোলনটো জনপ্ৰিয় কৰিব কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে আজি যিটো ব্যৱস্থা কৰিছে সেইটো অতি উপযুক্ত হৈছে এই কাৰণেই যে শিক্ষাৰ শিতানত যেনেকৈ ওৱৰকচ'প আৰু চেমিনাৰৰ যি ব্যৱস্থা কৰিছে সমবায় আন্দোলন এই ওৱৰক চ'প আৰু চেমিনাৰৰ ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা সমবায়ৰ আন্দোলন আগবাঢ়ি যাব পাৰিব। স্কুলৰ পৰা কলেজ পৰ্য্যায়লৈকে সমবায়ৰ পাঠ্যক্ৰমৰ ব্যৱস্থা কৰিলে আমাৰ ৰাইজ সমবায় মুখি হব আৰু গনতান্ত্ৰিক অৰ্থনীতিত সহায় কৰিব। অৱশ্যে সমবায় আন্দোলনৰ কথা কলে গুৱাহাটীৰ সহায়িকাৰ কথা উলেখ কৰিব পাৰে। মই ভাবো যে চৰকাৰৰ বিষয় ববীয়া সকলৰ অনভিজ্ঞতাৰ কাৰণেহে সহায়িকাৰ এনে লোকচান হবলৈ পালে। সেই কাৰণেই সমবায় আন্দোলনৰ প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা ৰখাটো মই বিচাৰো তাৰ পিছত ৰেছমৰ সংক্ৰান্তত কওঁ যে ৰেছমৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ সুখ্যাতি আছে। কিন্তু আজি এই শিল্প লুপ্ত প্ৰায় হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। আজি অসমৰ আপুৰুগীয়া বস্তু, এই বস্তুৰ চাহিদা আছে। মুগাৰ যিটো লাহা সেইটো বাহিৰলৈ যোৱাৰ কাৰণে আমাৰ অসমীয়া শিপিনী সকলৰ ক্ৰমান্বয়ে নিবনুৱা হৈ যাবলৈ ধৰিছে গতিকে মই মুখ্য মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে এই মুগা লাহা বিলাক যাতে বাহিৰলৈ যাব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে

* Speech not corrected

চৰকাৰে অতি সোনকালে বিশেষ ব্যৱস্থা লব লাগে। ইয়াৰ কাৰণে এটা কমিশ্যন কৰি হলেও চৰকাৰে ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে। কিয়নো এই মুগাৰ লাহা বিলাক বিদেশলৈ গুচি যোৱাৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াত মুগা কাপোৰৰ মূল্য বেচি হৈ গৈছে ফলত মুগাৰ কাপোৰ ৰবৰ কাৰণে আমাৰ মহিলা সকল অসুবিধাত পৰিছে আৰু মুগাৰ কাপোৰৰ দাম যেনেদৰে বাঢ়ি গৈছে তাৰ ফলত মানুহে মুগাৰ কাপোৰ কিনিব নোৱাৰা হৈছে। সেইকাৰণে আমাৰ চৰকাৰক এটা কমিশ্যন বহুৱাই হলেও ইয়াৰ তদন্ত কৰিবলৈ মই পৰামৰ্শ আগবঢাইছে এই কাৰণেই যে আমাৰ অসমীয়া শিপিনী সকলৰ ৰেচম শিল্পটো যাতে বিলুপ্তি নহয়।

তাৰ পিচত কৃষিৰ-পামৰ কথা কওঁ যে আমাৰ যিসকল শিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা আছে তেওঁলোকক কৰ্ম্মসংস্থান দি সহায় কৰাৰ কাৰণে সামুহিক প্ৰশিক্ষন আৰু অভিজ্ঞতা সাপেক্ষে এই পাম বিলাক তেওঁলোকক গতাই দিবলাগে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক দাবী কৰিছো যে আমাৰ চৰকাৰী মাটি বিলাকত সমবায় ভিত্তি কৃষি পাম বঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে বেচি লাভবান হোৱা যাব। আৰু তেওঁলোকক ব্যক্তিগতভাৱে মাটিৰ মালিকীস্বত্ব নিদিয়াৰ ফলত সেই নিবনুৱা সকলো উপকৃত হব আৰু কিছুমান জাতীয়পামৰ যোগেদি আমাৰ গনতান্ত্ৰিক অৰ্থনীতিকো সহায় কৰি যাব পাৰিব। আজি নিবনুৱা বুলিলে আমাৰ শিক্ষিত শ্ৰেণীটোয়েই নপৰে প্ৰত্যেক জন মাননীয় সদস্যই যদি নিজৰ নিজৰ সমষ্টিৰ মানুহৰ ঘৰে ঘৰে ঘূৰি এটা সমীক্ষা চলাই তেনেহলে দেখিব যে প্ৰায় শতকৰা ৮০ জন নিবনুৱা বৃদ্ধি হৈছে। শিক্ষা আৰু জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বেচিকৈ টকা ধৰা হোৱা নাই। এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো যে আমাৰ গোটেই জাতিটো জীয়াই ৰাখিবলৈ হলে আমি স্বাস্থ্য আৰু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাধান্যতা দিব লাগিব। এটা জাতি শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্য নোহোৱাকৈ উন্নতিৰ পথত আগুৱাই যাব নোৱাৰে আৰু বিজ্ঞান সন্মত ভাৱে আমি আগবাঢ়ি যাব লাগিব। অকল বিত্তীয় অৱস্থাটোকে সংকোচন কৰি ক্ষান্ত থাকিব নালাগে। আমাৰ যিবিলাক অনাদায়ী কৰ আছে সেই বিলাক আদায় কৰিবৰ কাৰণে যেন চৰকাৰে চোকা দৃষ্টি লয়। তাৰ পিছত মদ নিবাৰনীৰ সংক্ৰান্তত কওঁ যে বহুতো মাননীয় সদস্যই এই আইন বলবৎ নকৰি উঠাই দিবলৈ কোৱা কথাটো মই ঘোৰ বিৰোধিতা কৰিছো কিয়নো এই আইনখন বলবৎ কৰোতেই ৰাইজে যিখিনি শান্তিত থাকিব পাৰিছিল সেই খন উঠাই দিলে ৰাইজৰ সেইকন শান্তিও নাইকীয়া হৈ যাব।

(হাঁহি)

ইয়াৰ যুক্তি আছে গুৱাহাটীৰ উজান বজাৰত গলেই আপোনাসকলে দেখা পাব যে তাত যিবিলাক দোকানত লুকুৱাই চুৰ কৰি মদ ৰাখিছে তাত আমাৰ সৰু সৰু লৰাছোৱালী বিলাকে খাবলৈ সুবিধা পাইছে। কিন্তু যেতিয়া খোলা ভাৱে এই মদৰ প্ৰচলন কৰি দিয়া হব তেতিয়া আমাৰ লৰাছোৱালীয়ে এতিয়াৰ দৰে গোপনে মদ খোৱাৰ পৰিবৰ্ত্তে খোলা ভাৱে জেপে জেপে মদৰ বটল লৈ মদ খাই ঘূৰি ফুৰিব পাৰিব। মহিলা সকলৰ মাজত এতিয়া অসন্তুষ্টি ভাবৰ সৃষ্টি হৈ আছে। গতিকে যেতিয়া খোলা ভাৱে মদৰ প্ৰচলন কৰিব তেতিয়া কোনোবাই কিবা কলেও; "আমাৰ ওপৰত কাৰো অধিকাৰ নাই" বুলি কব পাৰিব। গতিকে এই বিলাক আনুষংগিক কাৰণতে মই মদৰ প্ৰচলন বন্ধ কৰাৰ বিৰোধিতা কৰিছো। চৰকাৰক মই সতৰ্ক কৰি দিব বিচাৰিছো চৰকাৰৰ সকলো বিলাক বিভাগতে কম বেচি পৰিমানে কিছুমান দুৰ্ব্বলতা আৰু দুৰ্নীতি আছে। কিছুমান শ্লোগানৰ দ্বাৰাই কেৱল দুৰ্নীতি নিবাৰণ কৰিব নোৱাৰি। এই ক্ষেত্ৰত হাতে কামে কাম কৰিব লাগিব আৰু চৰকাৰকো সহায় কৰিব লাগিব। বিশেষকৈ চৰকাৰৰ অজ্ঞাতে গুপ্ত ভাৱে কৰা কাম বিলাকত দুৰ্নীতি নিবাৰণ কৰাৰ কাৰণে আমি নিজে আগ ভাগ লব লাগিব। আজি বহুতো ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে আনে কিছুমান দোষ কৰিলেও সেইবিলাক আগতে দেখুৱাই নিদিয়ে ভয়ত। ফলত তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সেই কামটো হৈছে বুলি বাধ্য হোৱা যায়। এনেকুৱা সৰু সৰু কিছুমান কাম কৰি সমাজখন বিষাক্ত হৈ পৰিছে। এই বিলাক দুৰ্নীতি গুচাবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰাতো কেৱল মন্ত্ৰী সকলৰেই কৰ্ত্তব্য নহয় দেশৰ প্ৰত্যেক জন নাগৰিকৰেই কৰ্ত্তব্য। এই খিনিকে কবলৈ সুযোগ দিয়াৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাই মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীচন্দ্ৰ বাহাদুৰ চেত্ৰি: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ৫ তাৰিখে মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৭১।৭২ চনৰ কাৰণে যি খন বাজেট পেচ কৰিলে তাৰ বাবে তেখেতক আন্তৰিকতাৰে অভিনন্দন জনাইছো। আপোনালোকে জানিছেই যে ১৯৭১।৭২ চনৰ বাজেটত ঘাটি আছিল ৩২ কোটি ৪১ লাখ আৰু ১৯-৭০।৭১ চনত ৪২ কোটি ৮২ লাখ ভাৱমানে বিগত ২টা বছৰৰ তুলনাত এই বছৰৰ ঘাটিৰ সংখ্যা কম। অন্যান্য অনুন্নত ৰাজ্যত ঘাটি হোৱা স্বত্বেত্ত তেওঁলোকৰ উন্নয়ন অব্যাহত থকাৰ কাৰণে সেই উন্নয়নৰ লগত আমাৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ সমতা ৰক্ষা কৰিবলৈ আমাৰ ঘাটি হোৱা টকাতো ৰাহী কৰিবলৈ যি প্ৰচেষ্টা চৰকাৰে

* Speech not corrected

হস্তান্তৰিত লৈছে সেই বিষয়েহে মই কবলৈ বিচাৰিছো।

আজি আপোনালোকে সকলোৱে জানে যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা আমি পাবলগীয়া আগধন আৰু ঋণ আগতে যি পাইছিলো এতিয়া সেইটো বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে যে পাঁচ কোটি টকাতকৈ বেছি নিদিয়ে। বৰ্ত্তমান আমাৰ ধাৰ হৈছেহি চাবিশ এক কোটি টকা। ইতিমধ্যে আমাৰ ৰাজহৰ পৰা মাত্ৰ চল্লিশ কোটি টকা আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পোৱা চল্লিশ কোটি টকা এই মাখোন আশী কোটি টকা হয়। ইয়াৰ বাবেই আজি আমাৰ কৰ্ম্মচাৰী কৰ্ম্মচ্যুত হৈছে আৰু আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। সেই গতিকেই আজি গতানুগতিক বাজেট এখন দাঙি ধৰাৰ পৰা সিংহ ডাঙৰীয়াই হাত সাৰিব পৰা নাই। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ওপৰত অসমৰ জনসাধাৰণৰ সম্পূৰ্ণ আস্থা আৰু বিশ্বাস আছে গতিকে আমাৰ অসমৰ সকলো প্ৰকাৰে পিচপৰি থকা অঞ্চল বিলাক সেই মানুহ খিনিয়ে যাতে সা-সুবিধা পায় সেইটো চাব লাগিব। নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত নিৰ্ব্বাচনী শ্লোগান হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা নিবনুৱা সমস্যা হতাও, গৰিৱী হতাও, অন্যায় হতাও আদি ব্যৱহাৰ কৰি আমি নিৰ্ব্বাচিত হৈছো। গতিকে এতিয়া সেই কাম কৰিবলৈ আমি যত্নপৰ হব লাগিব। মই কেইটামান পৰামৰ্শ দিবলৈ ওলাইছো। বেছি কথাও নাজানো গতিকে কেইটামান মাত্ৰ কথা কম। যদিও বাজেটত নতুন কোনো কৰ-কাটল লগোৱা নাই তথাপি ইয়াত কৰ-কাটল লগোৱাৰ আভাষ পোৱা হৈছে গতিকে মই এতিয়াই কৈ থৈ দিলো যেন এই কৰৰ বোজা দুখীয়া ৰাইজৰ ওপৰত নপৰে তাৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ জনালো। দ্বিতীয়তে আমাৰ যি তেৰ কোটি পাঁচ লাখ অনাদায়ী টকা আছে সেইখিনি আদায় কৰিবলৈ মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ যোগেদি অনুৰোধ জনালো। এই বিষয়ত এটা সুব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো। কৰ আৰু শুল্কৰ এটা বুজন সংখ্যক অংক আমাৰ ৰাজহৰ ভঁৰাললৈ আহিলে আমি ৰাজহৰ ক্ষেত্ৰত বহুত খিনি টনকিয়াল হব পাৰিম। দুই এজন কৰ্ম্মচাৰীয়ে কৰিব পৰা কামটো পাচ জনে কৰিব লগীয়া হৈছে আৰু পাচজনীয়া দলে কৰিব পৰা কাম আদিৰ কাৰণে ১২ জন লোকৰ দৰকাৰ হৈছে। তেনে ক্ষেত্ৰত অফিচত কাম কৰা লোকসকলৰ পাৰদৰ্শিতা নিশ্চয় কমিছে। গতিকে পাৰদৰ্শিতা বঢ়াবলৈ হলে উপযুক্ত জাতীয় চৰিত্ৰৰ দৰকাৰ। আকৌ উপযুক্ত জাতীয় চৰিত্ৰ গঠন কৰিবলৈ হলে শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। বৰ্ত্তমান শিক্ষা মন্ত্ৰী শিক্ষা বিভাগত আগতে কাম কৰা লোক গতিকে তেখেতৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ থকা যেন পাইছো, আশা কৰো তেখেতে শিক্ষা নীতিৰ

আমূল পৰিবৰ্ত্তন কৰি জাতীয় চৰিত্ৰ গঠন কৰিব পৰা বিধৰ শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ১২ বছৰীয়া আৰু ক'ৰ টায়াৰ চিচ্‌টেম লৈছে কিন্তু মই কওঁ মোৰ বোধেৰে ফাইভ টায়াৰ চিচ্‌টেম কৰাটোহে ভাল হব। প্ৰাইমাৰী স্তৰৰ আগতে প্ৰি-প্ৰাইমাৰী স্তৰ এটা কৰিলে ভাল হয় বুলি ভাবো। তেতিয়া হলে বেছি ক্ৰিয়েটিভ কৰি আমাৰ লৰা সকলক গঢ়ি তুলিব পৰা হব। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেত)

যদিও শিক্ষা বিভাগত বহু কেইজন সদস্যই কৈছে তথাপি এই প্ৰাথমিক স্তৰটোৱেই অৱহেলিত অৱস্থাত আছে। গতিকে ইয়াৰ প্ৰতি চকু দিবলৈ শিক্ষা-মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। এই স্কুল বোৰত এক ডেৰশ লৰা-ছোৱালীৰ মাজত মাত্ৰ ২-১ জন শিক্ষকহে মাথোন। গতিকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কোৱানটিটি কৰিবলৈ হলে এইবিলাক বিষয়লৈ চাব লাগিব। আমাৰ বৰ্ত্তমান সময়ত দৰকাৰ হৈছে কোৱালিটিৰহে, কোৱানটিটিৰ দৰকাৰ নাই।

ইয়াৰ পিচত মই দুৰ্নীতিৰ কথা কেইআষাৰমান কব খুজিছো। দুৰ্নীতিৰ লগত জাতীয় চৰিত্ৰ নিহীত হৈ আছে। গতিকে এই জাতীয় চৰিত্ৰ গঠন কৰিব নোৱাৰিলে দুৰ্নীতি কেতিয়াও দূৰীকৰণ হব নোৱাৰে। এই জাতীয় চৰিত্ৰৰ অভাৱত আমি দেখিছো দুৰ্নীতি সকলো স্তৰতে শিপাইছে। এই দুৰ্নীতি যদি ওপৰৰ স্তৰৰ পৰা নাইকীয়া কৰিব পাৰি তেনেহলে তলৰ স্তৰৰ পৰা আপোনাআপোনি আতৰি যাব। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ সজাগ হোৱা উচিত।

(সময়ৰ সংকেট)

মোৰ আৰু অলপ কবলগীয়া আছে। দলং সম্পৰ্কে আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে কৈছে যে শৰাইঘাটত দলং হ'ল, যোগীঘোপা আৰু শিলঘাটতো হব লাগে। কিন্তু বহুত দিনৰ আগতে প্ৰস্তাৱ পাচ কৰা হৈছিল যে আপাৰ আসামত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং হলে তিনচুকীয়া আদিৰ পৰা মুৰকংচেলেকলৈ যোৱা যথেষ্ট সুবিধা হয়। এইখিনি ঠাই যাতায়াতৰ ফালৰ পৰা এতিয়াও বহুত পিচপৰি আছে।

(সময়ৰ সংকেট)

পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কৃষি আৰু উদ্যোগত বিশেষ জোৰ দিবলৈ চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীকন্দৰ্প কুমাৰ দাস ঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, কিন্তু বিভাগৰ দায়িত্বত থকা মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যি বাজেট দাঙি ধৰিছে—এই বাজেটত ঘাটি দেখুৱা হৈছে

* Speech not corrected

যদিও কোনো নতুন কৰ নলগোৱাত সুখ পাইছো। এই ঘাটি পুৰাবৰ কাৰণে কোনো নতুন কৰ নলগোৱাকৈ যিবিলাক অনাদায় কৰ পৰি আছে প্ৰায় ১৪ কোটি এইবোৰ আদায় কৰি ৰাইজৰ উন্নয়নত খটাব পৰা যায় তাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে বাজেট বক্তৃতাত এখন শ্ৰেণীবিহীন সমাজ, নিৱনুৱা সমস্যা, গৰীব অৱহেলিত হৈ থকা সকলৰ উন্নতিকল্পে উল্লেখ কৰিছে কিন্তু প্ৰত্যেক বছৰে এই কথা কোৱা হয় যদিও কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত সি প্ৰতিফলিত নহয়। এইবাৰ আমাৰ জনপ্ৰিয় নেতা মাননীয় সিংহ ডাঙৰীয়াই যিবোৰ কথা উল্লেখ কৰিছে তাক কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

অসমত শতকৰা ৭২ জনে কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। কিন্তু এই গাওলীয়া কৃষক সকলৰ আজি ২৫ বছৰে কোনো উন্নতি কৰিব পৰা নাই। বাজেটত কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যিমান টকা ধৰা হয় সি মাত্ৰ অফিছৰ ফাইলতে থাকে, লগা মতে খৰছ কৰা নহয়। এইবিলাক ভৱিষ্যতে যাতে নহয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আমাৰ যিবিলাক অৱহেলিত অঞ্চল আছে তাৰ পৰা চৰকাৰে যথেষ্ট ৰাজহো পায় তথাপি চৰকাৰে তাত কোনো সা-সুবিধা দিয়া নাই। আজি যদি আমি বৰপেটা মহকুমাৰ কথা কওঁ চৰকাৰে কয়' বৰপেটা মহকুমা বহুত আগবঢ়া' চৰকাৰৰ বিষয়া বা মন্ত্ৰী সকল মাত্ৰ টাউনৰ পৰা ঘুৰি আহে, তেওঁলোকে ভিতৰলৈ নাযায় ফলত ভিতৰুৱা অঞ্চল কিমান পাচপৰি আছে নাজানে। মোৰ সমষ্টি সৰুক্ষেত্ৰীত বেতবাৰী মৌজাখন এতিয়াও বহুত পিচপৰি আছে। গোটেই সমষ্টিতে ৫ খন নৈ বিয়পী আছে, তাত ৰাইজে এতিয়াও যমৰ জীয়াতু ভুগি আছে। এইকথা সদনৰ সকলোৱে জানে। যোৱা মে মাহৰ ৯ তাৰিখৰ নীলাচলত প্ৰকাশিতও হৈছে। তাত ৩ খন মৌজাৰ সকলো খেতিপথাৰ নষ্ট হৈ গৈছে ফলত ৰাইজৰ অৱস্থা কুলাই পাচিয়ে নধৰা হৈছে। বাচনবৰ্ত্তন যি আছিল সকলো আগতেই বিক্ৰী কৰিলে—এই বিষয়ে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক জনোৱা হৈছে, কি সা-সুবিধা আগবঢ়াইছে এতিয়াও জনা নাই।

আমি গৰিবী হটাওৰ ধ্বনি তুলি ৰাইজৰ বিপুল জয়ধ্বনীলৈ ৰাইজৰ ওচৰত যি প্ৰতিশ্ৰুতহৈ এই পৱিত্ৰ বিধান সভালৈ নিৰ্ব্বাচিত হৈ আহিছো সেই প্ৰতিশ্ৰুতি যদি ৰাখিব নোৱাৰো বা পালন কৰিব নোৱাৰো তেতিয়া আমাৰ ৰাইজে আমাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিব।

তাৰ পিচত আমাৰ মহকুমাবিলাকত যিবিলাক কৃষি বিভাগ আৰু বাননিয়ন্ত্ৰন

বিভাগ আছে তেওঁলোকৰ মাজত আলোচনা বিলোচনা একো নহয়। ফলত কৃষি বিভাগে কিছুমান বান্ধ কৰাৰ ফলত খেতিয়কৰ খেতি পথাৰত যথেষ্ট অন্যায় হৈছে। কিছুমান ঠাইত নৈৰ পাৰত মঠাউৰি আছে কিন্তু অনপাৰে মুকলি কৰি ৰাখিছে। ফলত প্ৰতি বছৰে ৰাইজৰ অন্যায় হৈ আছে। গতিকে এইবোৰৰ প্ৰতি মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

দূৰ্নীতি সম্পৰ্কে বহুত কথা কোৱা হৈছে কিন্তু দেশত অন্যায় অত্যাচাৰ চলিয়ে আছে। এই বিলাক উপসম কৰিম বুলি কোৱা হৈছে কিন্তু কাৰ্য্যত তাৰ ফল দেখা নাই। এই সম্পৰ্কত প্ৰত্যেক বিভাগলৈ খৰছৰ মাত্ৰা কমাবলৈ চাকু´লাৰ দিছে কিন্তু আমি জনাত য'ত জীপ গাড়ী আছে বা কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ এস্বাচাদাৰ গাড়ীও আছে তাত ট্ৰাকত তেল ভৰোৱাও দেখা যায়। বৰপেটাৰ জিলা কাৰাগাৰ সম্পৰ্কে ২০ লাখ টকা খৰছ কৰিছে। তাত বহুতো টকা অপব্যয় হৈছে। এইবোৰ প্ৰতিৰোধ কৰাৰ কাৰনে দৰ্কাৰ হলে উপযুক্ত তথ্য পাৰ্তি যোগান ধৰিব পাৰো।

বৰপেটা জিলাৰ কাৰাগাৰৰ অৱস্থা দেখিলে দুখ লাগে। মহকুমাধিপতি জিলা-কাৰাগাৰ বিষয়াই মুখ্য সচিবলৈ প্ৰতিবেদন দিছিল—তাৰ কোনো কাৰ্য্যকৰি ব্যৱস্থা হোৱা নাই। পিচপৰা ঠাইৰ জনজাতি লোকৰ কল্যানৰ কাৰণে বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নাই। পৰিবহণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যে' মাহৰ ১২ তাৰিখে বৰপেটালৈ যাওঁতে বৰপেটাত অধিক মৰাপাট হয় বুলি অভিমত দি আহিছে। গতিকে তাত মৰাপাটৰ কল এটা স্থাপন কৰাৰ ব্যৱস্থা অতিসোনকালে কৰিব লাগে।

* শ্ৰীগোবিন্দ চন্দ্ৰ বৰা: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ১৯৭২-৭৩ চনৰ কাৰণে যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিলে, সেইটো ঘাটি বাজেট হলেও তাৰ এটা বিশেষত্ব আছে; কাৰণ এই বাজেটখন আগৰ কেইবছৰৰ বাজেটৰ লগত অকনো মিল নাই। এই বছৰৰ বাজেটখনত বিত্তীয় পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে ভালকৈ কহিয়াই দেখুৱাইছে আৰু ঘাটি বাজেট হলেও ক'ত কেনেকৈ ঘাটি হ'ল সেইসকলো বিলাক তথ্য ভালদৰে বৰ্ননা কৰিছে। তাত দেখা যায় যে আমাৰ জাতীয় ঋণ প্ৰায় চাৰিশ কোটি টকা হৈছে; কিন্তু এইদৰে যদি প্ৰত্যেক বছৰে আমি চলিব লগীয়া হয় তেন্তে কোনোবা এটা সময়ত আমি নিশ্চয় বিপদত পৰিব লাগিব সেই কথা মিছা নহয়। সেই কাৰণে বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই বিপদৰ পৰা

* Speech not corrected

থকা পাষৰ কাৰণে বিত্তীয় সংকেটপূৰ্ণ অৱস্থাত সামান্য ঘাটি কথাহে উল্লেখ কৰাৰ বাবে মই তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো।

আজি আমাৰ দেশৰ চাৰিওফালে ধ্বনি উঠিছে গৰিবী হতাও। এই গৰিবী হতাও ধ্বনিটো কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ হলে আমাৰ দেশখন সকলো দিশৰ পৰা চহকী হব লাগিব। দেশখনৰ বিত্তীয় পৰিস্থিতি টনকীয়াল হব লাগিব। বিত্তীয় আয় বৃদ্ধি হব লাগিব। আমাৰ দেশৰ উপাৰ্জিত সম্পদৰাজিৰে আয় বৃদ্ধি কৰি ৰাজভঁড়াল টনকীয়াল কৰিব লাগিব তেতিয়াহে আমি নিজৰ ওপৰত নিজে নিৰ্ভৰশীল হব পাৰিম। তাকে নকৰি যদি আমি দুৰ্নীতিৰ প্ৰশ্ৰয় লওঁ তেনেহলে আমাৰ দেশ কেতিয়াও চহকী হব নোৱাৰিব আৰু গৰীবী হতাওৰ কোনো মূল্য নাথাকিব।

আজি আমাৰ দেশত যিটো চেল্‌টেক্স বিভাগ আছে সেই বিভাগটো এনে বেয়া ধৰণে চলিছে যে তাক উল্লেখ নকৰিলে নহয়। কাৰণ মাৰোৱাৰীসকলে চেল্‌টেক্সৰ দুখন বহী লৈ ফুৰায়। এখন নকলি আৰু আনখন আচল বহী। কিন্তু আচল বহীখন কেতিয়াও নেদেখুৱায়। নকলি বহীখনকহে দেখুৱায়। গতিকে কোনো পধো তেওঁলোকৰ পৰা আমাৰ চৰকাৰে চেল্‌টেক্স আদায় কৰিব পৰা নাই। সেইকাৰণে এই চেল্‌টেক্স বিভাগত প্ৰায় দুৰ্নীতিৰেই ভৰি পৰিছে। গতিকে মাৰোৱাৰী সকলৰ এই দুৰ্নীতিটো ধৰা পেলাব পাৰিলে আৰু আমাৰ চেল্‌টেক্স বিভাগটো ভাল কৰিব পাৰিলে ১৭ কোটি টকাৰ ঠাইত ৩৪ কোটি টকা পোৱা যাব। আমাৰ চেল্‌টেক্স বিভাগটো যেতিয়ালৈকে ভাল কৰা নহয় তেতিয়ালৈকে বিত্ত-পৰিস্থিতি ভাল নহয়।

তাৰ পাছত আমাৰ ৰাজ্যৰ যিবিলাক তেল আৰু চাহৰ থয়েণ্ট আছে, সেই বিলাক এতিয়া যিমান আছে তাতোকৈ কিছু বঢ়ায় দিব লাগে। কাৰণ আমাৰ ৰাজ্যখন সকলো ফালৰ পৰা পিচপৰা, আনহাতে ই এখন সীমামুৰীয়লি ৰাজ্য। গতিকে প্ৰতিৰক্ষাৰ ফালৰ পৰা আৰু পিচপৰা ৰাজ্য হিচাপে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যথেষ্ট চকু থকা উচিত। কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সভাত আমাৰ ৰাজ্যৰ তিনিজন উপযুক্ত মন্ত্ৰী আছে। তেখেত সকলে এইবিলাক বিষয়ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক সকলো কথা বুজাই দিবলৈ আমাৰ চৰকাৰে টানি ধৰিব লাগিব। আমাৰ ৰাজ্যৰ সকলো দুৰাৱস্থাৰ কথা বুজি পালেহে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সহায় কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ দেশত যিটো গৰিবী হতাও বুলি চাৰিওফালে শ্লোগান দিছে—সেইটো কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ হলে প্ৰথমতে আমি দুখীয়া

খেতিয়কৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকিয়াল কৰিব লাগিব। তেওঁলোকক খেতি কৰিবৰ কাৰণে উপযুক্ত পৰিমাণৰ মাটি দিব লাগিব। কিন্তু এই দুখীয়া খেতিয়ক সকলক মাটি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কুপণালী কৰা উচিত নহব। তেওঁলোকক মাটি দিয়ে এচ, ডি, চি, এচ্ ডি, অ' আৰু ডি, চি আদিয়ে। আমি দেখিছো এই ক্ষেত্ৰত সকলোতকৈ মণ্ডলৰহে অধিকাৰ বেছি। কিবা এটা ৰিপৰ্ট কাটিবলগীয়া হলেও এচ্ ডি, চি জনহে মণ্ডলৰ ওচৰলৈ যাব লগীয়া হয়। গতিকে প্ৰকৃত ভূমিহীনক মাটি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত যাতে কোনো বেমেজালি নহয় তাৰবাবে চৰকাৰে চকু ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো।

তাৰ পাছত আমাৰ দেশখনক আগবঢ়াই নিবলৈ হলে প্ৰথমে শিক্ষাৰ দৰ্কাৰ। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ প্ৰতি বিশেষ মনোনিবেশ কৰা দেখা নাই। শিক্ষাৰ শিতানত বহুতো টকা বাজেটত ধৰা হয়; কিন্তু সেইবিলাক কি কাৰণে খৰচ হৈছে তাৰ কোনো হিচাব নাই। এই বছৰৰ ডাঙৰ ডাঙৰ ধুমুহা আমাৰ ৰাজ্যৰ ওপৰেদি কেইবাবাৰো পাৰহৈ যোৱাত উত্তৰ লক্ষীমপুৰত কিছুমান নামঘৰ আৰু প্ৰাইমেৰী স্কুলঘৰ বিলাক ভাঙি পৰিছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যে এই ভাঙি পৰা নামঘৰ আৰু স্কুলঘৰ বিলাক পুনৰ নিৰ্ম্মাণৰ কাৰণে কিছু পৰিমাণৰ সাহায্য চৰকাৰৰ পৰাই আগবঢ়াওক।

তাৰ পাছত দুই অক্টোবৰ তাৰিখে আমাৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰক নতুন জিলা বুলি ঘোষণা কৰা হল। কেৱল ঘোষণাহে কৰা হল তাৰ বাবে নতুন জিলাখনৰ কাৰণে যিবিলাক কাম হাতত লব লাগিছিল সেইবিলাকৰ কোনো কামকেই আজিলৈ কৰা হোৱা নাই। নতুন জিলা বুলি কেৱল ডি, চি'ক নিযুক্তি দিয়েই ক্ষান্ত থাকিল। সেই কাৰণে মই কব বিচাৰিছো যে তাত ডিৰেক্টৰ অব্ এগ্ৰিকালচাৰ আদি কিছুমান বিষয়াক অফিচ সহ নিযুক্তি দিব লাগে। তাৰোপৰি তাত যিবিলাক সৰু সৰু ৰাস্তা আছে সেইবিলাক ভাল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

শ্ৰীঅম্বৰীষ চন্দ্ৰ লাহৰী: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যি খন বাজেট দাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো। এই বাজেটখনত মিছা কথা দাঙি ধৰি জনসাধাৰণক নিচুকনি দিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই। অৱশ্যে এই বাজেটখনত সমাজবাদৰ বিষয় বস্তু বিলাক আশানুৰূপ ভাৱে প্ৰতিফলিত হোৱা নাই। সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ স্বাৰ্থ পুৰণৰ কাৰণে স্পষ্ট ভাবে কোনো ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। বিশেষকৈ জনজাতিসকলৰ উন্নতি কাৰণে বিশেষ মনোযোগ দিয়া নাই।

১৯৬৬ চনৰ পৰা ভৈয়ামৰ জনজাতি সকলৰ মাজত স্বকীয়া ৰাজ্যৰ দাবী উঠিছে। তেওঁলোকৰ নিৰাপত্তাৰ কাৰণে ভূমিৰ বেল্ট, ব্লক গঠন কৰি সংৰক্ষিত ভূমি অঞ্চল দিলে। কিন্তু সেই বিলাকৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ দিয়া হোৱা নাই। ২৫৭ অনুচ্ছেদ মতে যিটো ঘাটি মঞ্জুৰী অনুদান হিচাবত দিছিল তাৰ টকা পইচা ঠিকমতে বিতৰণ হোৱা নাই। এই ধাৰা অনুযায়ী জনজাতি সকলক বৃত্তি আদি দিয়া হয়। কিন্তু সেই টকাটো ঠিকমতে ব্যৱহাৰ হোৱা নাই। বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ খেলিমেলিৰ কাৰণে টকাতো চাৰেন্দাৰ হৈ যায়। ফলত জনজাতীয় লোক সকলৰ উন্নতি হোৱা নাই। আমাৰ ভৈয়ামত বড়ো কাছাৰী, ৰাভা, লালুং, মিৰি আদি নানা জাতি উপজাতি আছে। এইলোক সকলৰ ভাষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে যেনে ভাবে ব্যৱস্থা লব লাগিছিল, তেনেভাৱে লোৱা হোৱা নাই। এই ধৰণৰ অনেক ন্যস্ত দাবীয়েই পুঞ্জীভূত হৈ আছে। ই এদিন বিস্ফোৰিত হব পাৰে। বড়ো ভাষাক ১৯৬৩ চনতে স্বীকৃতি দিয়া হৈছিল। আৰু মিদিয়াম অৱ ইনচট্ৰাকচন হিচাবে দিয়া হৈছিল, কিন্তু আজিলৈকে তাৰ বিশেষ উন্নতি কৰা দেখা নাই। এই লোকসকলৰ ভাষা কৃষ্টিৰ প্ৰতি গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব বুলি আশা কৰিলো। আমি এতিয়া সমাজবাদী সমাজনীতি গ্ৰহণ কৰিছো। কিন্তু আমাৰ জনজাতি লোকে খাবলৈ নাপাই ভোকত মৰিছে। ১৯৭১-৭২ চনত নলবাৰী মহকুমাক খৰাং পিড়িত অঞ্চল বুলি ঘোষণা কৰা হৈছিল। তাৰ বাবে যি অনুদান দিছিল সি যথেষ্ট হোৱা নাই।

যোৱা ১৯৭১/৭২ চনত যিটো খৰাং বতৰ হৈ গল তাৰ ফলত এটা বিৰাট অঞ্চলত ৰাইজৰ মাজত ভয়াবহ অৱস্থাৰ সৃষ্টি হল সেই অঞ্চলৰ প্ৰপীড়িত ৰাইজৰ শতকৰা ৯০ ভাগ বিষম ভাবে ক্ষতিগ্ৰস্থ হ'ল সেই অনুযায়ী যি পৰিমানৰ অনুদান সেই প্ৰপীড়িত ৰাইজলৈ আগবঢ়াব লাগিছিল সেই পৰিমানে আগবঢ়োৱা নহল আৰু যি অনুদান আগবঢ়োৱা হৈছিল সি যথেষ্ঠ নোহোৱাত সেই অঞ্চলৰ দুখীয়া তথা গৰীব ৰাইজে কোনো সা-সুবিধা বা সহায় নাপালে।

(সময়ৰ সংকেত)

Tegt Relief ৰ জৰিয়তে যিবোৰ আঁচনি কৰিবৰ কাৰণে চিন্তা কৰা হৈছে সেইবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰা নহল আৰু মূল টকাতো ঠিক কামত খৰচ হোৱা নাই ফলত জনসাধাৰণ আঁচনিৰ পৰা উপকৃত হব পৰা নাই। এই নতুন চৰকাৰে ... চৰকাৰৰ এনে টকাৰ অনুদানৰ অপব্যৱহাৰ

নহয়। এইবিলাক খামখিয়ালি লৈ যেন চৰকাৰে বিশেষ দৃষ্টি দিয়ে।

(সময়ৰ সংকেত)

আমাৰ অভাৱ অভিযোগবোৰ যাতে আতৰ কৰিব পাৰে তালৈ দৃষ্টি ৰাখি এই নতুন চৰকাৰে এখন সুস্থ সমাজবাদ ৰচনা কৰিব, আৰু এনেবোৰ কাৰ্য্য কৰোতে চৰকাৰে যেন বহল দৃষ্টি ভংগীৰে কাম আৰম্ভ কৰে। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত মই আমেৰিকাৰ President ৰ কথা এটা উল্লেখ কৰিব খোজো সেইটো হ'ল আমাক দেশে কি দিছে বা দিব পাৰিছে তাৰ হিচাব কৰাতকৈ আমি হিচাব ৰাখিব লাগিব আমি দেশক কি দিছো বা দিব পাৰিছো।

এনে বহল আৰু সুস্থ চিন্তা কৰিব পৰা এইখন সমাজবাদী সমাজৰ জৰিয়তে সু-নাগৰিক গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে চৰকাৰক আহ্বান জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীইদ্ৰিছ আলি ফকিৰ: অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭২/৭৩ চনৰ বাজেট বিতৰ্কৰ ওপৰত তুষাৰমান কৰলৈ দিয়াৰ বাবে মই মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়াক ধন্যবাদ জনাইছো। মুখ্যমন্ত্ৰী তথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই ১৯৭২/৭৩ চনৰ যি খন বাজেট সদনৰ আগত ডাঙি ধৰিলে সেই বাজেটখন প্ৰশংসনীয় হৈছে। চৰকাৰে সাম্যবাদী এখন সমাজ গঠন কৰিবৰ কাৰণে যিখিনি ঘোষণা দিছিল আৰু সেইমতে চৰকাৰে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে ধনী দুখীয়াৰ মাজত যাতে কোনো ধৰণৰ পাৰ্থক্য নাথাকে তাৰ বিহীত ব্যৱস্থা কৰা হব। আজি যিখন বাজেট আমাৰ আগত মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ডাঙি ধৰিছে, এইখন বাজেট এনে হৈছে ই যেন এক শ্ৰেণী গৰীবক আৰু গৰীব কৰি তুলিব এনে ধৰণৰ এটা ইঙ্গিত ইয়াত দেখা যায় কাৰণ আমি জনামতে P. W. D. বিভাগত কাম কৰা নিম্নস্তৰৰ কম বেছি ৮ হাজাৰ কৰ্ম্মচাৰীক বৰ্খাস্ত কৰা হব। ইয়াৰ বাহিৰেও আৰু এক বুজন সংখ্যক এক শ্ৰেণী কৰ্ম্মচাৰীক R.R বিভাগৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হব, এইটো বৰ পৰিতাপৰ বিষয়। এই সংক্ৰান্তত আৰু সবিশেষকৈ মই সদনৰ মূল্যবান সময় নষ্ট কৰিবলৈ নিবিচাৰো।

আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যিখিনি প্ৰতিশ্ৰুতি বা ঘোষণা নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত দিছিল সেই প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত মোৰ সম্পূৰ্ণ আস্থা বা বিশ্বাস আছে, আৰু সেই প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিবলৈ যাওঁতে যাতে গৰীবক জনসাধাৰণৰ স্বাৰ্থৰ সপক্ষে যায়। আৰু সেইদৰে চৰকাৰ পৰিচালনা হব তাত মোৰ অকনো সন্দেহ নাই। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই নিৰ্ব্বাচিত হৈ অহা হোজাই সমষ্টিৰ ২/১ টা কথা আপোনাৰ

জৰিয়তে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো। আপুনি জানে অসমত "যমুনা জলসিঞ্চন আঁচনি" এটা প্ৰখ্যাত জলসিঞ্চন আঁচনি; আজি কেবা বছৰো আগতে ভাৰত চৰকাৰৰ অনুদান সাপেক্ষে কম বেছি ৪ কোটি টকা খৰচ কৰা হৈছিল কিন্তু ইমান বছৰৰ পাছতো আজি ইমান টকা খৰচ কৰিও এই আঁচনিখন আজিও প্ৰায় অচল অৱস্থাত পৰি আছে। এই আঁচনিখন মোৰ হোজাই সমষ্টিৰে অন্তৰ্ভূক্ত। ইয়াৰ বৃহৎ এলেকা এটা এই আঁচনিতে অন্তৰ্ভূক্ত কৰি লব পাৰি। যেনে হোজাই মৌজাৰ দক্ষিণ অংশ আৰু গোটেই যোগীজান মৌজাখন। নগাওঁ জিলা কংগ্ৰেছ কমিটিৰ জৰিয়তে সকলোবিলাক কথা উল্লেখ কৰি আমাৰ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল কিন্তু এতিয়াও এই আঁচনিখন এখন পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ আঁচনিত ৰূপান্তৰীত কৰাৰ কোনো অনুসন্ধানকাৰ্য্য চৰকাৰে হাতত লোৱা নাই আৰু এখন পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ আঁচনি কৰিবৰ কাৰণেও কোনো বিশেষ ব্যৱস্থা হাতত লোৱা দেখা নেজায়। লগতে এটি কথা উল্লেখ কৰা প্ৰয়োজন যে এই হোজাই এলেকা অসমৰ ভিতৰত শস্য ভঁড়াল বুলি জনাজাত।

কিছুদিন আগতে জলসিঞ্চন আৰু বাননিয়ন্ত্ৰন বিভাগৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰীয়ে মোৰ অনুৰোধ সেই এলেকাত পদাৰ্পন কৰিছিল আৰু মই নিজেও তেখেতৰ লগত আছিলো। মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই আঁচনিখন সম্পূৰ্ণ বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰিব বুলি আশ্বাস দিওঁ আহিছিল। কিন্তু আজি যি খন বাজেট এই সদনত মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই দাখিল কৰিছে তাত এই বিষয়ৰ কোনো ধৰণৰ কথা সন্নিৱিষ্ট কৰা হোৱা নাই। গতিকে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰো যেন এই আঁচিনখন শীঘ্ৰে পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ আঁচনিত ৰূপায়িত কৰিবলৈ যথোচিত ব্যৱস্থা হাঁতত লব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত যি ২ খন কাগজৰ কল অলপতে হব বুলি কাগজে পত্ৰে আমি দেখা পাইছো, প্ৰথমটো কাছাৰ জিলাত আৰু হয়তো হোৱাৰ কথা আছিল নগাওঁ জিলাৰ হোজাইত এই কথা লোকসভাত প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে নিজেই ঘোষণা দিছিল। কিন্তু এতিয়া আমি বিশ্বস্বসূত্ৰে জানিবলৈ পাইছো যে হোজাইৰ কাগজৰ কলটো এতিয়া বোলে চৰকাৰে Jagiroad ত পাতিবলৈ যো-যা কৰিছে। সেই সন্দৰ্ভত আপোনাৰ জৰিয়তে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছে যে কাগজৰ কল হোজাইত হব এই ঘোষণা দিয়াৰ আগতে চৰকাৰে কাৰিকৰী দলৰ পৰা মতামত লোৱা হৈছিল নে নাই? মোৰ মতে কাৰিকৰী দলৰ মতামত লৈ হে প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে হোজাইৰ কথা ঘোষণা

দিছিল আৰু বৰ্ত্তমানে প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ ঘোষণাক বানচাল কৰিবৰ কাৰণে কোনোবা স্বাৰ্থন্বেষী প্ৰতিক্ৰিয়াশীল মানুহে লগ লাগি জাগীৰোডত উক্ত কাগজৰ কল (হোজাইৰ স্থলত) পাতিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ চলাইছে। মই আশা কৰো ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে কৰা ঘোষণাৰ প্ৰতি আমাৰ চৰকাৰে সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব তথা অসমৰ ভিতৰত আটাইতকৈ পিছপৰা আৰু অনুন্নত কৃষি প্ৰধান হোজাই এলেকাক শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত খৰ খতীয়াকৈ উন্নত মুখী কৰিবৰ অৰ্থে প্ৰস্তাৱিত কাগজৰ কলটো হোজাইতে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব।

আনহাতে জনসাধাৰনে তাৰ বাবে মোকেই দায়ী কৰিব যে মই নিজে নিৰ্বাচিত সদস্য হৈ অহাৰ পাচত এই কাগজৰ কলৰ স্থান সলনি হল। এই বোৰ কথা কোনোবা এটা ৰাজনৈতিক মহলে অপপ্ৰচাৰ চলাই আছে। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাৰ জৰিয়তে মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰি কব খোজো যে শিলঘাটত ৰাজধানী স্থান নিৰ্ণয়ৰ ক্ষেত্ৰত এক্সপাৰ্ট কমিটিয়ে যি খন অভিসন্ধি মূলক ৰিৰ্পট দাখিল কৰিছে ঠিক তেনে ধৰনৰেই এখন অভিসন্ধিমূলক ৰিপৰ্ট হোজাইৰ কাগজৰ কলৰ স্থানৰ সম্পৰ্কতো সোমাই আছে বুলি আমি ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছো।

(সময়ৰ সংকেত)

মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে হোজাইত হবলগীয়া কাগজৰ কলৰ স্থান সম্পৰ্কত পুনৰ বিবেচনা কৰি চায়। অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বহুতো কবলগীয়া আছিল। সময়ৰ অভাবৰ কাৰণে গোটেই বিলাক কথা কব নোৱাৰিলো। আৰু মোক দুই মিনিট সময় দিব লাগে।

মাননীয় সদস্য সকলে জানে যে হোজাই চহৰক কেন্দ্ৰ কৰি নগাঁও জিলাত আৰু এটা প্ৰশাসনীয় মহকুমাৰ কাৰণে বহুবছৰ ধৰি সেই এলেকাৰ ৰাইজে আশা কৰি আছে। এই সম্পৰ্কত বিভিন্ন সজাতি দলে আগৰ মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু এতিয়াৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিছে কিন্তু এতিয়ালৈকে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। গতিকে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাও যেন অতি সোনকালে হোজাইত এটা প্ৰশাসনীয় মহকুমা খোলাৰ দিহা কৰি সুচল প্ৰশাসনীক সুবিধা কৰি দিয়ে। অধ্যক্ষ মহোদয়, লগতে উল্লেখ কৰিব খোজো যে হোজাই সমষ্টিৰ জন সাধাৰন তুলনামূলক ভাবে বিভিন্ন জিলাৰ জনসাধাৰনৰ লগত অতি পিছ পৰা যেনে :— জনস্বাস্থ্য ; ৰাস্তা ; শিল্প, শিক্ষা, জলসিঞ্চন, গ্ৰাম্য বৈদ্যুতিককৰণ আৰু শিক্ষিত যুৱক সকলৰ বেকাৰ সমস্যা ইত্যাদি। এক বৃজন

উল্লেখিত অভাৱ অভিযোগবোৰ যথা শীঘ্ৰে মোচন হ'ব বুলি আশা ৰাখি আপোনাৰ জৰিয়তে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি সম্প্ৰতি আজিলৈ মোৰ বক্তব্য শেষ কৰিলো।

শ্ৰীগোলাপচন্দ্ৰ বৰুৱা: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে ১৯৭২–৭৩ চনৰ কাৰণে যি খন বাজেট উত্থাপন কৰিছে, তাৰ প্ৰতি মই পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাইছো। আজি কাৰ্য্যকৰী দিশৰ পৰা এক সমাজ-বাদৰ ধ্বনী তুলিছে আৰু আমাৰ চৰকাৰে এক নতুন দৃষ্টি ভংগীৰে কাম কৰিবলৈ আগবাঢ়িছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ ৰাইজে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ ওপৰত আস্থা ৰাখি ভাবিছিল যে অসমৰ চৰকাৰে এটা আমূল পৰিবৰ্ত্তন আনিবৰ চেষ্টা কৰিব। মই এটা কথা নিবেদন কৰিব খুজিছো যে নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত আমাৰ ৰাইজৰ আগত এইটো কথা ঘোষণা কৰা হৈছিল যে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান, কৃষিৰ সমস্যা সমাধান, ভূমি সমস্যা সমাধান আৰু দৰিদ্ৰতা দূৰিকৰণৰ অৰ্থে চৰকাৰে কাম কৰিব। কিন্তু চৰকাৰে তেনেবোৰ বিষয়ত কাম কৰিব পৰা নাই। নিব-নুৱা সমস্যা সম্পৰ্কত বহুতে বহুত কথা কৈছে আৰু ভূমি সমস্যাৰ ক্ষেত্ৰত যি আঁচনি লৈছে সেই বিলাক সুচিন্তিত ভাবে কৰিব পাৰিলে ৰাইজৰ উপকাৰ হ'ব আৰু এই মৰ্মে মই মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ জনাইছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজধানী সম্পৰ্কত আমি ভাবিছিলো এই অধিবেশনতে এটা খাতাং সিদ্ধান্ত হ'ব। কিন্তু তাৰ ঠাইত অস্থায়ী ভাবে ৰাজধানী গুৱাহা-টীলৈ স্থানান্তৰিত কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লগে যদিও সেইটো ৰাইজৰ আশা যে অতি সোনকালে চন্দ্ৰপুৰত বা শিলঘাটত স্থায়ী ৰাজধানীৰ ব্যৱস্থা ঘোষণা কৰিব।

ভূমি সমস্যাৰ সম্পৰ্কত মই এই কথা খুজিছোঁ যে আমাৰ নগাওঁ জিলা এখন কৃষি প্ৰধান জিলা বুলি প্ৰখ্যাত। সমগ্ৰ ৰাজ্যৰ ভিতৰতেই নগাঁৱে অধিক উৎপাদন কৰি আহিছে। কিন্তু যোৱা দুই মাহ ধৰি খৰাং বতৰৰ ফলত নগাঁৱৰ কলিয়াবৰ ৰূপহী চামগুৰি অঞ্চলৰ মৰাপাট খেতি আৰু আহুধানৰ খেতি ভাল দৰে কৰিব পৰা নাই। আৰু তাৰ ফলত অচিৰেই দুৰ্ভিক্ষ হোৱাৰ সম্ভ-ৱনা আছে। গতিকে এই অঞ্চল তিনিটাত ষ্টেট ৰিলিফৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই পৰামৰ্শ দিব খুজিছো।

ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানপানী বন্ধ কৰিবলৈ যিটো বান্ধ দিয়া হৈছিল সেইটোৰ পৰা কাম হোৱা নাই। আগতে যেতিয়া বানপানী হৈছিল সেই পানীয়ে পথাৰত সাৰৰ যোগান ধৰিছিল। কিন্তু এতিয়া বানপানী নোহোৱাৰ ফলত কৃত্ৰিম সাৰৰ

ব্যৱস্থা কৰিব লগীয়া হৈছে আৰু পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে কাম নহব। আজি চৰকাৰে বিদ্যুৎ শক্তি উৎপাদন কৰি বিজুলিৰ দ্বাৰা জলসিঞ্চন আদি কাম কৰিব পৰা নাই কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত জলসিঞ্চন বিজুলি শক্তিৰ দ্বাৰাই যোগান ধৰিব লাগিব। গাঁৱৰ কোনো কোনো অঞ্চলত বিজুলি সৰবৰাহৰ নামত কেৱল ঘৰত বিজুলি চাকি জ্বলালেই নহব। বিজুলি শক্তিৰ দ্বাৰাই কৃষিৰ পথাৰত পানী যোগান দি অধিক শস্য উৎপাদন কৰোৱাব পাৰিলে জনসাধাৰণৰ মন ঘৰৰ বিজুলি চাকিতকৈ পথাৰ অভিমুখী হব। মই এতিয়া কলিয়াবৰ সমষ্টিৰ কথা কওঁ। কলং নদী বন্ধ কৰাৰ ফলত মোৰ সমষ্টি তিনিটা মৌজাত কৃষি সমূলঞ্চে নোহোৱা হল। আৰু কলংমুখ খোলাৰ পৰিবৰ্ত্তে Lift Irrigation আঁচনি ৬/৭ বছৰ ধৰি বহুতো আঁচনি গ্ৰহণ কৰিলে আৰু ইতিমধ্যে বহুতো টকা ব্যয় কৰিছে, নানা অফিচ কৰিলে, যথেষ্ট টকা খৰচ কৰিছে কিন্তু কাম কি হৈছে কব নোৱাৰো। নগাওঁ জিলাৰ ভিতৰত মাত্ৰ দুটা জলসিঞ্চন আছে। এটা হৈছে যমুনা জলসিঞ্চন আৰু আনটো হল কলিয়াবৰ জলসিঞ্চন। ইয়াৰ বাহিৰেও যদি আৰু কৰবাত আছে মই নাজানো কাৰণ মই নতুনকৈ আহিছো। এই আঁচনি বিলাকত যাতে লেহেম গতিত কাম নহয় তাৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

শিক্ষাৰ সম্পৰ্কত মই কওঁ যে ইয়াতো বহুত আঁচনি কৰিছে কিন্তু কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। আজি প্ৰাথমিক স্কুলৰ পৰা মজলীয়া স্তৰলৈকে লৰা ছোৱালীৰ বাধ্যতামূলক শিক্ষা প্ৰৱৰ্ত্তন কৰাৰ কথা কৈছে। কিন্তু কামত হোৱা নাই। উচ্চ ইংৰাজী স্কুল বিলাকৰ গ্ৰাণ্টৰ সম্পৰ্কত মই দুখেৰে সৈতে জনাবলগীয়া হৈছো যে এই ক্ষেত্ৰত স্কুলসমূহে উপযুক্ত গ্ৰাণ্ট পোৱা নাই। সেই কাৰণে বহুতো শিক্ষকক দৰমহা দিয়াত অসুবিধা হৈছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ যোগ্যতা সম্পন্ন Adhoc School বিলাকক অতি সোনকালে ঘাটি মঞ্জুৰী দিবৰ বাবে অনুৰোধ জনাই।

(সময়ৰ সংকেট)

নহলে শিক্ষক সকলে আধাপেটিয়ে থাকি শিক্ষা দানদি ভৱিষ্যতৰ আশা ভৰষাৰ স্থল কণ, কণ, ল'ৰা ছোৱালী বিলাকৰ গঢ় দিয়াত বাধা জন্মিছে।

(সময়ৰ সংকেট)

গতিকে মোৰ কবলগীয়া বহুতো আছিল যদিও সময়ৰ অভাৱত কব নোৱাৰি পুনৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক ঘোষিত সকলোবিলাক আঁচনি যাতে সোনকালে কাৰ্য্যকৰী কৰে তাকে অনুৰোধ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীজালালুদ্দিন আহমেদ : চেয়াৰমেন মহোদয়, ১৯৭২/৭৩ চনৰ বাজেটত নতুনত্ব বুলি কোনো এটা বস্তু নাপালো ; কিয়নো এই বাজেটটো হৈছে ঘাটি বাজেট। আগৰ যিখন চৰকাৰ আছিল ১৯৬৭ চনৰ পৰা '৭২ চনলৈ সেই চৰকাৰে বহুতো টকাৰ ঋণ কৰি থৈ গৈছে। সেই ঋণৰ পৰিমাণত ৪০১ কোটি টকাৰ ঋণ হৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত যোজনা ঋণ হৈছে দুশ কোটি টকা, কেন্দ্ৰীয় ঋণ —১০৭ কোটি টকা, প্ৰাপ্তৰুত বজাৰ ঋণ ৩৩.৭, অনিৰ্বিবদ্ধ ঋণ-১৫.১০ কোটি টকা। ৰিৰ্জাভ বেংকৰ পৰা ৪৫.৫০ কোটি টকা অভাৰ ড্ৰাফ্‌টৰ বাবে লয় ৩৮ কোটি, জীৱন বীমা নিগমৰ পৰা লোৱা হয়— বাদ বাকী টকা, এইদৰে ৪০১ কোটি টকা বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ ঋণ হয়। এয়া আগৰ চৰকাৰে বঢ়াই থৈ গৈছে। এতিয়া বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ লাল বাতি জ্বলিছে। আগৰ চৰকাৰে কোটি কোটি টকা খৰচ কৰিলে। উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত টকা ধৰা হৈছে কিন্তু উন্নয়ন নামত কোটি কোটি টকাৰ অপচয় হৈছে। গুৱাহাটীত এখন দলং হৈছে, সেই দলংখন নিৰ্ম্মাণ কৰোতে ১৭ কোটি টকা খৰচ হ'ল। সেই দলংখন চাবৰ কাৰণে অসমৰ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা বাচ ভাৰা কৰি মানুহ আহে। সেই দলংখনৰ ওপৰত যদি কিছু টেক্স লগোৱা যায় তেন্তেও কিছু টকা বেহাই হয়। বাজেটত ৪০১ কোটি টকা ঋণ ধৰা হৈছে। এই চাৰিশ এক কোটি টকা যদি খৰচ কৰি গুৱাহাটি চন্দ্ৰপুৰত বা শিলঘাটত ৰাজধানীৰ বাবে ঘৰ নিৰ্ম্মাণ কৰিলেহেঁতেন তেন্তে ও আমাৰ কিছু টকা বেহাই হ'ল হেঁতেন। আমাৰ আগৰ চৰকাৰে এই গোটেইবিলাক টকা খৰচ কৰি অপচয় কৰি থৈ গৈছে। এই সম্পৰ্কে মই এটা কথা কব খুজিছো মোৰ সমষ্টিৰ এটা ৰাস্তা পি ডবলিউ ডিয়ে লৈছে, পি ডবলিউ ডি বিভাগৰ বাবে ৪ লাখ ৭৫ হেজাৰ টকা ৰখা হৈছে সেই টকা কম হল। তাৰ ভিতৰত দেখা গল চাৰে তিনি লাখ টকাৰ ভিতৰত ১ লাখ টকাহে কাম হল বাকী আঢ়ৈ লাখ টকা অপচয় হৈছে। এই বিভাগৰ অপচয়ৰ বাবে বেছিকৈ আমাৰ অভাৰচিয়েৰ সকলেই দায়ী।

আমাৰ প্ৰশাসন যন্ত্ৰটো দুৰ্নীতিৰে ভৰপুৰ হৈ পৰিছে। বিশেষকৈ আমাৰ কামৰূপ জিলাখন দুৰ্নীতি আদ্দা হৈ পৰিছে। বৰ্ত্তমান জিলাৰ ডি চি চাহাবজনৰ বিৰুদ্ধে নানা অভিযোগ উঠিছে। ভূতপূৰ্ব সদস্য শ্ৰীগোবিন্দ তেৰেতৰ বিৰুদ্ধে বহুতো অভিযোগ আনিছিল, সেই সম্পৰ্কে এটা তদন্ত কমিটি হৈছিল, তদন্তৰ সংখ্যা

নিৰিখ কৰি দেখা গৈছিল যে বহুত লোক তেওঁৰ লগত জড়িত আছে। তেখেতসকলৰ লগত মাৰোৱাৰী সকল ওতঃ প্ৰোতঃ ভাব জড়িত। জিলা প্ৰশাসনীয় বিভাগত যিবিলাক অপচয় হৈছে তাৰ বাবে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো যাতে তেখেতে এই বিষয়ে চোকা নজৰ ৰাখে।

তিনি নম্বৰ কথা হৈছে ভেটেৰেনেৰী বিভাগ। ১৯৭১-৭২ চনত ইয়াৰ বাবে টকা দিছিল ১২ হেজাৰ, তাৰে ৬ হেজাৰ আগতীয়াকৈ দি দিলে। বৰপেটাৰ এচ ডি অ' চাহাবে ঠিকাদাৰৰ লগত হাত মিলাই ৬ হেজাৰ টকা খৰচ কৰিলে। অ'ভাৰচিয়েৰে ১২ ফুট দীঘল ৮ ফুট বহলৰ একচলীয়া এটা ঘৰ সাজিলে, তাত ১০ টা খিড়িকী আৰু তিনিটা দৰজাৰ কাঠ আছে। ঘৰ মেৰামতিৰ কাৰণে ৬ হেজাৰ টকা দিয়া হৈছিল, সেই ৬ হেজাৰ টকাৰ ভিতৰত মাত্ৰ ২ হেজাৰ টকা খৰচ হল। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিধান সভাতে মই কেইবাবাৰো চৰকাৰৰ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিছিলো কিন্তু কোনেও তাৰ বাবে কান সাৰ কৰা নাছিল কাৰণ মই বিৰোধী দলত আছিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সমষ্টিত ১২ খন ভগনীয়া নদী আছে। এই নদীবিলাকৰ গড়াখহনীয়াত পৰা মানুহবিলাকে মাটিৰ কাৰণে এচ ডি অ' ৰ ওচৰত দৰ্খাস্ত কৰিছে, দৰখাস্ত কৰিলে তদন্ত হয়, কিন্তু মাটি পাব লগা মানুহে মাটি পোৱা নাই। এই মানুহবিলাকে অনতিপলমে মাটি পোৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। এই মানুহ বিলাকক খাজানা ৰেহাই দিয়াৰো ব্যৱস্থা কৰিব লাগে, এই মানুহ বিলাকৰ কোনো কাম নাই, অ'ত ত'ত কাম কৰি এই মানুহ বিলাকে পেট পুহিব লগা হৈছে। চৰকাৰী সাহাৰ্য্যৰ বাবে তেওঁলোকৰ চৰকাৰৰ ওচৰত দৰ্খাস্ত কৰিছে। কিন্তু আজি পৰিমিত তেওঁলোকে কোনো সাহাৰ্য্য পোৱা নাই, ইয়াৰ এটা ব্যৱস্থা চৰকাৰে সোনকালে কৰিব লাগে।

নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত মই এটা কথা কব বিছাৰিছো। যোৱা ৭১ চনৰ বাজেট বক্তিতাত মই কৈছিলো যে আমাৰ পিচপৰা সংখ্যা লঘু সম্প্ৰদায়ৰ মানুহক চাকৰী দিয়া নাই। মই বৰ দুখেৰে এটা কথা এই পৱিত্ৰ সদনক জনাব খুজিছো যে আমাৰ গোৱালপাৰাৰ মহম্মদ চান মামুদ নামৰ এজন মানুহে ধুবুৰীৰ ভোলানাথ কলেজৰ পৰা ডিচটিংচন লৈ পাছ কৰে আৰু মেকানিকেল ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়িবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে পিপোলচ ফ্ৰেন্দচিৰ ইউনিভাৰচিটিত পঢ়িবলৈ পঠাইছিল, তেওঁ আটাইকেইটা ডিগ্ৰী লৈ পাছ কৰিলে কিন্তু তেওঁৰ এতিয়া কোনো কাম নাই, এনেয়ে বহি আছে। মেঘালয়ত ট্ৰেন্সপৰট

* ষ্টিপবেশ্যন হৈছে তাত এজন এচিচটেন্ট ইঞ্জিনিয়াৰ লাগে। তেওঁ দৰৰ্খাস্ত কৰিছে, যদি চৰকাৰৰ নেপতিজিম আৰু ফেভাৰিটিজম নহয় তেন্তে তেওঁ চাকৰী পাব। মোৰ সমষ্টিৰ আঠখন প্ৰাইমেৰী স্কুল ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গৰাখহনীয়াই ভাঙি লৈ গৈছে। সেই স্কুল কেইখনে আজিও বিলদিং গ্ৰান্ট পোৱা নাই। মোৰ সমষ্টিৰ এটা মৌজাত ৯০ হেজাৰ মানুহ আছে। ইমানবিলাক মানুহৰ ভিতৰত মাথোন দুখন হাইস্কুল আছে। সেইবাবে এই সমষ্টিৰ মানুহৰ বাবে বৰ অসুবিধা হৈছে। মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় আৰু শিক্ষা মন্ত্ৰী মহোদয়ক এই কথাৰ প্ৰতি বিশেষ দৃষ্টি দিবলৈ অনুৰোধ জনাইছো।

এইখিনি কথা কৈয়েই মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

* শ্ৰীআব্দুল হানান চৌধুৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী তথা মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিখন বাজেট উত্থাপন কৰিছে, সেই বিষয়ে দুআষাৰ কথা কবলৈ ঠিয় হলোঁ। আমাৰ বাজেটৰ সম্বন্ধে বহু কেইজন সদস্যই কৈ গল। সেই কাৰণে মষো দুটামান কথা কম বুলি ভাবিছো।

বৰ্ত্তমান আমাৰ চৰকাৰে প্ৰশাসনিক ক্ষেত্ৰত যিটো চাৰ্কোলাৰ দি থৈছে, তাৰ পৰা আমাৰ তল খাপৰ কৰ্ম্মচাৰী সকল বহুতো বিপদৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হৈছে। তাৰোপৰি মাষ্টাৰ ৰোলত যিসকল কৰ্ম্মচাৰীয়ে কাম কৰে সেই সকলৰ চিনিয়ৰিটি-জুনিয়ৰিটি একো চোৱা নহয়। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে, আৰু কাৰ্য্যত পৰিণত হৈছে নে নাই সেইটো লক্ষ্য কৰা নাই। কিন্তু আমাৰ ৰাজ্যৰ এই সংকটপূৰ্ণ অৱস্থাত আমি যদি এগ্ৰিকাল্চাৰ ডেভেলপ্‌মেন্ট নকৰো, তেনেহলে আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকিয়াল কৰাৰ কোনো উপায় নাই। আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত কৰিব বাবে যি বিলাক এগ্ৰিকাল্চাৰ ডিপাৰ্টমেন্ট আছে, সেই বিলাকে কোনো কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা আজিলৈকে হাতত লোৱা নাই। এই ডিপাৰ্টমেন্টৰ মূৰব্বী হিচাবে যি জন আই, এ, এচ, অফিচাৰ দিছে, তেওঁ কেনেকৈ খেতি কৰিব লাগে তাকো নাজানে। গতিকে খেতি কৰিব নজনা মানুহজনক খেতি কৰাৰ দায়িত্ব দিলে এই এগ্ৰিকাল্চাৰ ডিপাৰ্টমেন্টটো উন্নতি হব কেনেকৈ ?

তাৰ পাছত পোন পটীয়া ভাবেই হওক বা আত্তপকীয়া ভাবেই হওক যদি চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰীসকলে টকা খোৱাটো নেচাৰেল বুলিয়েই ধৰি লয় আৰু চৰকাৰেও যদি তাকেই ভাল পায় তেন্তে টকা খাওক, তাত আমাৰ আপত্তি

নাই। কিন্তু যি হিচাবে টকা খাইছে সেই হিচাবে চৰকাৰী কামখিনিক হৈছে নে নাই?

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই বেছি সময় নলওঁ। মাত্র মোৰ সমষ্টিৰ কেইটামান কথা কয়েই সামৰণি মাৰিম। মোৰ সমষ্টিত কালজাৰ নামে এটা অঞ্চল আছে- যিটো অঞ্চল বোধকৰো অসমৰ ভিতৰতেই সকেলাতকৈ পিচপৰা। আজিলৈকে সেই অঞ্চলত কোনো ৰাস্তা-ঘাট নাই, হস্পিটেল আদি একোৱেই নাই। আমাৰ মাননীয় ভূতপূৰ্ব্ব মন্ত্রী শ্ৰীপ্ৰবীন কুমাৰ চৌধুৰী দেৱে ভালকৈ জানে যে সেইটো অঞ্চলত আজিলৈকে গাওঁ-পঞ্চায়তেই গঠন হোৱা নাই। (হাঁহি)

তাৰ পাছত ১৯৬৫ চনতে ডি, চিয়ে খেতিয়ক সকলক কিছুমান মাটি বিতৰণ কৰিছিল, কিন্তু সেই মাটি বিলাক যি সকলে পাব লাগিছিল সেই সকলে নাপালে। যি সকল লোক সংখ্যা গৰিষ্ঠ তেওঁলোকে পালে আৰু সংখ্যা লঘিষ্ঠলোকৰ এজনেও নাপালে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে শিক্ষা বিভাগত আমাৰ ডি, আই আছে, ডি, পি, আই আদি কেবাজনো বিষয়া আছে; অথচ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বিলাকৰ বৃত্তি আদিৰ ক্ষেত্ৰত নানা দুৰ্নীতি কৰে। বজালিৰ পৰা কেইজনমান ছাত্ৰ ইণ্টাৰ্‌ভিউ লৈ হাইদৰাবাদৰ ট্ৰেইনিঙৰ কাৰণে পঠিয়ালে। কিন্তু আচৰিত কথা চৰকাৰে নিজে বৃত্তি দিম বুলি ট্ৰেইনিঙৰ কাৰণে পঠিয়ালে তথাপি আজিলৈকে সেই ছাত্ৰসকলে কোনো চৰকাৰী সাহায্য নাপালে। তেওঁলোকে ঘূৰি আহিবৰে হ'ল। অথচ চৰকাৰে আজিলৈকে বৃত্তি দিয়া নাই। এই কথা কলে—বিষয়াসকলে কয়—তেতিয়া হেনো টকাই চেংচন হোৱা নাছিল। গতিকে এই সকলোবিলাক কথা মই মুখ্যমন্ত্রী আৰু শিক্ষামন্ত্রী মহোদয়ৰ দৃষ্টি-গোচৰ কৰিলো।

তাৰ পাছত আমাৰ ৰাজ্যত মদ নিবাৰণৰ কাৰণে চৰকাৰে কিছুমান ব্যৱস্থা কৰিছে; কিন্তু আজি দেখা গৈছে যে ভাল ভাল মানুহবিলাকেই বেছি মদ খায় আৰু ধনী ঘৰৰ মানুহবিলাকে খায়। গতিকে মদৰ লাইচেন্স লওঁতা সকলক দুগুণ টেক্স লব লাগে। তেতিয়াহলে আমাৰ চৰকাৰে তাৰ পৰা ১০ লাখ টকা প্ৰতি বছৰি পাই থাকিব। শেষত মই স্বাস্থ্য সম্পৰ্কে এটা কথা কওঁ যিটো আপোনালোকে শুনিলে আচৰিত হব। মোৰ সমষ্টিৰ কাছমৰা নামৰ হস্পিটেলৰ অৱস্থাটো কেনে তাক কোনেও নাজানে। তাত মানুহে কি কৰিব লাগে তাকো নাজানে। (হাঁহি) সকল সেইটোৱে নহয় তাত মাত্র এটাহে কোঠালী আছে। তাতেই কম্পাউণ্ডাৰ ও ডাক্তৰ থাকে আৰু তাতেই ভাত-পানী ৰান্ধি

যায়। ঔষধ-পাতি দিব লগীয়া হলেও তাৰ পৰাই উলিয়াই দিয়ে আৰু কেতিয়াবা অপাৰেচন কৰিব লগীয়া হলেও তাতেই কৰে। গতিকে কি ধৰণে যে এই স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰটো ৰাখিছে বুজাই টান।

মোৰ সমষ্টিৰে এজন মানুহ Typhoid ৰোগত পৰি মৃত্যুবৰণ কৰিব লগা হ'ল; তেওঁৰ নাম আছিল Ismail Hussain Ali; মই নিজেই সেই মানুহ জনৰ হৈ Principal মহম্মৰ ওচৰলৈ গলো কিন্তু Hospitalত গৈ মই কোনো ধৰণৰ Respond পাই নাপালো Treatmentৰটো কথা নাই, তেওঁলোকে ইয়াকো শুনালে যে Operation কৰা Rightয়ো নাই। Dasguptaৰ ওচৰলৈ গলো তেওঁয়ো কোনো Respond নকৰিলে প্ৰায় ২মাহ সময় ললে, কিন্তু মই যেতিয়া M. L. A. বুলি পৰিচয় দি তেওঁলোকক কলো, তেতিয়া কিন্তু ২মিনিটতে কাম হ'ল প্ৰায় ২মাহ মান তেওঁলোকে Harassment কৰিলে।

(সময়ৰ সংকেত)

আৰু ১মিনিট, (সময়ৰ সংকেত) ৰখনা

(হাঁহি)

আমাৰ তাত মঠাউৰীৰ কাৰণে বহুত দিনৰ আগতে টকা Sanction হৈছিল, কিন্তু এজন M.L.A য়েই কলে যে তাত এখন Fishery হব; সেইকাৰণে মঠাউৰি তাত হব নালাগে।

(Voice: মঠাউৰিটোৰ নাম ক'ত?)

মই গড়কপ্তানী আৰু মুখ্যমন্ত্ৰীৰ মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি সামৰণী মাৰিলো।

* শ্ৰীসুকঞ্জন নন্দী: মাননীয় অধ্যক্ষ মহাশয়, মুখ্যমন্ত্ৰী তথা অৰ্থমন্ত্ৰী মহাশয় এই সদনে যে বাজেট পেশ করেছেন আমি এই বাজেট সম্পূর্ণ ভাবে সমর্থন করি। কারণ বর্তমান আর্থিক অবস্থাই সমাজতান্ত্রিক ধাচে রাষ্ট্র গঠনের পক্ষে এই বাজেট সহায়ক বলে আমি বিশ্বাস করি। মুখ্যমন্ত্রী এইসব কথা বিবেচনা করে এই বাজেট এখনে পেশ করেছেন এবং ইহা সময়োচিত বলে আমি বিশ্বাস করি। সময়াভাবে আমার পক্ষে সবকিছু বলা সম্ভব হবেনা। তবে কয়টা গুরুত্বপূর্ণ কথা এখানে বলে আমি আমার বক্তব্য শেষ করব।

প্রথমতঃ একটা অত্যন্ত গুরুত্বপূর্ণ বিষয়ের কথা বলে আমি সমাই বিভাগের মন্ত্রী মহাসয়ের দৃষ্টি আকর্ষণ করাছি। আমরা পানী...লক্ষ ট'কা ব্যয় করে Circle Inspector বা দের জন্য Jeep কেনা হয়েছে। কিন্তু গ্রামানঞ্চলে যে

*Speech not corrected.

সব Police Station আছে, তাদের কাজের গুরুত্ব অত্যন্ত বেশী, Jeep অভাবে তাদের পক্ষে Criminal Detect করা দুঃশস্থা হয়ে গছে। আমরা এই ব্যবহারে Police Commission এ কাদেও অনুরোধ করেছি এবং তিনিও এই সব অসুবিধার কথা লক্ষ্য করেছেন। এই ক্ষেত্রে বিভাগীয় মন্ত্রী মহাশয়কে অনুরোধ করি তাদেরে যেন কাজের গুরুত্ব উপলব্ধি করে Jeep দেওয়া ব্যবস্থা করবেন। অথচ Circle Inspector দেরে যে সব Jeep দেওবার হয়েছে। তা না দিলেও বলে ' কারণ মহকুমার সদর দপ্তর গুলিতে যে সব Jeep S. D. P. O কে দেওয়া হয়েছে তারা সহজে এইসব Jeep ব্যবহার করতে পারবেন।

মহাশয় এইবার আমি Land সমন্ধে করিমগঞ্জর কথা বলব। আমি যে সব কথা এখনে প্রকাস করব তা শুনলে সবাই সিহরিয় উঠবেন। করিমগঞ্জ মহকুমার Land Record of Right এ যে গুলি After Aqusition দেওরা হয়েছে শুনলে আশ্বর্য্য হবেন যে যেখানে Settlement Operation শুরু হয়েছে ১৯৬৩ ইংরাজীতে এবং তা শেষ হয়েছে ১৯৬৯ ইংরাজী তে। তাছাড়া তার final Publication ও হয়েগেছে। কিন্তু আজ দেখা যায় করিমগঞ্জ মহকুমার জমিদারদের বিরুদ্ধে Tenant দের মনে প্রচণ্ড বিক্ষোভ। তার কারন হলো, মণ্ডলরা যে কাজ করে ছেন তার ফলে দেখা যায় অনেকের জমি নাই, অনেকের জমি বেশী ইত্যাদি নানা বিশৃঙ্খলা। সবচে আশ্চার্য্যর বিষয় এই Land Record of Right তৈরীর সময় দেখা গেল Rent Fixation হয় নাই। এই Rent সুন্য পরে আছে। Final Publication হওয়ার সঙ্গে সঙ্গে জমিদার দেরে, Record দেওয়া হয়েহে খতিয়ানের মধ্যে। after acquisition of Zamideri Land

কিন্তু এখন খতিয়নে দেখা যায় যে Land সরকার নেলেও জমিদারের জমদারী এখনও আছে। যার ফলে চরকারের লক্ষ লক্ষ টাকা আজ এই ৪ বৎসর যাবৎ ক্ষতি হয়েছে। কারণ যাদের নামে এইচব জমি Aquire করা হয়েছিল তারা সরকারকে Rent দিতে রাজী নয়, তারা বলে খতিয়ানে তাদের মালিক সাব্যস্ত করেছেন।

প্রাক্তন মুখ্যমন্ত্রী শ্রীমহেন্দ্রমোহন চৌধুরী মহাশয় এখন করিমগঞ্জ গিয়েছিলেন তিনি এইসব দেনে খতিয়ন তৈরীর ব্যপারে Enquiry করতে D.C. কে নির্দ্দেশ দিলেন।

শ্রীসুরঞ্জন নন্দী : মহাশয়, এটা অত্যন্ত গুরুত্ব পূর্ণ কথা করিমগঞ্জ ৫ লক্ষ লোকর স্বার্থ এতে জরিত। আমাকে একটু সময় দিন।

মহাশয়, আমরা আগেও এইসব বিশৃঙ্খলার প্রতিকারের জন্য অনেক Suggestion কিয়েদিলাম কিন্তু কোন প্রতিকার হয় নাই। তারপর D.C. একজন E.A.C কে Depute করলেন খতিয়ান নূতন করে তৈরী করার জন্য। কিন্তু কয়েকদিন কাজ করার পরই, বাংলাদেশের শরনার্থী আমার সময় তিনি তার কাজে ব্যস্ত হয়ে গেলেন এবং যার ফলে আজ পর্যন্ত এই খতিয়ান তৈরী হয় নাই। কিছুদিন পূর্ব D.C. তাগিদ পেয়ে এটা Enquery করলেন এবং ফলে সমস্ত Manipulation ধরা পড়ছে কিন্তু কোন প্রতিকার হয় নাই। আমি বিভাগীয় মন্ত্রীমহাশয় মুখ্যমন্ত্রীকে অনুরোধ করি একটি তদন্ত করে সংশ্লিষ্ট কর্ম্মচারীদেরে যেন উপযুক্ত শাস্তি দেওয়ার ব্যবস্থা করেন।

শ্রীমানবেন্দ্র নাথ শর্ম্মা : অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা বাৰ কোৱা হৈছিল যে সদস্য সকলক কোৱাৰ কাৰণে যথেষ্ট সময় দিয়া হব কিন্তু এতিয়া দেখা গল কোনোবা এজনক বেছি সময় দিছে আৰু কোনোবা এজনক কম সময় দিছে যাৰ কাৰণে বহুতো সদস্যই কম বুলি থাকিও কব পৰা নাই। গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো যাতে সময় দিয়াৰ ক্ষেত্রত এনেকুৱা খামখেয়ালী কৰা নহয়। সকলোকে সমানে সুবিধা দিবৰ কাৰণে অধ্যক্ষ মহোদয়ক অনুৰোধ জনালো।

* শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বাজেট বক্তৃতা ইংৰাজীতে দিয়াৰ কাৰণে কেইবাগৰাকীও সদস্যই ক্রটি হৈছে বুলি আঙুলিয়াই দিয়া কাৰণে আৰু মাননীয় সদস্যসকলে সমালোচনা কৰা বিষয়াবিলাকৰ প্রতি উত্তৰ দিবলৈ মই যথাসাধ্যে চেষ্টা কৰিম, আৰু সমালোচনাত অংশ গ্রহণ কৰি দোষ ক্রটি আঙুলিয়াই দিয়া কাৰণে মই মাননীয় সদস্য সকলক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, যিমান কেইটা সমালোচনা ইয়াত উল্লেখ কৰা হৈছে সেই আটাইবিলাক সমালোচনাই উত্তৰ দিবলৈ মোৰ পক্ষে সম্ভৱপৰ নহব তথাপি যিখিনি পৰামর্শ আগবঢ়াই দিছে সেইখিনি পৰামর্শ গ্রহণ কৰি চৰকাৰ খন ভালদৰে চলাই নিয়াৰ ব্যৱস্থা আটাইখিনি গ্রহণ কৰিবলৈ যত্ন কৰিম বুলি সদনত আশ্বাস দিব পাৰো আৰু গোটেইখিনি পৰামর্শ গঠনমূলক দৃষ্টিভঙ্গীৰে গ্রহণ কৰিম বুলি মাননীয় সদস্য সকলক জনাইছো।

এই বাজেটখন গতানুগতিক বাজেট, প্রগতিশীল নহয় এনেকুৱা ধৰণৰ কথা

* Speech not corrected.

উল্লেখ কৰা হৈছে। মই এই বাজেটখন প্ৰগতিবাদী বাজেট বুলিও দাবী নকৰোঁ আৰু গতানুগতিক বাজেট বুলিও সমৰ্থন নকৰো। এই বাজেট খনত গতানুগতিক পদ্ধতিৰে আগুৱাই যাবৰ কাৰণে এটা চেষ্টা চলোৱাহে হৈছে মাথোন। অধ্যক্ষ মহোদয়, যি পৰিস্থিতিত এই বাজেটখন তৈয়াৰ কৰিবলগীয়া হ'ল সেই পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি মই সদনৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰি সদনত দাঙি ধৰিব খুজিছো। মই এইটো কথা দৃঢ় ভাৱে কব খুজিছো যে এই বাজেটৰ দ্বাৰা মই নিজকে বা চৰকাৰক দায়মুক্ত কৰিব খোজা নাই, নতুবা মই যি দলৰ সদস্য সেই দলকো দায়মুক্ত কৰিব খোজা নাই। যি পৰিস্থিতিত এই বাজেট দাঙি ধৰিবলগীয়া হ'ল সেই দায়িত্ব বহন কৰিবলৈ আৰু সেই দায়িত্ব পালন যথাযথ ভাৱে আমি পালন কৰিম বুলি ৰাইজক প্ৰতিশ্ৰুতি আগতেই দিছো আৰু এতিয়া সেই প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰিব লাগিব। আমাৰ ৰাজহুৱা ধন কি ভাৱে আহৃত হৈছে কি ধৰণে খৰচ হৈছে তাৰ এটা তথ্য দাঙি ধৰাটো সমিচীন হব। ৰাজহুৱা ধন আমি কি ধৰণে খৰচ কৰিছো সেই কথাটো যি সকলে এই ৰাজকোষলৈ ধন দিছে সেই সকলোৰে জানিবৰ অধিকাৰ আছে। বাজেটৰ সংখ্যা আৰু তথ্যৰ ভিতৰত তাক লুকুৱাই ৰাখি এখন বাজেট দাঙি ধৰাটো আমাৰ উদ্দেশ্য নহয়। এগৰাকী মাননীয় সদস্যই কৈছে যে বাজেটৰ উদ্দেশ্য হৈছে আচল তথ্য বিলাক লুকুৱাই ৰখা, প্ৰকৃততে সেইটো চৰকাৰৰ উদ্দেশ্য নহয়। আমি আমাৰ সঁচা আৰ্থিক অৱস্থা এটা দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো আৰু তাকে কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিব লাগিব। কিয়নো ৪০১ কোটি টকা একেদিনাই হোৱা নাই। পৰিকল্পনাৰ পিচত পৰিকল্পনা আৰু বছৰৰ পিচত বছৰ হৈ এই চাৰিশ এক কোটি টকা হৈছেহি। অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ সময়ত আমাৰ ঋণ হৈছিল দুই কোটি আশী লাখ টকা, সেই লৈ পৰিকল্পনাৰ শেষত ঋণৰ পৰিমাণ বাঢ়ি হ'লগৈ উনৈশ কোটি বিৰাণ্নৈ লাখ টকা। এই বঢ়াখিনি প্ৰথম পৰিকল্পনাত লোৱা ঋণ। দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ অন্তত সেই ঋণ বাঢ়ি গৈ তিৰান্নৈ কোটি একসত্তৰ লাখ টকা পালেগৈ তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ যেতিয়া অন্ত হ'ল তেতিয়া সেই ঋণৰ পৰিমাণ বাঢ়ি এশ ছিয়াশি কোটি তিৰাণ্নৈ লাখ টকা পালেগৈ। চতুৰ্থ পৰিকল্পনা যেতিয়া আমি আৰম্ভ কৰো তেতিয়া মাজতে তিনি বছৰৰ এটা বিৰতি আছিল আৰু সেইমতে চতুৰ্থ পৰিকল্পনা যেতিয়া আৰম্ভ কৰো তেতিয়া আমাৰ ঋণৰ পৰিমাণ দুশ ছয়াশি কোটি ত্ৰিশ লাখ টকা আৰু আজি চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ শেষত আমি [illegible]

ঋণৰ পৰিমাণ হৈছে চাৰিশ এক কোটি টকা।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি পৰিকল্পনা কি কাৰণে কৰিছো? পৰিকল্পনা এই কাৰণেই কৰিছো যে আমাৰ দেশৰ ঐশ্বৰ্য্য আৰু সমৃদ্ধি বঢ়াবৰ কাৰণে। এই ঐশ্বৰ্য্য সমৃদ্ধি বঢ়াবৰ কাৰণে যি পৰিকল্পনা কৰা আমাৰ প্ৰয়োজন তাৰ কাৰণে ধাৰ কৰা হৈছে। এই পৰিকল্পনাৰ উদ্দেশ্য হৈছে আয় বঢ়োৱা আৰু সমৃদ্ধি বঢ়োৱা। কিন্তু প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ ফল আমি দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ কালছোৱাত নাপালো আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ ফলো আমি সেই পৰিকল্পনাৰ অন্তত নাপালো। এই দৰে পৰিকল্পনাৰ পিচত পৰিকল্পনা কৰি আজি চতুৰ্থ পৰিকল্পনা পাইছো আৰু ঋণৰ মাত্ৰা বাঢ়ি গৈছে। এই চাৰিটা পৰিকল্পনাৰ শেষত আজি আমি চাৰিশ এক কোটি টকা ধাৰত পৰিছো। আমি ঋণ আনি কি কৰিছো সেই কথা কবলৈ গলে কব লাগিব আজি প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ সময়ৰে পৰা চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ শেষলৈ পৰিকল্পনাৰ কাৰণে ব্যয় কৰা টকাৰ পৰিমাণ হল চাৰিশ সাত কোটি পোন্ধৰ লাখ টকা।

ইমান টকা পৰিকল্পনাত ব্যয় কৰিলে। এই ৪০৭, ১৫, ০০, ০০০ টকাৰ ১০২ কোটি ৩৭ লাখ টকা কেন্দ্ৰৰ পৰা সাহায্য পোৱা আৰু ২২৯ কোটি ৩৪ লাখ টকা ঋণ হিচাবে পোৱা দুয়োটা মিলি ৩৩১ কোটি ৭১ লাখ টকা। বাকী ৪০৭ কোটি ১৫ লাখ টকাৰ পৰা যিখিনি ব্যৱধান থাকিল এই ব্যৱধান আমাৰ ৰাজ্যৰ পৰা আহৰণ কৰি পূৰ্ণ কৰা হৈছে। এতিয়া এই ৪০৭ কোটি ১৫ লাখ টকা আমি যে খৰছ কৰিলো ক'ত খৰছ কৰিলো তাৰ হিচাব হ'ল—

কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত—	—৯৮ কোটি ৩৪ লাখ টকা
সমবায়, কল্যান মূলক আঁচনিত	—২৮ কোটি ৯৯ লাখ টকা
জলসিঞ্চন আৰু বান নিয়ন্ত্ৰন	
বিদ্যুত শক্তিত খৰছ কৰা	—১৪২ কোটি ৫৫ লাখ টকা
শিল্প বিভাগত	—২৬ কোটি ৪৯ লাখ টকা
সমাজ সেৱা শিক্ষা চিকিৎসাত	—১০০ কোটি ১২ লাখ টকা
আৰু অন্যান্যত খৰছ কৰা	— ৫ কোটি ৩৯ লাখ টকা
সৰ্ব্বমুঠ	—৪০৭ কোটি ১৫ লাখ টকা

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই টকাৰ ভিতৰত বান নিয়ন্ত্ৰন আৰু জলসিঞ্চন আঁচনিত যে ৪৭ কোটি টকা খৰছ কৰিলো, সমাজসেৱা আদিত যে ১০০ কোটি

উন্নয়ন সম্পৰ্কে যে ৫০ কোটি সৰ্বমুঠ ২২৬ কোটি টকা খৰছ কৰিলো, ইয়াৰ পৰা আমি একো নাপালো। আচলতে এই টকা বিলাকৰ পৰা আমি যি পৰিণামৰ ফল পাব লাগিছিল তাৰ ফল একেবাৰে নাপালো। এয়া হৈছে আমি পৰিকল্পনা বিলাকত খৰছ কৰি কেনেকৈ লাহে লাহে ঋণগ্ৰস্ত হৈ গৈছো তাৰ হিচাব। আমাৰ বাজেট খনৰ তথ্য পাতি বা সংখ্যাৰ হিচাব প্ৰকৃততে উলিওৱাটো সঁচাকৈ জটিল কথা। এই ক্ষেত্ৰত মই মাননীয় সদস্য সকলৰ লগত একমত। এতিয়া কথা হ'ল আমাৰ নিজা আয় কিমান আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ, বেঙ্ক, ভবিষ্য নিধিৰ পৰা ঋণ লোৱা হয় কিমান। আমাৰ নিজা আয় হৈছে ৯৩ কোটি ৫৩ লাখ টকা আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা টেক্স পাওঁ ৩২ কোটি ৮৫ লাখ টকা 'নন টেক্স ৰেভেনিউ' পাওঁ ৯ কোটি ২ লাখ টকা আৰু অন্যান্য ৪২ লাখ টকা। গতিকে আমি মুঠ পাওঁ ৪২ কোটি ২৯ লাখ টকা। গতিকে দেখা যায় আমাৰ নিজা আয়তকৈও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা বেছি টকা পাওঁ। এতিয়া কথা হ'ল কেন্দ্ৰৰ পৰা কেনেকৈ পাওঁ। টেক্সৰ অংশ ২৩ কোটি ৫৪ লাখ টকা সহায় হিচাবে দিয়া ১৫ কোটি ১১ লাখ টকা, পৰিকল্পনাৰ বাহিৰেও দিয়া সহায় ১২ কোটি ৫৮ লাখ টকা। মুঠ ৫১ কোটি ২৩ লাখ টকা আমি কেন্দ্ৰৰ পৰা টেক্সৰ অংশ আৰু সহায় হিচাবে পাওঁ। আমাৰ নিজা আয়ৰ পৰা খৰছ হয় ৯৩ কোটি ৫২ লাখ টকাৰ পৰা অকল চাকৰিয়ালৰ কাৰণে দৰ্মহা লাগে প্ৰতি মাহে ২ কোটি ৯১ টকা আৰু অন্যান্য খৰচ আছেই। এইখিনি খৰছ আমি নকৰি নোৱাৰো। গতিকে আমি যদি ঋণ নকৰো নিজা আয়ৰ পৰা যি দেখা যায় আমাৰ দৈনন্দিন খৰছেই কৰিব নোৱাৰো। গতিকে আমি যিবিলাক উন্নয়ণমূলক কাম কৰিব লাগে যেনে মুঠাউৰী বন্ধা সেইটো ঋণৰ টকা, পানী যোগান বা জলসিঞ্চনৰ কাম কৰিবলৈ হলে সেইটো ঋণৰ টকা এবা গড়কাপ্তানি ৰাস্তা কৰিবলৈ হলে সেয়া ঋণৰ টকা। গতিকে ঋণৰ টকা লৈ বিভিন্ন কামত খৰছ কৰিব লাগে কিন্তু পৰিশোধ কৰা ব্যৱস্থা আমাৰ হাতত নাথাকে। গতিকে ইয়াৰ পৰা মাননীয় সদস্য সকলে বুজিব পাৰিছে কি অৱস্থা। এতিয়া চাওঁক বিদ্যুতবোৰ্ডে চৰকাৰী হিচাব মতে ২৬ কোটি টকা সুত হিচাবে দিব লাগে। কেন্দ্ৰৰ পৰা ধাৰ কৰি তেওঁলোকক দিয়া হৈছে ৭০ কোটি ২৭ লাখ টকা, ইয়াৰ সুত হৈছে ৩৩ কোটি ৬২ লাখ টকা।

এতিয়া আমি যি কামত টকা প্ৰয়োগ কৰিছো সেই কামৰ পৰা যদি ফল নাপাও তেন্তেহলে ৪ৰ্থ পৰিকল্পনা বাদ দি ৫ম আৰু ৬ষ্ঠ পৰিকল্পনাত কি

অৱস্থা হব পাৰে ? প্ৰথম পৰিকল্পনাত দুই কোটি ৮০ লাখ টকা ধাৰ আৰম্ভ কৰি তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ পিচত আমাৰ অৱস্থা উন্নত হওক চাৰি ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ অন্তত ৪০১ কোটি টকাৰ ঋণ আবদ্ধ হোৱা কথাটো বিশেষকৈ ভাবে বিবেচনা কৰিব লাগিব। আজিৰ গতানুগতিক পদ্ধতিত যদি চলি থকা দিয়া হয় তেন্তে ৫ম ৬ষ্ঠ পৰিকল্পনাৰ পিচত এই ধাৰ আৰু বহু বেচি বাঢ়ি যাব। সেই কাৰণে প্ৰতি বিভাগত টকা বিলাক কেনেকৈ লগাইছে, কিয় টকা পৰিশোধ কৰিব পৰা নাই তাৰ অনুসন্ধানৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট ব্যৱস্থা কৰিম বুলি ভাবিছো। আমি যি যি ক্ষেত্ৰত ঋণ দিছো সেই বিলাক কথাত বিশেষ ভাৱে মনোযোগ দিও তেন্তেহলে সেই অনুষ্ঠান বিলাকৰ পৰা টকা বিলাক আদায় কৰিব পৰা হব বুলি মই ভাবো। তেনেহলে আমি যিটো অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতিত উপনীত হৈছো তাৰ এটা সমাধান কৰিব পাৰিম। ৪ৰ্থ ৫ম পৰিকল্পনাৰ পিচত আমি যি যি ক্ষেত্ৰত ঋণ প্ৰয়োগ কৰিছো তাৰ পৰা যাতে সুফল পাব পাৰো আৰু টকা ঘূৰাই পাব পাৰো তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। আমাৰ বৰ্ত্তমান অৱস্থাত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অভাৰড্ৰাফট সম্পৰ্কত যি বাধা নিষেধ আৰোপ কৰিছে আৰু আমাৰ চলিবলৈ অসুবিধা হৈছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এই বাধা আৰোপ কৰাত উপকাৰ সাধন কৰা হৈছে। আমি আগতে যি ধৰণে চলিছিলো সেই ধৰণে চলি থাকিবলৈ হলে আমি আৰু তললৈ গলো হেতেন। ঠিক সময়তে এইটো কৰাৰ বাবে আমি ইয়াৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিম। মাননীয় সদস্য সকলে বাকী পৰি থকা কৰ সমূহৰ কথাটো সদনত দাঙি ধৰিছে। মই ইয়াৰ হিচাবটো দিব খুজিছো। ১৯৭১ চনৰ ৩১ মাৰ্চত ৭ কোটি ৫৫ লাখ টকা আছে। তাৰ ভিতৰত ২ কোটি ৫৩ লাখ টকা বিচাৰাধীন হৈছে, ১ কোটি ৭৭ লাখ বাকী জাই অফিচত আছে। ৩ কোটি ১৪ লাখ টকা টেক্স ডিপাৰ্টমেণ্টৰ হাতত আছে। এই খিনি আদায় কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা হৈছে। এই বছৰত অৱস্থাৰ সৰব বিশেষ হোৱা নাই। ৭ কোটি ৫০ লাখ টকা বাকী আছে। তাৰ ভিতৰত ২ কোটি ৫৩ লাখ টকা বিচাৰাধীনত আছে, ১ কোটি ৭৩ লাখ টকা বাকী জাই অফিচত আছে আৰু ৩ কোটি ২৩ লাখ টকা টেক্স ডিপাৰ্টমেণ্টত আছে। ইয়াৰ ওপৰিও টেক্স আৰু ৰেভিনিউ ডিপাৰ্টমেণ্টত কিছু টকা বাকী আছে। সমুদায় ১৩ কোটি ৮০ লাখ টকা টেক্স আদায় কৰিবলৈ বাকী আছে। বিভিন্ন কৰপৰেচন আদিক ধাৰ দিয়া টকাৰ পৰিমাণ হল ১৪ কোটি ৫৭ লাখ টকা। তাৰ ভিতৰত ৫ কোটি ৮১ লাখ টকা ৰিকুইজিচনৰ কাৰণে দিয়া হৈছে।

অৱশ্যে এই টকাটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পোৱা হব। টেক্স মাফ দিয়া সম্পৰ্কত মাননীয় সদস্য সকলে কৈছে যে জুমৰ মল ভাগ চান্দ নামে এখন ফাৰ্ম্মক ৯৯ হেজাৰ টকা মাফ দিয়া হৈছে। আচলতে এক লাখ ৩১ হাজাৰ। এই ফাৰ্ম্মখনক মুঠ এহেজাৰ টকা দিবলৈ অৰ্ডাৰ দিয়া হৈছে। অহা ডিচেম্বৰ মাহলৈ এই টকা দিয়াৰ পিচত পুনৰ বিবেচনা কৰিব লাগিব। এই ফাৰ্ম্মখনৰ অৱস্থা কেনেকৈ ভাল কৰিব পাৰি তালৈ চাই পুনৰ নিৰ্ণয় কৰিব পৰা হব। তাৰ পিচত বিক্ৰী কৰ আদায় কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। মাননীয় সদস্য সকলে যি সমালোচনা কৰিছে তাত মোৰ দ্বিমত নাই। গোটেই কথাটো সুনিয়ন্ত্ৰিত পথে পৰিচালিত কৰিবৰ কাৰণে সকলো লোকে সহযোগ আগবঢ়াব লাগিব। এই বিলাক পৰিস্থিতিৰ কাৰণে মই কাকো দোষী কৰিব খোজা নাই। মই নিজেও দোষমুক্ত বুলি কব খোজা নাই মইও দায়ী যিহেতু ইয়াৰ দায়িত্ব গ্ৰহন কৰিছো। এই অৱস্থাৰ সমাধান এটা কৰিব লাগিব। কাৰণ ঋণগ্ৰস্ত হৈ শেষ হবলৈ এৰি দিব নোৱাৰো। ইয়াৰ এটা পৰিবৰ্ত্তন ঘটাব লাগিব। এই বিষয়ত কঠোৰ ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰা হব সেই সম্পৰ্কে সন্দেহ নাই। মাননীয় সদস্য সকলে মোক আশাবাদী আৰু স্বপ্ন বিলাসী বুলি কব পাৰে মই চকুৰ আগত যি বিলাক অন্যায় দেখিছো তাৰ প্ৰতিকাৰৰ অৰ্থে কঠোৰ হস্তেৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহন কৰিম।

আমি আমাৰ শোচনীয় আৰ্থিক অৱস্থাৰ পৰা কেনেকৈ পৰিত্ৰাণ পাব পাৰো তাৰ কাৰণে প্ৰত্যেক বিভাগতে একোটা ইভেলুৱেশ্যন কমিটিৰ ব্যৱস্থা কৰি বা এটা প্লেনিং-বৰ্ড গঠন কৰি পুংখানুপুংখ হিচাপে আমি বিভাগ বিলাকৰ তথ্য অনুসন্ধান কৰি কেনেকৈ আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থাটোৰ পৰিবৰ্ত্তন কৰিব পাৰি তাৰ এটা বিহিত ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। বৰ্ত্তমান আমি যিটো পৰিস্থিতিত আছো সেই পৰিস্থিতিত চৰকাৰক সমালোচনা কৰিব পাৰে আৰু চৰকাৰৰ শিথিলতাৰ কথা কব পাৰে। সেইসকলো আমি মূৰ পাতি লৈছো। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ প্ৰকৃত যিটো তথ্য আমাৰ জনসাধাৰণৰ আগত ডাঙি ধৰাটো কৰ্ত্তব্য সেইটো তথ্য আমি বাইজৰ আগত ডাঙি ধৰিছোঁ। সেইকাৰণে এনেকুৱা এটা পৰিস্থিতিত গ্ৰহণ কৰাৰ বাহিৰেও অন্য ব্যৱস্থা আমাৰ নাই। কিন্তু মোৰ এইটো বিশ্বাস আছে যে সদনত সদস্য সকল আৰু বাহিৰত ৰাইজে আমাৰ এই কাৰ্য্যত সহায় কৰিব। আৰু তেতিয়াহে আমি এই কথাবিলাকত প্ৰতিকাৰ কৰিব পাৰিম। তাৰপিছত নিৰ্ব্বাচনত দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পালনৰ কথা বাজেটখনত নাই বুলি সকলো সদস্যই ..... বিৰোধী পক্ষই হওঁক, বা চৰকাৰৰ পক্ষইহওঁক, সকলোৱে তীব্ৰভাৱে সমালোচনা কৰিছে।

অথচ বিৰোধী পক্ষতকৈ চৰকাৰী পক্ষই অধিক তীব্ৰ ভাৱেহে সমালোচনা কৰিছে। যি হওঁক, এই সমালোচনাটো ঠিকেই কৰিছে। এই সমালোচনাটো যথোপযুক্ত সমালোচনাই হৈছে। কিন্তু আমি সদস্য সকলৰপৰা আৰ্থিক পৰিস্থিতিৰ গ্ৰহণযোগ্য পৰামৰ্শ উত্থাপন কৰিবৰ কাৰণে মই মাননীয় সদস্য সকলক বিশেষভাৱে অনুৰোধ কৰিছো। সেই দৃষ্টিকোণৰপৰা কি ধৰণে সংগঠনমূলকভাৱে যাতে আমি আমাৰ এই আৰ্থিক সংগঠনটো কৰিব পাৰো তাৰ কাৰণে উপযুক্ত পৰামৰ্শ দিবৰ কাৰণে মই মাননীয় সদস্য সকলক অনুৰোধ জনাইছো।

তাৰ পিছত আমাৰ নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পালনৰ ক্ষেত্ৰত মই কওঁ যে আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা যিমানেই বেয়া নহওক কিয়, আমি তাক পালন কৰাত কেতিয়াও পিছ নোহোঁহকো। এইক্ষেত্ৰত হয়তো কব পাৰে কেনেকৈ? বাজেটত টকা নেথাকিলে প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কেনেকৈ কৰিব পাৰিব? অকল বাজেটত টকা নথকাকৈও অন্য ভাৱেও কৰিব পাৰিম। আমাৰ যি অনুস্তপীয়া সম্পদ আছে তাৰ যদি মূল নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব পাৰিলে আৰু তাৰ মৌলিক কথাকেইটা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব পাৰিলে আমাৰ বিশ্বাস আছে যে আমি নিৰ্ব্বাচনত দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বহুত অংশ আমি পালন কৰিব পাৰিম। অলপমান সময় দিলে বিলম্ব নকৰাকৈ এইটো কাম আমি আৰম্ভ কৰিম। তাৰ সময় বান্ধি দিছো। বাজেট অধিবেশন বিতৰ্কত যিবিলাক পৰামৰ্শ চৰকাৰক দিছে আৰু ইয়াৰ পিছত আৰো যি আলোচনা হব বিভিন্ন বিভাগৰ বিষয়ে কাট-মোচন আদিত সেই সকলো পৰামৰ্শৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বাজেট অধিবেশনৰ পিছতে আমি নিবনুৱা ডেকা সকলৰ অৰ্থনৈতিক ভিত্তি সৃষ্টি কৰিবৰ কাৰণে যিবিলাক ব্যৱস্থা আমাৰ পৰিকল্পনাত লব বিছাৰিছোঁ। সেইবিলাক সম্পৰ্কে আমি এটা দ্ৰুত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিম। অ ক অহা অক্টোবৰ মাহৰ ভিতৰতে সেইবিলাক কাম কৰিব পাৰিম বুলি আশা কৰিব পাৰি। মাটি-নীতিৰ সম্পৰ্কে ও সন্দেহ আছে। বিৰোধী পক্ষৰ সদস্য সকলে সন্দেহ প্ৰকাশ কৰিছে। তেখেত সকলে কৈছে যে চৰকাৰৰ মাটি-নীতিৰ দ্বাৰা কিছুমান মানুহে মাটিহীন মানুহৰ নামত মাটিৰ ওপৰত অধিকাৰ ৰাখিছে। দুখীয়া মানুহক মাটিৰ-অধিকাৰ নিদিয়াৰ কাৰণে সামাজিক নিৰাপত্তাৰ ভাৱ নেথাকিলে কোনো কাম নহব বুলি প্ৰকাশ কৰিছে। কিন্তু এতিয়া যিটো নিগমৰ কথা কোৱা হৈছে সেইটো বৰ্ত্তমান চলি থকা নিগমৰ দৰে নহয়। এই নিগমত চৰকাৰে কোনো ৰকমে হস্তক্ষেপ নকৰে। এই নিগম সম্পৰ্কত যিধৰণে কাম

কৰিহে তাৰ ব্যৱস্থা লোৱা হব। সেই নিগমৰ সম্পৰ্কত কোনো ধৰণৰ যাতে চিদ্ৰ আদি নেথাকে আৰু ক্ৰুটিহীন ভাৱে কাম কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে আমি সদনৰ সকলো মাননীয় সদস্যৰ পৰাই তাৰ পৰামৰ্শ বিছাৰিম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু বেছি কথা নকওঁ অন্যান্য বাকী বিলাক কথা বিভিন্ন বিভাগৰ বিষয়ে আলোচনা হৈ থকা কালতে মই সেই বিলাক কথা আলোচনা কৰিম। এই খিনিয়েই মোৰ কবলগীয়া।

Mr. Speaker : The House stands adjourned till 10 A. M. tomorrow.

(The Assembly rose at 8,07 P M)

ADJOURNMENT

The House then rose at 8.07 P. M. and stood adjourned till 10 A.M. tomorrow Wednesday, the 14th June, 1972.

Dated Shillong,
the 13th June, 1972

U. Tahbildar
Secretary,
Assam Legislative Assembly.